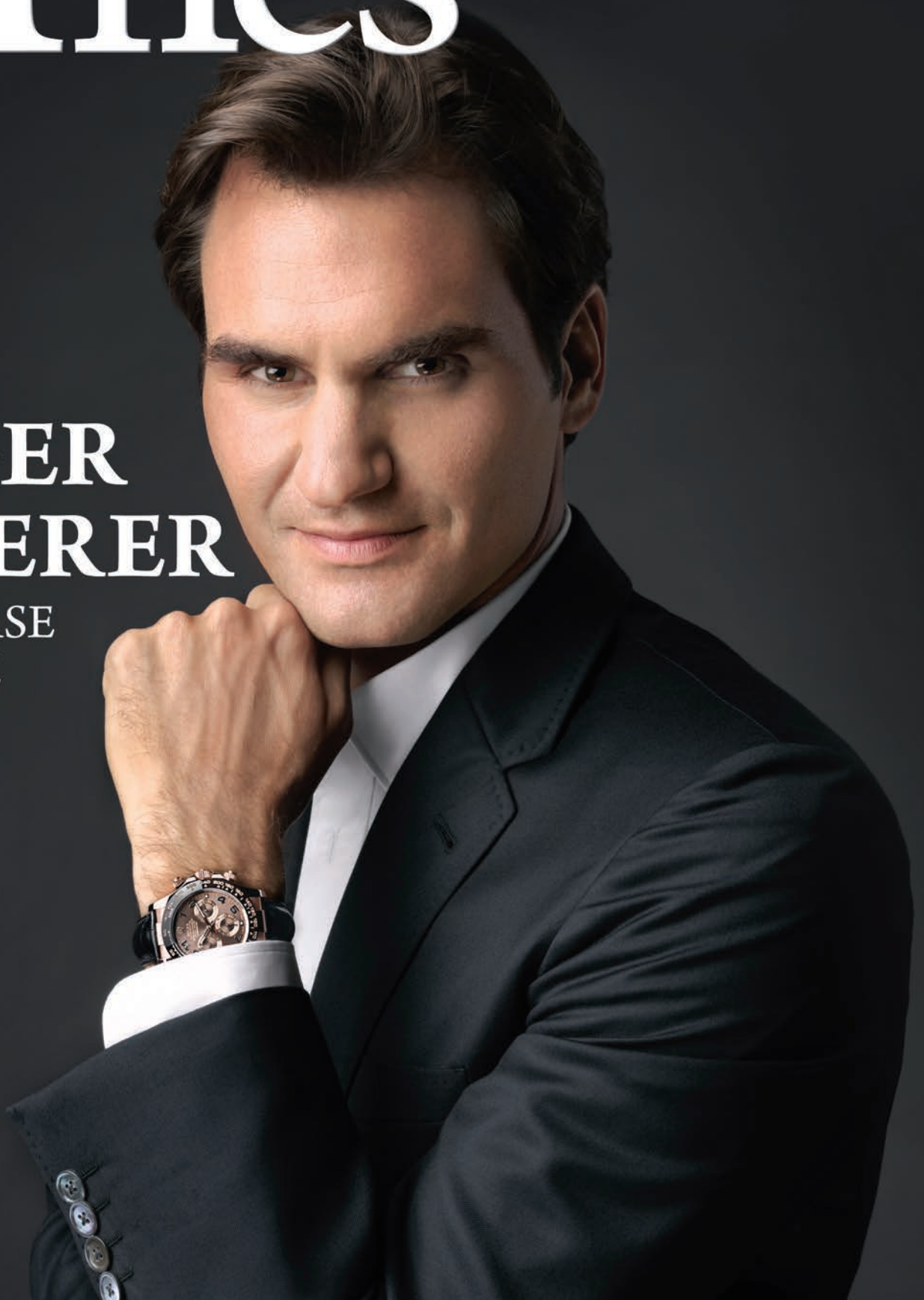

Miles

Gentleman Driver's
Magazine Nr. 6

ROGER FEDERER

ZWITSERSE
PRECISIE

TRENDY
COCKTAILBARS
IN LONDEN | **LOWIE VERMEERSCH**
OVER INTERIEUR 2012

WELLNESS # TECHNO # MUZIEK # CULTUUR

BELGISCHE HAUTE HORLOGERIE

DE LAATSTE ECHE
BUGATTI

DE NEUS VAN **HERMÈS**

UURWERKEN # PARFUMS # WINTERMODE

MOTOREN OP BESTELLING

www.porsche.be

Laat de weg niet los, wel uw emoties.

De nieuwe 911 Carrera 4/4S.

PORSCHE

 GEEF VOORRANG AAN VEILIGHEID. Milieu-informatie (KB 19/03/2004): www.porsche.be

GEMIDDELD VERBRUIK (L/100 KM): 8,6 - 9,9 / CO₂-UITSTOOT (G/KM): 203 - 234.

VOORAF

Leve de herfst

De vakantie ligt achter ons, het schooljaar is weer begonnen en de herfst kondigt zich aan. Sommigen worden vervuld met romantiek en nostalgie als het najaar weer intreedt, anderen worden door het vallen van de kleurrijke bladeren herinnerd aan de vergankelijkheid van ons bestaan.

Gelukkig zit het leven boordevol pleziertjes om deze sombere gedachten te weren! Ook deze Miles reikt je weer enkele pagina's aan die in het teken staan van stijl en smaakvolle verpozing. De zachte temperaturen van de nazomer maken er het ideale seizoen van om uit te pakken met uw meest fabuleuze outfit.

Voor de allereerste keer vind je in Miles ook een moderubriek die de no-nonsensespirit van de huidige trends illustreert. De herfst is immers een seizoen waarin werkelijkheid en schijn elkaar graag de hand reiken en waarin hetgeen we dragen de weerspiegeling is van wie we zijn. Zodra je de kledij van seizoen herfst/winter 2012-2013 past, maakt ze deel uit van je eigen ik.

Een andere nieuwigheid in dit nummer: we gaven culinaire epicurist Agnès Goyvaerts carte blanche om je enkele pagina's gastronomisch leesgenot voor te schotelen die veel verder gaan dan eetplezier alleen.

Verder ontdek je in deze Miles opnieuw interviews, recepten, designtips en -trends, gastronomie, cultuur, auto's, wellness, verzorging...

Neem dit herfstnummer dus onder de arm en nestel je op een bankje in een zonovergoten park of op een afgeschermd terras om er in alle rust van te genieten.

En als het regent? Dan kunt u zich optrekken aan de 'zonnige' inhoud van deze Miles. We wensen u veel leesplezier en maken graag nu al een afspraak voor eind november voor onze eindejaarspecial.

Serge Vanmaercke

Miles
Gentlemen Driver's
Magazine

Miles nr. 6
Een productie van
ProduPress CVA,
Generaal Dumonceaulaan 56,
1190 Brussel
Tel.: 02/333.32.60
Fax: 02/333.32.10

Verantwoordelijke uitgever
Alain Devos
Generaal Dumonceaulaan 56,
1190 Brussel

Hoofredactie
Serge Vanmaercke
Algemene coördinatie
Alain Devos

Eindredactie
Jean-Paul Adam, Piet Andries,
Xavier Daffe, Viviane De Kemel
& Alain Devos

Redactie en medewerkers
Thijs Demeulemeester, Patrick
Dewulf, Jules Gevaert, André

Glorieux, Agnes Goyvaerts,
Klaas Janssens, Bart Lenaerts
& Serge Vanmaercke

Fotografie
Gaetan Caputo, Lies De Mol,
Marco Grob & Frieda Vanhauwaert

Lay-out
Bert Baekelandt & Floriane Donnet

Digitale beeldbewerking
Geoffroy Libert

Productiechef
Alain Sevenne

Marketingdirecteur
Vincent Dumont

Marketingmanager
John Jeanquart

Commercieel directeur
Michel Mabilie - MMAB

Advertentiedienst
Bernard De Ridder

(bderidder@produpress.be,
tel. 02/333.47.01) & Myriam
Merckx (mm@produpress.be,
tel. 02/333.32.16)

Boekhouding
Patricia Capron (pc@produpress.be,
tel.: 02/333.32.36)

Onthaal
Carine Lievens (desk@produpress.
be, tel.: 02/333.32.60)

Foto cover:
Roger Federer
© Rolex/Marco Grob

11

Accessoires

12
Smaak

14

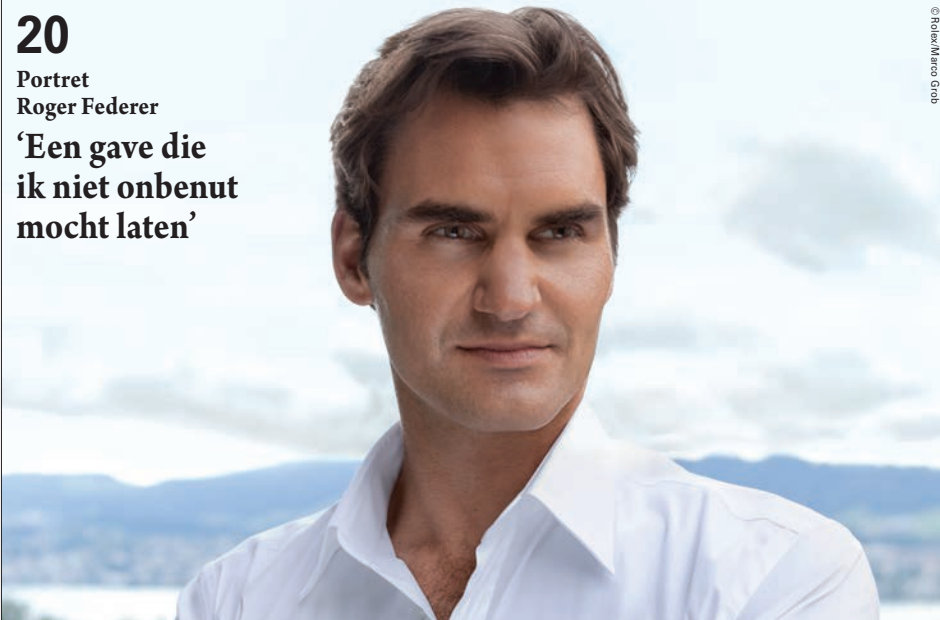
Uurwerken

20

Portret
Roger Federer

‘Een gave die
ik niet onbenut
mocht laten’

© Reuters/Marco Grob

24

Interieur
2012

40

Parmigiani

44

John Lobb

48

Filliers

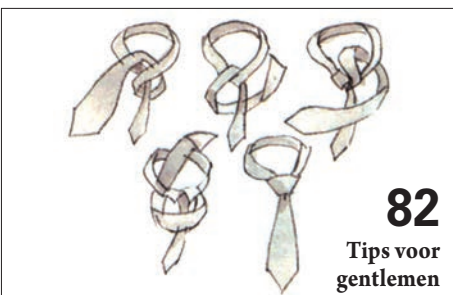
62

Hermès

65

Wintermode

82

Tips voor
gentlemen

ZWEEM VAN NAZOMER

Een parfum voor de koudere jaargetijden volgt je even discreet als jouw schaduw. Het najaar staat in het teken van stijlvolle verfijning, zelfs als je gehuld gaat in een *casual outfit*. Ga je op reis, dan kan je bij enkele labels terecht voor verzorgingsproducten in handige miniverpakkingen.

STERALLURES

Bij *Fan di Fendi Pour Homme* wordt de frisheid van mandarijn afgelost door bergamot en basilicum, met een ondertoon van cederhout. De componist-musicus-producer Mark Ronson (Amy Winehouse, Lily Allen, Adele, Duran Duran, Rufus Wainwright...) leende zijn gezicht voor de campagne.

www.fendi.com

€ 58 tot 79

Van € 55 tot 84

€ 67 tot 80

SMOKING HOT

Pompelmoes en mandarijn om te beginnen. Dan cederhout en cipres, met een soepele lederachtige toets in perfect evenwicht met de hout- en amberachtige eindnoot, die de nodige energie geeft aan het duo vanille-tonkaboon van *Armani Code*.

www.armani.com

€ 44 tot 88

MENG EN PROBEER

De geurwaters van Jo Malone zijn traditioneel combineerbaar. Bij het nieuwe *Blackberry & Bay* mengt het zurige sap van braambessen en pompelmoes zich met de frisheid van bessen op een bedje van vetiver en cederhout. Kan afzonderlijk gedragen worden of in combinatie met Lime Basil & Mandarin, dat peperachtige toetsen met citrus verenigt, of met Nectarine Blossom & Honey, om het groenige en kruidige accent te temperen.

www.jomalone.com

€ 74

VORM EN TEXTUUR

De tijd heeft een invloed op de huid, maar ook op de vorm. Force Suprême van Biotherm pakt huidverslapping bij de wortel aan. Dit serum is lichter dan een crème en heeft geen vette textuur, zodat het snel geabsorbeerd wordt en nauwelijks moet worden ingewreven.

www.biotherm.com

KONINGIN VAN DE NACHT

Als variatie op het frisse, kruidige, houtachtige **Déclaration**-thema van Jean-Claude Ellena van het eind van de jaren '90 wil het nieuwe opus van **Cartier**-meesterneus Mathilde Laurent, **Déclaration d'un Soir**, alle taboes doorbreken met peper, sandelhout en een hint van rozen, komijn en muskaat.

www.cartier.com

STRAK MILANEES

My Land van **Trussardi** weerspiegelt de band tussen het merk en Milaan. Haar meest befaamde hedendaagse architect, Antonio Citterio, heeft de flacon ontworpen. Citrus, lavendel en violet vermengen zich met het parfum van Calone (een strielike die een frisse zeegeur imiteert), alvorens neer te strijken op een onderbouw van vetiver, leder en tongabonen.

www.trussardi.com

€ 42, 58 en 80

EINE KLEINE NACHTMUSIK

De avond en de nacht zijn ontegenzeggelijk 'in'... **Nuit Etoilée** van **Annick Goutal** is een unisexparfum dat initieel doet denken aan fruitige essentiële oliën, vervolgens hier en daar een houtachtige noot verspreidt en uiteindelijk in schoonheid eindigt in een boeket van pepermunt. Enkel de flacon is verschillend voor man en vrouw.

L'Eau de Minuit au Masculin van **Lolita de Lempicka** verenigt op zijn beurt de voluptueuze essences van zoethout en oud hout om tot een intens kruidig parfum van de

Orient te komen.

www.annickgoutal.com

www.parfumslolitalempicka.com

€ 85

€ 70

REISSETS

Wie had voor 9/11 kunnen denken dat de politiek zich ooit zou gaan mengen met het formaat van parfumsflesjes en verzorgingsproducten? Wie had minder dan een generatie geleden durven vermoeden dat we met zijn allen met het vliegtuig zouden reizen alsof we de bus of de metro nemen? Laat ons het lot niet tarten: in de laatste vervoermiddelen moeten we onze toiletartikelen gelukkig nog niet rantsoeneren en beperken tot flacons van maximum 50 ml. Reist u in de lucht, dan bent u wel degelijk gebonden aan

€ 25

€ 37

de formaatbeperkingen en moeten flesjes met vloeistof in een transparante hoes worden vervoerd, die klaar is voor inspectie. Vreemd genoeg zijn er de afgelopen tien jaar maar een handvol merken die op deze nieuwe markt zijn gesprongen, met handige en complete sets voor de heren. **Rituals** (douchegel, shampoo, deodorant, scheergel en hydraterende gezichtsgel) en **Aveda** (shampoo, conditioner, haargel en aftershave/hydraterende gezichtscrème) lijken de taart onder elkaar te verdelen...

www.rituals.com

www.aveda.be

TIJDCAPSULE

De geavanceerde miniaturisatie betekent een grote vooruitgang voor digitale apparatuur. Hoe klein de drager ook is, het is vandaag mogelijk om stem, statisch of bewegend beeld, games, teksten en tv-programma's allerhande zonder kwaliteitsverlies en voor lange tijd te bewaren.

TELE-OPSLAG

De Hard Drive Sq van Freecom is een externe harde schijf (1, 2 of 3 TB) die is ontworpen om opgeslagen data van uw computer te bewaren en te archiveren, maar hij kan ook verbonden worden met een tv-toestel van de laatste generatie, zodat u snel en gemakkelijk uitzendingen kunt opnemen, opslaan en bekijken. Gegevensoverdrachtsnelheid: 5.000 Mbit/s.

www.freecom.com

€ 139, 189 en 239

€ 199

XL, MAAR DAN KLEINER

Nintendo is erin geslaagd het bovenste stereoscopische scherm van zijn nieuwe spelconsole 3DS XL, waarop je beelden in 3D kunt zien zonder een speciale bril, te verkleinen tot amper 12 cm. De autonomie van de Nintendo 3DS XL werd bovendien opgetrokken naar 6,5 uur. Op de Nintendo eShop kunt u gratis de 3D-videoclip 'Kingdom of Plants 3D' van Sir David Attenborough downloaden.

www.nintendo3ds.be

€ 13 tot 32

CINEMA IN ZAKFORMAAT

Dankzij zijn usb 3.0-interface kan de Store'n'Go V3-key tot tienmaal sneller gegevens overdragen dan een apparaat met usb 2.0. Ideaal voor de transfer en opslag van omvangrijke bestanden (video's, foto's of muziek). U kunt kiezen uit geel, groen, roze, blauw, oranje en paars voor het model van 16GB. Voor de 8GB, 16GB, 32GB en 64 GB is ook een grijze versie verkrijgbaar.

www.verbatim.fr

€ 550

HET WOORD IS AAN U

De nieuwe dictafoon Olympus DS-7000 biedt een groot scherm in een robuuste metalen case waarin een batterij met een werkingsreserve van 21 uur en een ingekapselde microfoon verwerkt zitten. De bijgeleverde voetschakelaar werkt met om het even welk type schoen. Gecombineerde stereo hoofdtelefoon met stembediening die zich gemakkelijk laat afnemen en dus uw kapsel vrijwaart.

www.olympus.be

HYBRIDE TOESTEL

De Nikon 1 J2 met 10-30 mm-lens wordt samen met de ultradunne en dus vlot op te bergen lens NIKKOR 11-27.5 mm f / 3.5-5.6 met 2,5x zoom (199 euro) gelanceerd. Dankzij het afzonderlijk verkrijgbare waterdichte omhulsel WP-N1 (€ 749) kunt u ook onder water fotograferen. Voor u de foto neemt, kunnen diverse modi, filters en parameters worden gevisualiseerd op het scherm.

www.nikon.be

€ 549

€ 199

OYSTER PERPETUAL GMT-MASTER II

ROLEX

ROLEX AND NICOLAS COLSAERTS.
UNITED BY THE QUEST
FOR PERFECTION.

MIJN LICHAAM, MIJN TEMPEL

Het nieuwe schooljaar betekent vaak ook een nieuwe start, die soms gepaard gaat met stress, maar hopelijk ook met nieuwe perspectieven. Het ideale moment dus om te zorgen voor uzelf en er met hernieuwde energie tegenaan te gaan.

Van € 12 tot 13

MANICURE VOOR MANNEN

Geïnspireerd door de humor in de productnamen van het Franse merk Nickel (Silicon Valley, Le Grand Bluff...), lanceert ProNails een assortiment handverzorgingsproducten voor de man. Men Are Cute om de cuticula te voeden en soepeler te maken, Men Don't Bite om nagelbijters hun slechte gewoonte af te leren en Men Need Moist, een crème met citroengras, om de beschadigde huid te voeden en regenereren.

www.pronails.com

KLEIN MAAR DAPPER

Een opmerkelijk toestel uit het nieuwe professionele Forma Line-cardiogamma voor thuis van Technogym is de Spazio Forma, een handige, verticaal oplooptbare loopband die tegen een stootje kan. Hij is minder dan 80 cm breed en bestrijkt minder dan een vierkante meter eens hij ontplooid is. Hij laat zich bovendien gemakkelijk verplaatsen dankzij de wieltjes, die vergrendelbaar zijn om in alle veiligheid te kunnen trainen. Een CPR-systeem (van Constant Pulse Rate) met hartslagband is standaard en helpt u om uw doelen te bepalen en te bereiken. Om het zware werk te verlichten kunt u een tablet of *smartphone* op het scherm van het toestel plaatsen en van muziek en films genieten of zelfs bellen met of zonder *webcam*. www.technogym.com

€ 2.890

€ 199,99

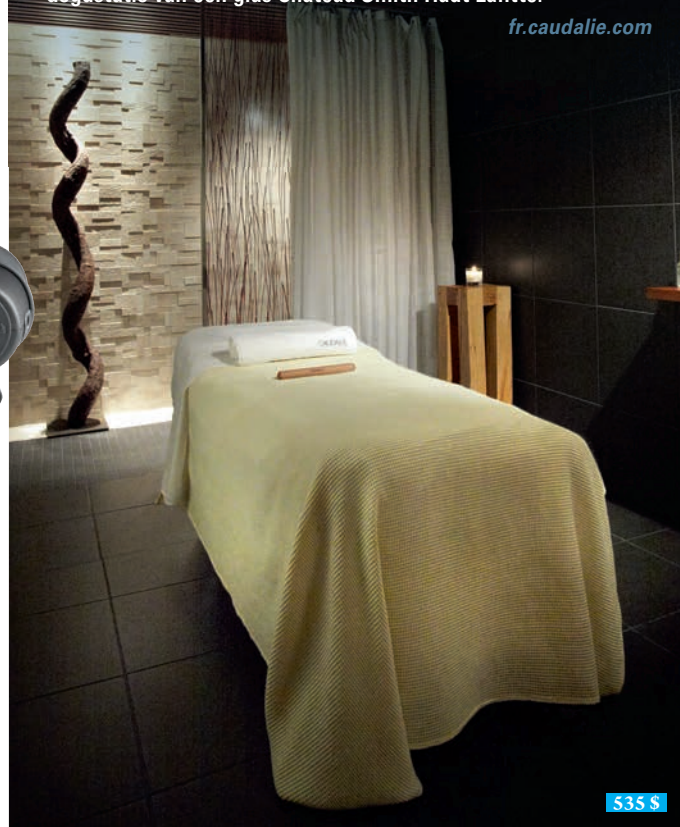
GEZONDE FASTFOOD

Zin om gevarieerder, lichter en 'volgens het seizoen' te eten? De Hot & Cold Blender SB2E van Cuisinart helpt je daarbij. Hij werd getest en goedgekeurd door Paul Bocuse himself. Sterker nog, hij heeft er zelfs 50 speciale recepten voor ontwikkeld. Het toestel komt tegemoet aan plotse trek in zowel ijskoude smoothies als kokend hete soep. Dankzij de geïntegreerde kookfunctie bereid je in minder dan 30 minuten heerlijke soepen en veloutés, zodat u een maximum aan vitamines behoudt. Met zijn 3 kooktemperaturen, zijn programmeerbare timer, zijn 4 mixsnelheden en 6 messen is hij de ideale partner om een smakelijke, gezonde en vitaminerijke hap op tafel te toveren. www.cuisinart.fr

IN VINO SANITAS

Achter Caudalie gaat een jong ondernemerskoppel schuil dat op een dag het lumineuze idee had het druivenpulp te recycleren dat als restproduct werd gegenereerd op het wijndomein van de familie in Bordeaux. De vinotherapie was geboren en heeft ondertussen de wereld veroverd: er zijn vandaag zeven gespecialiseerde wellnesscentra, waaronder het mythische Plaza in hartje Manhattan, waar je als man kunt genieten van het bijzondere Rituel du Sommelier. Dat begint met een bad in een wijnvat gevuld met wijnbladeren of droesem, gevolgd door een scrub met merlot. Vervolgens krijgt u een 'wijnbouwersmassage' en - waarom ook niet? - een perzikint. Voor de final French touch wordt het halve dagje ontstressen en fysieke heropleving afgerond met de degustatie van een glas Château Smith Haut Lafitte.

fr.caudalie.com

€ 335

TRAVELLING LIGHT

Hoe meer je reist, hoe meer belang je hecht aan de mobiliteit en lichtheid van je bagage. Ga je voor 24 uur of een weekend op pad, dan neem je natuurlijk je toevlucht tot een compact formaat dat mee aan boord kan, zodat je geen kostbare tijd verliest aan de bagageband. En met de nieuwste brilcreaties van de modehuizen kun je ter plaatse 'uitpakken'...

€ 209 - 279

ALLES VOOR HET DESIGN

Het nieuwe model Inova van **Samsonite** (Red Dot Award 2012 in de categorie Product Design) verleent het merk een hedendaags cachet. De grote naam in bagageland is trouwens stevig verankerd in België: in Oudenaarde bevindt zich een productiesite. www.samsonite.com

€ 369

ZWART-WIT

Bagage- en kofferspecialist **Rimowa** breidt zijn collectie 2012-2013 uit met een nieuw model, Topas Stealth gedoopt. Het matte zwart van deze koffer in polycarbonaat oogt bijzonder stijlvol. Van € 849 tot € 899.

Voor wie een voorkeur heeft voor het pluimgewichtmodel Salsa Air: dit is voortaan ook verkrijgbaar in het wit.

www.rimowa.com

FABULOUS FIFTIES

Tom Ford, vroeger dé man van Gucci, lanceert een speciale lijn brillen op sterkte. Voor zijn herencollectie liet hij zich inspireren door de elegantie van de jaren 50: montuur in met wit bladgoud afgewerkt staal en geribd kastanje- en grijskleurig hoorn of in met geel bladgoud afgewerkt metaal met zwart geribd hoorn. Elke montuur wordt verpakt in een lederen etui en gepresenteerd in een doosje uit bakeliet. U krijgt tevens een speciale reinigingscrème en poetsdoekje voor het onderhoud van de waterbuffelhoorn. www.tomford.com

€ 2.000

De monturen van **Ray-Ban** behoren tot de designiconen onder de accessoires van de 20ste eeuw. Ondanks de onafgebroken stijlupdates die het merk doorvoert, grijpt het label vaak terug naar de glorierijke dagen van de sixties, toen Ray-Bans door sterren gedragen werden van Rome tot Sidney en van New York tot Parijs.

Afgebeeld: het model 51226.

www.ray-ban.com

GLORIOUS SIXTIES

€ 180

HEY JUDE...

Het Italiaanse merk **Vogue Eyewear** lanceert een brillenlijn voor mannen. De befaamde fotograaf Peter Lindbergh tekende voor de eerste campagne van deze nieuwe collectie zonnebrillen en brillen op sterkte. De hoofdrol is weggelegd voor Jude Law, met op zijn neus het model 2739.

www.vogue-eyewear.com

€ 110

MEE MET DE MODE

Je zou zeggen dat het Duitse Hugo Boss en het Italiaanse Salvatore Ferragamo het onderling hebben afgesproken: beide bieden een handige en elegante compacte bagagelijin aan.

De Ultralight Galactica Line van **Boss** wordt aangevuld met een beperkte reeks in polycarbonaat op een aluminium skelet. De vier wieltjes garanderen een 360°-mobiliteit. Het formaat 39 x 57,5 x 20,5 cm (Aquarius Chrome) en 46 x 70 x 27,5 cm (Perseus Chrome) is vanaf half oktober beschikbaar in de nieuwe Bosswinkel aan de Waterloolaan te Brussel.

€ 549 - 646

De trolleys op vier wieltjes in pvc van **Ferragamo Travel** bestaan in zeer diverse afmetingen: check-in (68 x 47 x 26,5 cm), door de IATA goedgekeurde handbagage (57 x 39 x 21 cm), een assortiment soepele bagage en accessoires: business-tassen, polotassen, fototassen...

www.hugoboss.com
www.ferragamo.com

Van € 1.300-16.000

OP ZOEK NAAR ZELDZAAM

Tendensen zijn steeds vaker transdisciplinair. Mode en accessoires leiden vaak de dans, en vandaag lijkt iedereen bezeten te zijn door personalisatie. Het smaakuniversum volgt in het kielzog van deze trend. Iedereen is op zoek naar iets zeldzaams of speciaals.

DE SMAAK VAN DE TORCEDOR

De Cubaanse torcedor Anibal Delgado Gonzales bezocht op uitnodiging van Cubacigar Benelux ons landje om er enkele sigaarrol-demonstraties te geven. Anibal is dé meester van de Cohiba Siglo VI (Cañonazo) en de Montecristo A (Grand Corona) bij La Corona in de Cubaanse hoofdstad. Hebt u zijn performance gemist, dan kunt u zijn ambacht nog altijd smaken wanneer zijn zeldzame juweeltjes in rook opgaan.

www.cubacigar.com

TERUG NAAR DE BRON

In de nieuwe collectie Ganaches en Carrés Origins van Godiva worden cacaobonen uit Costa Rica (melkchocolade - 38% cacao), Ecuador (zwarte chocolade - 71% cacao), Oeganda (zwarte chocolade - 80% cacao) en Venezuela (melkchocolade - 43% cacao) verwerkt. Elke vulling verwerkt de smaakpapillen met houtachtige, bloemige, gesuikerde en vegetale aroma's...

www.godiva.com

EXQUISITE, MY DEAR!

De familie Symington is al 14 generaties actief in de porto en vertegenwoordigt het label Graham's Port, dat het in de jaren '70 overkocht. Bij het grote publiek zal de naam Graham's geen belletje doen rinkelen, maar kenners weten dat het om een exquise product gaat dat qua reputatie en kwaliteit op gelijke voet staat met de grote champagnes.

www.thevintageportsite.com –
www.grahams-port.com

ZOALS TIJDENS DE DROOGLEGGING

Bacardi blaast 150 kaarsjes uit en blikt terug op de tijd waarin Amerikanen het verbod op alcohol met de voeten traden in de speakeasy's. Er is nog een week de tijd om te proeven van de echte 'droogleggings sfeer' in een authentieke speakeasy te Antwerpen, waar internationaal befaamde barmannen hun strafste kunstjes vertonen.

www.bacardi150.com

BEEETJE BELGISCH

Tot de 11 planten die essentieel zijn voor de bereiding van de bijzonder trendy Hendrick's Gin behoort de angelicawortel, die wordt ingevoerd uit Frankrijk en ons eigenste Belgenland. Wilt u uw G&T volgens de regels van de kunst serveren, dan vult u een glas met ijsblokjes, voegt u tonic toe, vult u aan met Hendrick's Gin en versiert u met komkommer. Daarna wrijft u een stukje komkommer over de rand van het glas om het aroma te doen vrijkomen.

www.hendricksgin.com

In elke druppel,
de smaak van puur genot.

Vanaf de eerste druppel onthult een *Nespresso Grand Cru* al zijn rijke aroma's. De aroma's van koffie, ontstaan door het branden van de bonen, worden optimaal bewaard en volledig afgesloten van de buitenlucht in hun *Nespresso* capsule.

www.nespresso.com

NESPRESSO[®]

Koffie met hart en ziel

TIJD VOOR IETS NIEUWS

Naar jaarlijkse traditie worden in Zwitserland de internationale premières op horlogegebied in het eerste trimester voorgesteld. Meestal is het wachten tot de zomer om ze in de vitrine te zien verschijnen. De tijd is met andere woorden meer dan rijp.

Anno 2012 lijkt soberheid het modewoord, zonder dat de kwaliteit, mooie materialen en inventiviteit de rug worden toegekeerd. In tijden van crisis wordt ostentatieve weelde immers niet erg gesmaakt. Helaas voor de portefeuille volgen de prijzen niet hetzelfde pad van de soberheid. Ook al maken goud, diamant en krokodillenleer plaats voor staal, carbon, keramiek en rubber. We zoomen in op enkele bijzonderheden.

KLASSIEK CAPELAND

BAUME & MERCIER

Alle modellen met een diameter van 42 mm zijn uitgerust met een bodem uit saffier die het binnenwerk blootlegt.

www.baume-et-mercier.com

€ 3.450

GEKLEED MAESTRO PETITE SECONDE OR ROSE

RAYMOND WEIL

De kleine secondewijzer bevindt zich in een apart tellertje op 6 uur. Een zuivere eenvoud die mooi contrasteert met het Clous de Paris-motief van de diepzwarte wijzerplaat in de stalen kast met roosgouden PVD-coating.

www.raymond-weil.ch

€ 1.490

BELGISCH (1) AUTOMATIQUE 32 MM

RAIDILLON

Wijzerplaat in oud roze. Mechanisch binnenwerk met 40 uur werkingsreserve. Stalen kast met transparante bodem.

www.raidillon.com

€ 1.450

€ 399

MULTIFUNCTIONEEL PROTREK PRG-550

CASIO

Wijzerplaat met drie wijzers. Dit model vertelt u ook hoe hoog u zich bevindt, hoeveel de luchtdruk bedraagt en hoe warm het is.

www.casio-europe.com

**BELGISCH (2)
LE DAUPHIN LEBEAU
COURALLY**

Het instapmodel van het merk Lebeau-Courally, het Luikse bedrijf dat oorspronkelijk hoogstaande jachtge-
weren bouwde. Drie wijzers Swiss Made in staal met
armbandje uit alligator.
www.lebeau-courally.com

**NOSTALGISCH
COLUMN-WHEEL SINGLE
PUSH-PIECE CHRONOGRAPH
LONGINES**

Knipoog naar de eerste chronografen van het merk uit 1878. Monopoussoir-
binnenwerk met kolomwiel. Een tot 180 exemplaren beperkte reeks.
www.longines.com

**AVONTUURLIJK
SEAMASTER
AQUA TERRA
GMT
OMEGA**

Nieuw in de Co-Axial-
binnenwerkfamilie: het kaliber
8605/8615 is het eerste dat uitpakt met
een GMT-complicatie, waarmee u het
uur in twee tijdzones kunt zien.
www.omega.com

**FUTURISTISCH
R ONE CHRONOGRAPHE
RADO**

Automatisch binnenwerk met zes wijzers en een
werkingsreserve van 37 uur. Kast in high-tech keramiek
met bol saffierglas. Armbandje in zwart rubber.
www.rado.com

**MONDIAAL
TRANSOCEAN
CHRONOGRAPH
UNITIMER**

Een dubbele schijf geeft continu
het uur aan in de 24 tijdzones. Als
u van tijdzone verandert, dan kunt
u de weergave wijzigen met behulp
van het kroonwiel.
www.breitling.com

*De vermelde prijzen zijn louter indicatief. Voor
de officiële prijzen kunt u terecht bij de retailers.*

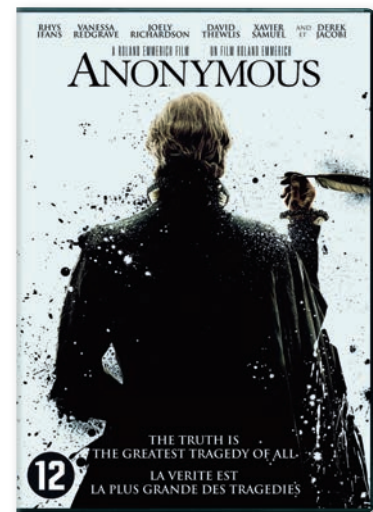
GEHEIMEN EN MYSTERIES

Vreugde, verdriet, obsessies en mysteries beheersen ons leven en vaak ook de scenario's van de grote films over existentiële thema's.

EEN HOOFD, TWEE GEZICHTEN

Zelden was een FBI-boss zo notoir als J. Edgar Hoover. Maar de man die jacht maakte op John Dillinger had ook seksuele voorkeuren die in die tijd niet aan het licht mochten komen. Een dreamcasting met onder andere een verbluffende Leonardo DiCaprio. Op de Blu-Ray-versie staat ook een bijhorende documentaire.

J. Edgar - Clint Eastwood (Warner)

BOEIENDE THESIS

Deze film biedt op indrukwekkende wijze een antwoord op de eeuwige vraag wie William Shakespeare nu eigenlijk was. Politieke intriges, schandalen en geheime connecties ten tijde van de Britse koningin Elisabeth worden ten tonele gevoerd. Een audiocommentaar van de regisseur en een documentaire over de identiteit van Shakespeare krijgt u er gratis bij.

Anonymous - Roland Emmerich (Sony)

BROER EN ZUS

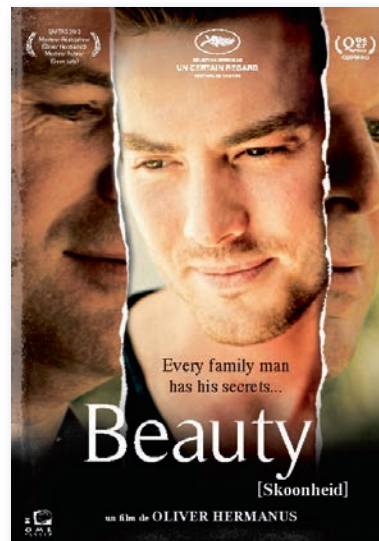
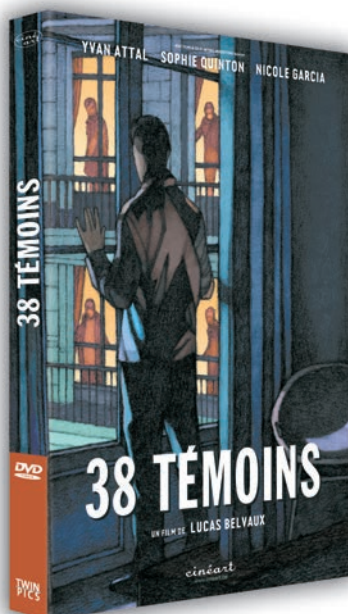
Brandon – Michael Fassbender – die een stijlvol en hypergecontroleerd leven leidt in New York, wordt verteerd door zijn obsessie voor seks. Het is veeleer een last dan een plezier. Het bezoek van zijn ontspoorde zusje schudt zijn leven door elkaar. Schitterend interview met de regisseur als bonus.

Shame - Steve McQueen (Twin Pics Cinéart)

GEWETEN EN ONVERSCHILLIGHEID

De Belgische regisseur maakt een documentaire over het individuele geweten dat geconfronteerd wordt met de collectieve angst of onverschilligheid wanneer we iemand in nood te hulp moeten schieten. Kunnen we werkelijk kiezen tussen niet helpen en een slecht geweten? Inclusief een interview met de regisseur.

*38 témoins
Lucas Belvaux
(Cinéart)*

WERELD OP ZIJN KOP

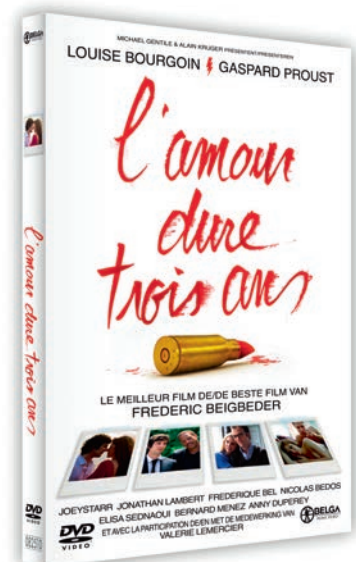
De Zuid-Afrikaanse blanke veertiger François is getrouwd, heeft twee dochters en zit er warmpjes in, maar toch voelt hij zich niet goed in zijn vel. Wanneer hij in een club in Kaapstad aan zijn trekken probeert te komen, gaat hij samen met zijn homohatende en racistische maten zijn boekje te buiten. En dan staat de wereld plots op zijn kop.

Schoonheid - Olivier Hermanus (Home Screen)

DICHTERLIJKE VRIJHEID

Deze film is van de hand van de auteur van het gelijknamige boek en weerspiegelt het liefdesverhaal à la française van een literair criticus die zich transformeert in een mondaine nachtvlinder-reporter. Een komedie die zweeft tussen scheiding en ontmoeting en alle valse zekerheden aan de kaak stelt. Met vijf gratis extra's.

*L'amour dure trois ans - Frédéric Beigbeder
(Belga Home Video)*

ELITISME EN POPULISME

We steken mensen en dingen graag in een beperkt aantal vakjes. Met boeken is het niet anders. Waarom zou eenzelfde lezer echter niet evenveel interesse vertonen voor het verhaal van een boeiende wielrenner als voor het Middeleeuws Brugge van Hans Memling?

RIJK, RIJKER, RIJKST

In 2000 verscheen 'De 200 rijkste Belgen', een controversieel boek van Ludwig Verduyn dat toen uiterst onvriendelijk werd onthaald. Geen oefening in financieel voyeurisme, wel een poging om de dynamiek van het familiale kapitaal in België in kaart te brengen. Wie verdween, wie slaagde erin zich in de top te nestelen? Eindelijk een nieuwe versie na 12 jaar.

De 200 rijkste Belgen - Ludwig Verduyn (Van Halewyck)

DOOR DE OGEN VAN DE SCHILDER

Wat zag Memling toen hij zijn deur uitstapte? Wat maakte hij mee? Hoe rook de stad Brugge? Wat at en dronk hij? Waar hield hij zich mee bezig in zijn vrije tijd? Albert Janssens kruipt voor dit boek in de huid van Hans Memling en beschrijft vanuit zijn blik de wereld om hem heen.

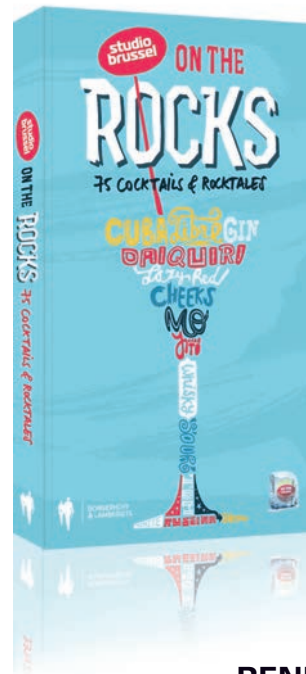
Middeleeuws Brugge door de ogen van Hans Memling (1465-1494) - Janssen Albert (Davidsfonds)

CHEERS!

Tom Barman bedacht Lazy Red Cheeks. Madonna wordt best op een Pomegranate Martini getrakteert. David Bowie nipt liever van een Bombay Sapphire Martini... Dankzij de StuBru-presentatoren leer je voor 75 cocktails en Rocktales strainen, blenden en muddlen als een professional.

Studio Brussel on the Rocks (Borgerhoff & Lamberigts)

DE HELE KUST

Jaarlijks bezoeken miljoenen mensen onze Belgische kust. De auteur stapte het hele jaar door op de legendarische kusttram en ging van De Panne tot Knokke. Verbaas je met hem over de Dronkenput, geniet van kunst in Sint-Idesbald en fiets door de Uitkerkse polder.

Oost west, kust best - Jan Yperman (Davidsfonds)

SINT-JAN VOOR SINT-BAAF

Tot eind juli herbergde de Sint-Baafskathedraal in Gent de tentoonstelling Sint-Jan. Jan Hoet slaagde erin Wim Delvoye, Jan Fabre, Michaël Borremans, Berlinde De Bruyckere en anderen belangeloos aan te trekken voor een tentoonstelling die de spirituele, mysterieuze en diepmenselijke dimensie van veel hedendaagse kunst wou laten zien. Alle 70 werken kregen een plaats in de leden catalogus met sfeerbeelden en handige index.

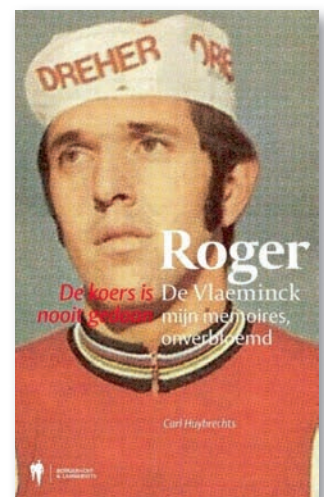
Sint-Jan - Jan Hoet (Borgerhoff & Lamberigts)

RENNER MET PEPER

Roger De Vlaeminck, een supercoureur die altijd zijn gepeperde gedacht zegt. Carl Huybrechts ondervroeg zijn vriend, 65 nu, over de momenten en mensen in zijn leven. Over de grote koersen die hij won of nipt verloor, over andere renners, over de vrouwen die hij liefhad en over zijn broer Eric. Maar ook over zijn angst voor de dood.

Roger De Vlaeminck. Mijn memoires onverbloemd - Carl Huybrechts (Borgerhoff & Lamberigts)

TRADITIES IN HET NIEUW

De grote musici kennen de roots waarop hun genre is gestoeld. Ze maken zich deze traditie eigen om haar te kunnen vereeuwigen en tegelijk nieuwe dingen te creëren, en om haar te kunnen bewaren door het patrimonium soms letterlijk nieuw leven in te blazen.

POLITIEK

Het is geen protestlied, maar toch is het politiek geladen. Aan de vooravond van de Amerikaanse verkiezingen van november verbergt Ry Cooder, voor de gelegenheid begeleid door zijn zoon Joachim, zijn sympathie voor de zittende presidentskandidaat niet. Het zijn nochtans zijn tegenstanders die op expliciete wijze de revue passeren... De geest van Jim Crow, de befaamde separatist, waart rusteloos rond op het album.

Election Special – Ry Cooder (Warner)

LITURGISCHE DRAMATIEK

Onder Louis XIV vormden de donkere metten van witte donderdag tot stille zaterdag een gesmaakte liturgische attractie. Charpentier legde zich toe op het genre met 31 lessen (lamentaties). De fluitspeler en leider Alexis Kossenko, rijzende ster aan het barokfirmament, reikt een nieuwe visie aan op dit bijzonder dramatische oeuvre.

Leçon des ténèbres – Marc-Antoine Charpentier – Alexis Kossenko & Stephan MacLeod (Alpha)

GIRLS WILL BE BOY(S)

Als kruising tussen pop, folk en elektronische sounds klinken deze songs soms even sober als bepaalde stukken van Feist, de Kings Of Convenience, zelfs Bon Iver. Je herkent er ook Phoenix in want de drummer van de band, Thomas Hedlund, heeft bijgedragen aan het album van deze twee meisjes die zichzelf Boy noemen.

Mutual Friends – Boy (Munich Records)

POËTISCHE JAZZ

De recentste kwartetcreaties van deze jazzpianist zijn opgedragen aan Jacques Prévert, Alvin Toffler, Françoise Dolto, Pénélope (die van Ulyссе voor de song 'Attends') en aan zijn vader. Gewoonweg prachtig.

Go – Pierre de Berthmann (Plus Loin Music)

MUZIKALE OEFENING

Transcripties voor twee clavecimbel van grote instrumentale momenten uit de opera's van Rameau, die zelf componisten en vertolkers uitnodigde om deze praktijk verder te zetten.

Symphonies à deux Clavecins – Rameau – Pierre Hantai & Skip Sempé (Mirare)

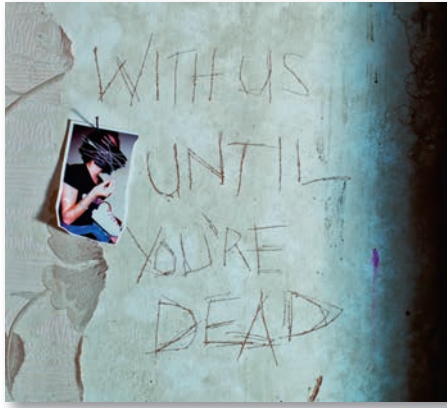
NIEUWE WERELD

Nueva España was het vicekoninkrijk van Spanje dat van 1535 tot 1821 bestond en zich van de Verenigde Staten tot aan Costa Rica uitstrekte.

Stemmen en oude traditionele instrumenten geven muzikaal kleur aan de gezangen en dansen die het ritme van het dagelijkse leven in dit Nieuwe Spanje bepaalden.

Nueva España – Ensemble Mare Nostrum (Alpha)

NIET IN EEN HOKJE TE DUWEN

Het nieuwe album van Archive kun je omschrijven als orchestraal en elektronisch. De groep bestaat sinds 1996 en slaat een beetje dezelfde toon aan als Massive Attack, maar ook Radiohead en de Pink Floyd-Ip's uit de oude doos. We maken kennis met een nieuwe zangeres, die nog maar vijf jaar was toen de groep werd opgericht.

With Us Until you're Dead – Archive (V2)

WERELDJAZZ

Geïnspireerd door de Marokkaanse woestijnen en de straatjes van Lissabon, de bars van Buenos Aires en de stranden van Brazilië weet Melody Gardot met *The Absence* telkens weer de essentie te vatten van elke exotische plaats die ze bezocht heeft. Met Heitor Pereira, de gitarist van Sting, Seal en Caetano Veloso.

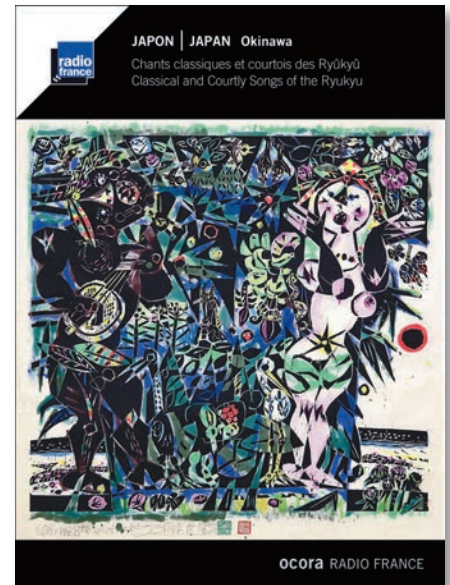
The Absence – Melody Gardot (Universal)

JAPANS, MAAR DAN ANDERS

Als brandpunt van Japanse, Chinese en Zuid-Oost-Aziatische invloeden heeft de archipel van Okinawa, die vroeger het onafhankelijk koninkrijk van de Ryūkyū was, een originele (muziek)cultuur ontwikkeld. De klassieke en hofse gezangen van de 17de tot de 20ste eeuw zijn een sprekend voorbeeld.

Chants Classiques et courtois des Ryūkyū Japon Okinawa (Radio France)

WEDERZIJDSE MANIPULATIE

Songs met een zweem van superpop van de seventies en de eighties. De componiste van de soundtrack van de film *Magnolia* zegt recht voor de raap: 'Soms denk ik dat charme gewoon een synoniem kan zijn voor manipulatie.' En voor je het weet, ga je op in het spel...

Charmer – Aimee Mann (V2)

VOOR INGEWIJDEN EN GEÏNTRIGEERDEN

Taste hij de voorbije zes jaar de grenzen van de elektronische wereld af, dan grijpt deze Franse pianist vandaag terug naar akoestische en eenvoudige jazz in triovorm (contrabas / elektrische bas en drum).

Over the Clouds – Laurent de Wilde (Sacem)

LANGZAME RIJPING

We kennen de fluit als solo-, kamer-, orkest- en jazzinstrument. Tot het begin van de 18de eeuw was er nochtans geen eigen repertoire weggelegd voor de fluitspeler. In de 16de eeuw ontwikkelde zich echter een praktijk die de basis legde voor de rol die hij later kreeg toebedeeld: de geïmproviseerde virtuoze versiering of 'diminutie'. Dit album waagt zich aan deze oefening met stukken die uit de 15de tot en met de 18de eeuw dateren.

*Au Joly Bois
Kate Clark & Nigel Nort (Ramée)*

DE GROOTSTE

Het is Roger Federer niet gelukt om tijdens de US Open het record te breken en voor de zesde keer de Amerikaanse titel achter zijn naam te schrijven. Verrassing? Ergens wel, want niemand betwist dat de Zwitserse gentleman de grootste tennisspeler allertijden is.

TEKST: SERGE VANMAERCKE # FOTO'S: © ROLEX / GIANNI CIACCIA ET MARCO GROB

Op 31-jarige leeftijd rijgt Roger Federer de records aan elkaar. Nog nooit eerder wist iemand 294 weken stand te houden op de eerste plaats van de wereldranglijst in het professionele tennis. Pete Sampras moest immers na 286 weken de titel afstaan. Federer is ook de zesde speler in de geschiedenis van het tennis die alle grand-slamtoernooien (Australian Open, Roland-Garros, Wimbledon en US Open) minstens één keer won. De vorige in de rij was André Agassi, op wiens naam het record van de meeste overwinningen in deze toernooien stond. En ook al raakte hij niet in de halve finales van de US Open 2012, toch was Federer al zeker van een nieuw record: het was de 23ste keer dat hij tot reekshoofd werd gekroond tijdens een grand-slamtoernooi, één keer meer dus dan zijn grote voorbeeld, Pete Sampras.

Dat wil nog niet zeggen dat Federer een overwinningse machine is. Hij blijft in de eerste plaats een sportman die zich verdedigt op het veld. De mooie zege op het gras van Wimbledon afgelopen juli – de zevende op deze court, waardoor hij opnieuw opklom naar de eerste plaats die hij in juli 2009 had moeten afstaan, én een 17de grand-slamtitel – kwam er ruim twee jaar na zijn vorige overwinning op een Grand Slam-toernooi, met name de Australian Open anno 2010. Wimbledon werd helaas gevolgd door een onsuccesvolle deelname aan de Olympische Spelen, maar op de Masters 1000 van Cincinnati stond hij weer helemaal scherp.

De manier waarop de rijzige 'Rodge' – hij is 1,86 meter lang en weegt 85 kilo – op de court en in het leven staat, heeft iets statigs. Zijn postuur is het resultaat van een jarenlang proces en maakt vandaag indruk zonder dat hij daar schijnbaar moeite voor moet doen. De rebellerende jongeman van weleer is uitgegroeid tot een gentleman die zich bewust is van decorum en spel. Hij is geraffineerd en heeft gevoel voor (elegante) lichaamstaal. Een dandy-kampioen, zeg maar, zoals de spelers van de goeie ouwe tijd.

TRANEN VAN EMOTIE

Maar Federer is en blijft menselijk. Iedereen herinnert zich de tranen die hij na afloop van de recentste Wimbledon-finale tegen de lokale favoriet Murray niet kon bedwingen. 'Deze overwinning was bijzonder geladen voor mij en voor Andy (Murray). In die mate zelfs dat ik wist dat er tranen aan te pas zouden komen. Niet alleen bij de winnaar, maar ook bij de verliezer. En zeker als je dan je tweelingdochtertjes van drie jaar, Charlène et Myla, samen met je vrouw en je ouders ziet zitten in de box... Onbeschrijfelijk.'

Federer won zijn eerste Wimbledon in 2003. Het was ook meteen zijn eerste grand-slamoverwinning. Sindsdien is er heel wat water naar de zee gevloeid. Maar Federer heeft steeds blij gegeven van een groot respect voor zijn tegenstanders. Dat werd plots heel erg duidelijk op de Wimbledon-finale van dit jaar, waar hij bijzondere empathie betuigde voor de verslagen Murray. Maar hij heeft ook niets dan goede woorden over voor zijn oude rivaal Rafael Nadal. 'Ik had het leuk gevonden mocht Rafa er zijn geweest in New York, maar het was voor hem misschien een goede beslissing om forfait te geven en zijn knie zo goed mogelijk te laten genezen. Heel wat mensen hadden vier jaar geleden voorspeld dat zijn carrière op de terugweg was, maar hij heeft het tegendeel bewezen. Ik hoop dat hij ervan zal profiteren om uit te rusten en dat hij helemaal de oude is tegen het eind van het seizoen.'

De grote tennissers der aarde bewonderen de sportieve spirit van Federer, in de eerste plaats Andy Murray en Novak Djokovic. 'Mocht ik niet tegen hem moeten spelen, dan zou ik zijn grootste fan zijn', verklaarde Nadal meermaals. John McEnroe himself is van oordeel dat Roger Federer, los van zijn resultaten, 'vandaag technisch beter is dan toen hij drie grand-slamtitels per jaar verzilverde in 2004, 2006 en 2007.'

In 2006 en 2007 was Rodge voor zijn tegenstanders immers uitgegroeid tot een 'onspeelbare' rivaal die alle toernooien won. Tot klierkoorts, rugpijn en ►

‘NA SAMPRAS TE HEBBEN GEKLOPT, WIST IK DAT IK EEN GAVE HAD. EN OOK DAT IK MOEST VERANDEREN’

tenslotte ook de komst van Rafael Nadal hem brutaal met beide voeten weer op de grond zetten.

VAN REBEL TOT KAMPIOEN

Roger is de zoon van een Zwitser, Robert, directeur van een farmaceutisch bedrijf, en Lynette, een Zuid-Afrikaanse. Al van jongs af aan geeft Roger blijk van een moeilijk te beheersen talent. Als adolescent hangt hij de rebel uit, met zijn gescheurde jeans, XXL-t-shirts en groen geverfde haren. In 2001 komt hij voor het eerst in de belangstelling. Hij is dan nog geen twintig, draagt een oubollige paardenstaart en speelt tot ieders grote verrassing Pete Sampras van het veld in de achtste finale van Wimbledon, dat jaar gewonnen door Goran Ivanisevic.

‘Op dat moment wist ik dat ik het roer moest omgooien, dat ik een gave had en dat ik die niet onbenut mocht laten’, herinnert Federer zich.

Twee jaar en enkele harde nederlagen verder vindt een metamorfose plaats, die bespoedigd wordt door zijn ontmoeting met Mirka Vavrinec, de Zwitserse tennisster van Slowaakse origine die hij ontmoette op de Olympische Spelen van 2000 in Sydney en met wie hij in 2009 zou trouwen. Hij ontpopt zich als een jongeheer die van alle markten thuis is. Maatpakken van Armani en Prada gaan hem vanaf dan net zo goed af in de stad als zijn crèmewitte tenue met Nike-logo op de courts. Federer wordt al snel een internationale ster. Dat hij de pers toespreekt in het Engels, Frans en Duits draagt in belangrijke mate bij tot zijn publieke succes.

SPORT, FAMILIE EN BUSINESS

Roger Federer woont samen met zijn gezinnetje in een villa in Wollerau, in de buurt van het meer van Zurich, en in een appartement in Dubai. Pendelen tussen de twee en van het ene toernooi naar het andere doet hij met een privéjet. Ook in volle toernooiperiode wordt hij door zijn hele familie omringd. In het juninummer van het Amerikaanse magazine Forbes kon je lezen dat Federer jaarlijks zo’n 53 miljoen dollar opstrijkt, wat hem de best betaalde Europese sportman maakt. Volgens datzelfde Forbes gaat Roger Federer daarmee voetballers David Beckham (46 miljoen dollar) en Cristiano Ronaldo (43 miljoen) vooraf.

In het begin werd het marketingaspect van zijn carrière door moeder Lynette Federer beheerd, maar de Amerikaanse reus IMG nam deze taak over. Tot in mei van dit jaar, toen bekend raakte dat er verandering zat aan te komen op dit vlak. Rolex, het horlogemerken waar hij al geruime tijd de ambassadeur voor is, blijft zijn hoofdsponsor. Daarnaast wordt hij ook ondersteund door Gillette, Mercedes-Benz, Swiss en NetJets... Op het speelveld draagt Roger outfits en schoenen van Nike en speelt hij met Wilson-raketten.

Sinds 2003 financiert Roger Federer een stichting die zich bekommert om kansarme kinderen in Zuid-Afrika (het geboorteland van zijn moeder), Ethiopië, Tanzania en Mali. Deze ware gentleman wint niet alleen wedstrijden, maar ook harten overal ter wereld. ■

EEN ZINTUIGLIJKE BELEVING

Van 20 tot 28 oktober 2012 is de biënnale Interieur aan haar ondertussen al 23ste editie toe. De tweejaarlijkse hoogmis van design in Kortrijk belooft andermaal heel wat vernieuwende en verrassende concepten. Bijzonder bij deze editie is alvast dat het designparcours ook buiten Kortrijk Xpo loopt, op meerdere locaties in de stad. Het past perfect in de filosofie van curator Lowie Vermeersch om design als zintuiglijke beleving naar een breed publiek voorop te stellen.

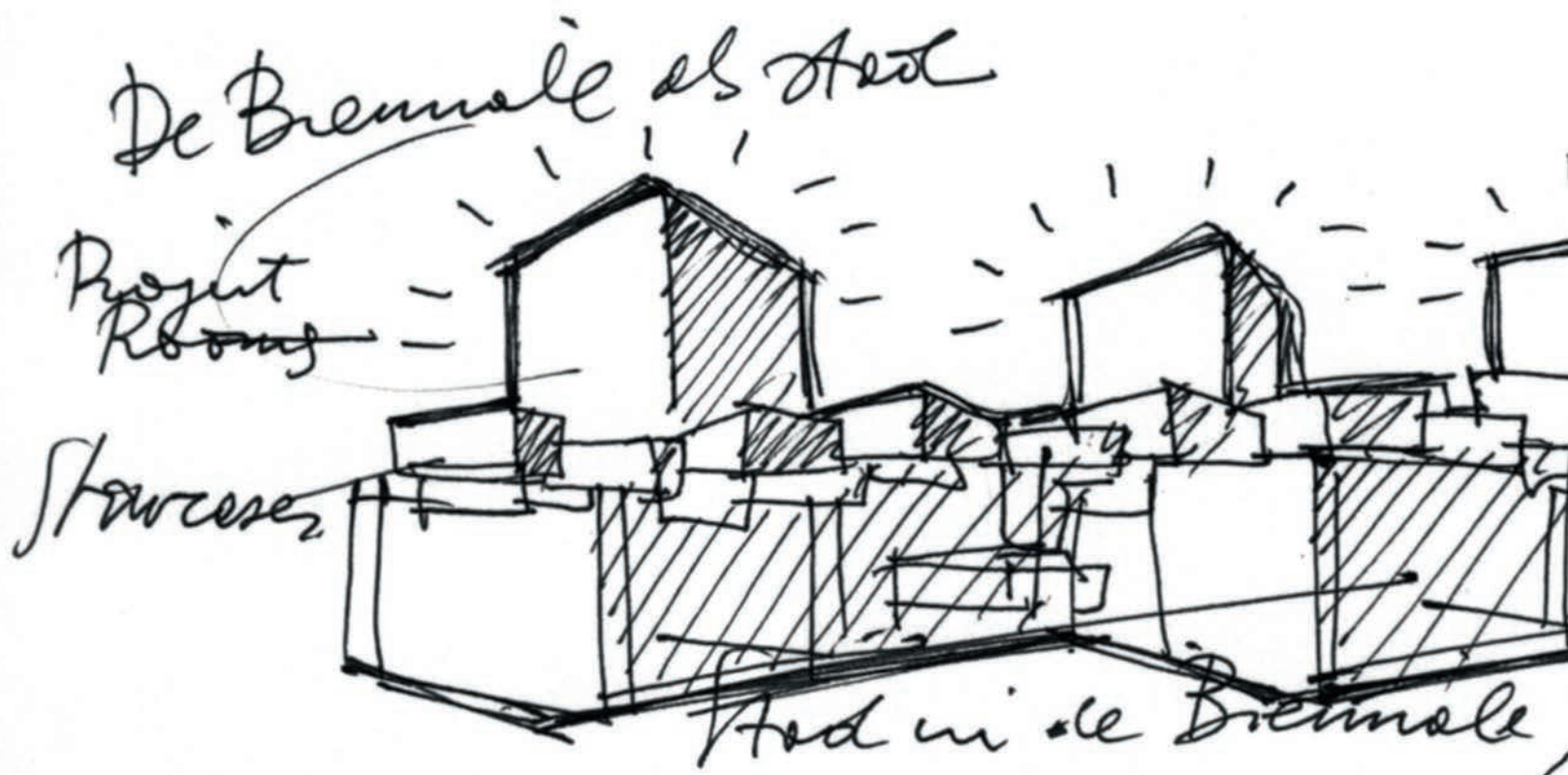
TEKST: PASCAL DEWULF # FOTO'S: INTERIEUR.BE

De biënnale Interieur is zonder meer een gebeuren waar designliefhebbers steevast reikhalzend naar uitkijken. Deze editie pakt daarenboven ook met een volledig vernieuwd programma uit. Zo zal het designevenement onderbouwd zijn met tal van symposia, maar zal het ook uitwaaiëren naar het hart van de stad. Dat doet het op verschillende locaties in Kortrijk, maar omgekeerd ook door het stedelijke concept te integreren binnen Kortrijk Xpo zelf. Voorts zullen zeven Project Rooms, aangekleed door een selecte clubje ontwerpers,

eveneens een platform bieden waarbij Interieur diversiteit en vernieuwing wil etaleren. Volgens curator Lowie Vermeersch (*zie ook interview op pag. 28*) laten die projectiekamers toe meer risico te nemen. Ze zijn immers niet enkel ontworpen door designers, maar ook door beeldende kunstenaars en architecten. Het geeft allemaal aan dat de biënnale Interieur over veel meer gaat dan louter designobjecten. Totaalbelevingen van interieurs als multidisciplinaire, multi-sensoriële belevingen waar atmosfeer, proportie, ruimtegevoel, licht, geur en temperatuur evenwaardige elementen zijn, zullen er de toon zetten.

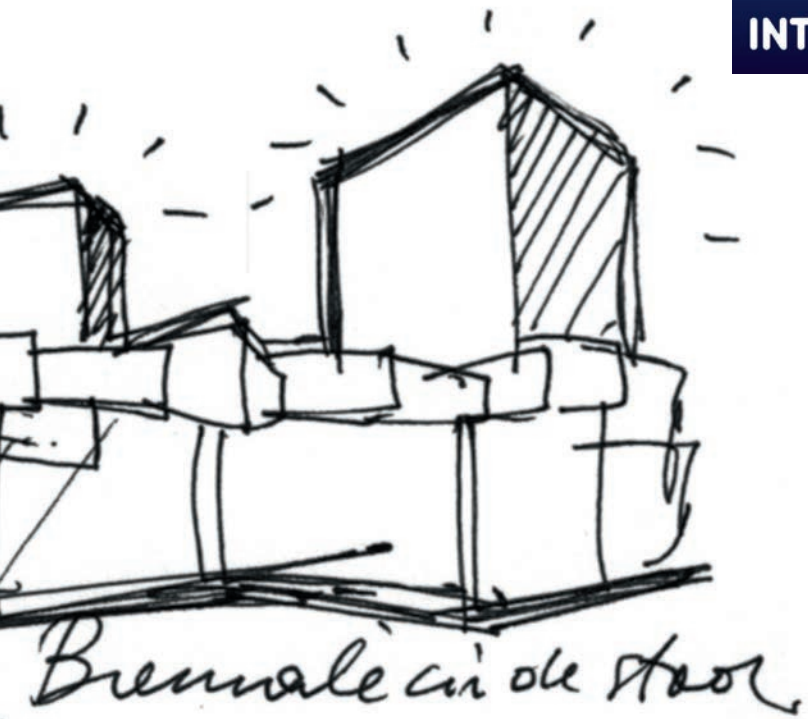
INTERNATIONALE WEERKLANK

De vernieuwde editie van de Interieur Design Awards 2012, als onderdeel van Interieur 2012, voorzag voor deze editie twee categorieën waarin prijzen te rapen vielen: Object en Space. Bijzondere aandacht van de jury ging daarbij, naast het design, ook naar de ruimte an sich waar het object zou kunnen inpassen, bij een woonomgeving van maximaal 30 m². Dat de Interieur Design Awards internationaal weerklank vinden, mag duidelijk zijn: er waren dit jaar ruim 240 inschrijvingen uit zowat

Binnen de categorie Space bekroonde de jury het Japanse bureau Sandwich en het Zwitserse Blue Architects voor hun 'Deformable Wall'.

INTERIEUR 2012

In de categorie Object overtuigde Elisa Honkanen de jury met haar stoel 'Purist', die met de zwaartekracht lijkt te spelen.

Het project 'Kishu' van Maya Selway verbaast door het afwezige: in een paar lijnen 'zie' je vazen, potten en schalen.

©Serge Anton

Brusselaar Alain Gilles brengt op Interieur 2012 een overzicht van zijn belangrijkste ontwerpen.

'INTERIEUR 2012 MOET VERRIJKEND WORDEN, NIEUWE IDEEËN AANBIEDEN'

De ringen van Zascho Petkow vormen samen een openklapbare, multifunctionele installatie.

33 landen, gaande van Rusland, Nieuw-Zeeland en de Scandinavische landen tot Japan, Colombia en Nigeria. Een internationale jury, bestaande uit journalist Felix Burrichter, kunstenaar Jan De Cock, grafisch ontwerpster Sara De Bondt, sheikh Majed Al-Sabah, Torafu-architecten uit Japan en ontwerpers Tomas Alonso, Oskar Zieta en Bruno Vermeersch, boog zich over de vele inzendingen.

JAPANESE POËZIE

Binnen de categorie Space koos de jury voor de 'Deformable Wall' van het Japanse bureau Sandwich, in samenwerking met het Zwitserse Blue Architects. Zij legden in hun ontwerp het zwaartepunt niet bij het object op zich, maar wel op de contouren die het flankeren: de muren die transformeren tot opbergvakken van objecten. Dankzij een dubbel membraan worden de wanden verzamelplekken van objecten en nemen ze de vorm aan van verstopte meubelstukken. Op die manier ontstaat er een poëtisch spel tussen binnen en buiten, tussen object en muur.

Binnen de categorie Object overtuigde de Finse Elisa Honkanen met haar houten stoel 'Purist', die met de zwaartekracht lijkt te spelen. Het ontwerp 'Kishu' van de Britse Maya Selway verbaasde dan weer door het afwezige. De ontwerpster creëerde in een paar lijnen de herinnering aan vazen, potten en schalen. De derde prijs werd weggekaapt door de multifunctionele ringen van de Duitse ontwerper Zascho Petkow. 'Rings' zijn meer dan een decoratief element, ze hebben multifunctionele doeleinden. De laureaten krijgen hun prijs uitgereikt op de 23ste editie van Interieur, waar de winnende ideeën ook worden getoond. De Interieur

Design Awards zijn voor aankomende designers alvast een belangrijk gegeven, omdat ze stevast een internationale springplank voor jong talent betekenen. Niet alleen wordt het ontwerp aan de blik van een professionele jury getoetst, de kans is ook groot dat ze door een professioneel bezoekerspubliek worden ontdekt.

TOEKOMST VAN DE WOONBELEVING

Nieuw ook tijdens deze editie zijn de Project Rooms, die een kijk geven op de toekomst van woonbeleving. Binnen de stadsmetafoor waarvan de biënnale Interieur dit jaar gebruikmaakt, nemen deze zeven belevingsruimtes een centrale rol in. Aan de basis van de inhoudelijke uitwerking ervan ligt het thema 'Future Primitives', dat vertrekt vanuit de observatie van hoe onze fysieke, sensorische en relationele referentiekaders vervagen. 'Future Primitives' gaat binnen die fluide toekomst op zoek naar de manier waarop we nieuwe ankerpunten kunnen bepalen en vertalen binnen onze toekomstige leefomgeving. Vanuit die reflectie werden in totaal zeven ontwerpers, kunstenaars en architecten gevraagd om het thema 'Future Primitives' vanuit hun eigen artistieke visie te concipiëren. Het resultaat brengen ze telkens binnen een context van 60 m², met in het achterhoofd hoe we de essentie van ons toekomstige zijn in een wooncontext beleven en verwerken. De 'Project Rooms' worden ingevuld door David Bowen, Ross Lovegrove, Greg Lynn, Makkink & Bey, Muller Van Severen, Nendo en Troika.

EXPANSIE NAAR DE STAD

Voor het eerst treedt Interieur ook naar buiten en zal het zich naast Xpo Kortrijk eveneens afspelen op verschillende locaties in het hart van de stad. Curator Lowie Vermeersch wil met die insteek het begrip design verruimen, het tot een participatief en meer laagdrempelig concept omvormen. Vermeersch: 'De verschillende locaties in de stad laten ons toe nieuwe formules tot deelname te ontwikkelen. Meer dan vroeger geven deze ruimte aan jong talent en avant-gardemerken. Het versterkt de rol van Interieur als een platform voor het lanceren van nieuwe ideeën.'

Die insteek is alvast bijzonder verfrissend. Kwalitatief design wordt op die manier immers iets dat een heel breed publiek kan bereiken en daarbij ook minder bekende merken of designers in de kijker kan zetten. Het klinkt alvast heel beloftevol.

www.interieur.be

real watches for real people

Oris Tubbataha Limited Edition
Automatic mechanical regulateur movement
Titanium case with crown protection
Donation to help to preserve the Tubbataha Reef
Limited to 2000 pieces
www.oris.ch

ORIS
Swiss Made Watches
Since 1904

VAN PININFARINA NAAR KORTRIJK

Terwijl autodesigner Lowie Vermeersch zijn eigen studio opstartte,
liet hij eveneens zijn licht schijnen over Interieur Kortrijk.

TEKST: BART LENAERTS # FOTO'S: LIES DE MOL

Na ruim 15 jaar in Turijn, het mekka van het Italiaanse autodesign, is Kortrijkzaan Lowie Vermeersch een halve Italiaan geworden. Hij wappert net zo enthousiast met zijn handen – alsof woorden te kort schieten om iedere nuance te verduidelijken – en geniet gretig van het goede leven. Dat laatste is trouwens de hoofdreden waarom hij zowat 1,5 jaar geleden de ultieme droomjob, designdirecteur bij Pininfarina, opgaf. Niet om bij een ander merk meer te gaan verdienen, wel om zijn ding te doen met zijn eigen bureau Granstudio, dat in anonieme kantoren in een Turijnse buitenwijk ondertussen zo'n 15 mensen op de loonlijst heeft. Hoewel de verantwoordelijkheden nog zwaarder op zijn schouders wegen nu hij zijn eigen bedrijf runt, oogt Lowie meer ontspannen dan ooit. Gewoon, omdat zijn levenskwaliteit er met grote stappen op vooruit is gegaan en hij nu ruimte heeft om andere dingen te doen. Zoals de Kortrijkse beurs Interieur, een organisatie waarvoor deze creatieve duizendpoot een heel nieuwe lijn uitzette.

Je moet geen expert in lichaamstaal zijn om te snappen dat je prima in je vel zit.

Natuurlijk heb ik wel eens stressvolle dagen. Dat is altijd zo als je een bedrijf leidt. En toch past wat ik nu doe veel beter bij mijn persoonlijkheid. Het

tussen auto's en huizen. Beide zijn erg complexe puzzels die heel dicht op de mens zitten, en van alle objecten weerspiegelen ze het meest de eigen identiteit. Ik voel me niet geroepen om de hele architectuur opnieuw uit te vinden, maar ik zie wel een sterke coherentie tussen auto's, architectuur en *urban planning*. Hoewel veel autodesignstudio's ook productdesign doen, zelfs Pininfarina, BMW en Mercedes, boeit me dat niet. Ik combineer auto's liever met de ruimte waarbinnen ze functioneren, zodat we de relatie tussen die twee kunnen optimaliseren. Dat gaat dan vooral over hoe mensen in de toekomst zullen leven. Dat vind ik tof.

Er zijn wel eens architecten die zich aan een auto hebben gewaagd.

Maar nooit andersom. En alle pogingen van vermaarde architecten om een auto te ontwerpen waren rampzalig slecht. Zelfs die van Buckminster Fuller of Zaha Hadid. Die van Philippe Starck was trouwens evenmin geweldig. Slechts de concept car van productdesigner Mark Newson was geslaagd, wellicht omdat Ghia en Ford er zo nauw bij betrokken waren. Het is een interessante auto omdat het ruwe idee van Marc stam, terwijl je de autokennis van Ford erin voelt. Het is best fascinerend dat niemand van buiten de autosector er ooit in is geslaagd een behoorlijke auto te ontwerpen.

voelt niet meer aan als een kooi. Ik ben nu ook veel creatiever bezig en verlies veel minder tijd met managementklussen of meetings. Een creatieveling moet niet wachten tot zijn 50ste om te schitteren.

Neemt de creativiteit van autodesigners dan af met de jaren?

Volgens veel mensen zijn autodesigners op hun best tussen hun 30ste en hun 40ste. Dan hebben ze genoeg ervaring en toch nog de frisheid om buiten de vakjes te denken. Een architect van 40 is daarentegen nog piepjong. Dus is het mijn masterplan om die twee aan elkaar te breien (*lacht*). Die passie voor architectuur is er altijd geweest. Daaraan wil ik nu ruimte geven, zonder het daarom echter ook te fel te pushen. Granstudio is momenteel bezig om voor een villa het interieur en de volledige scenografie uit te tekenen. Er zijn veel parallellen

En dat terwijl, u zei het zelf al, steeds meer auto-merken nu eveneens productdesign doen. BMW met Designworks, Porsche, Mercedes en nu ook Peugeot met Peugeotlab.

Dat illustreert vooral hoe belangrijk branding is geworden. In de jaren '60 en '70 draaide het bij auto's in de eerste plaats om functionele verschillen. Een Volvo was veilig, een Citroën comfortabel, een Alfa Romeo sportief en een Mercedes robuust. Nu is iedere auto zowat alles. De laatste 20 jaar was design het element dat het onderscheid maakte, terwijl de klemtoon nu wordt verlegd naar het belang van de merknaam. Tien, vijftien jaar terug zag je nog dat het ene bedrijf enorm investeerde in design, terwijl anderen achterophinkten. Dat is niet langer zo. We kunnen in alle eerlijkheid niet meer beweren dat een Mercedes beter is ontworpen dan een Hyundai. Aangezien de markt ▀

'IK WILDE NIET MIJN HELE LEVEN VASTZITTEN AAN AUTO'S'

steeds zoekt naar onderscheidende factoren, gaat het nu vooral om die branding. Dat doe je niet meer alleen met auto's. Showrooms, websites, folders en events worden steeds belangrijker. Men wil dat mensen zoveel mogelijk met het merk in contact komen. De meeste autogroepen hebben bovendien verschillende merken in hun portfolio die ze sowieso ten opzichte van elkaar moeten differentiëren.

Vreest u niet met een onafhankelijke studio in een moeilijk parket te komen, nu bijna alle merken vinden dat ze hun design zelf moeten doen. Precies daarom heeft Pininfarina het lastig.

Je moet nu geen studio oprichten om binnen 40 jaar de nieuwe Pininfarina of Bertone te zijn. Die tijd is definitief voorbij. Vroeger was design geen bepalende factor binnen de merkwaarden. Toen was iedereen blij te mogen verkondigen dat de

nieuwe auto was ontworpen door experts zoals Giugiaro of Pininfarina. Nu wordt het zelfs geweerd uit de communicatie. Toch wordt er achter de schermen nog erg veel samengewerkt. Precies wegens de sterk ontwikkelde merkcultuur hebben grote bedrijven vaak nood aan een stem of visie van buitenaf. Dat maakt wel dat Granstudio niet uitpakt met de auto's die we ontwerpen voor klanten. Wij zijn erg low profile, communiceren weinig over ons bestaan en op onze website vind je geen afbeeldingen van de auto's die we hebben getekend. We zijn geen merk dat in de smaak moet vallen van de man in de straat. Het volstaat als wereldwijd 100 mensen mijn telefoonnummer kennen. Giugiaro was de laatste autodesigner die als individu naar buiten kwam. Iedereen die nu zijn eigen autodesignbureau start om bekend te worden, is vertrokken voor een mooie serie frustraties. Ik betreur dat niet. Bij Pininfarina heb ik genoeg op een podium gestaan. Anderzijds zou ik het niet erg vinden als ik me binnen enkele jaren kan profileren in de architectuur. Daar kan dat nog wel.

Dat staat allemaal nogal ver af van Interieur Kortrijk. Waarom hebt u zich daarin geëngageerd?

Toen ik nog bij Pininfarina werkte, zetelde ik reeds in de raad van bestuur van Interieur. Net na mijn ontslag bij Pininfarina, hield Interieur een ernstige denkoefening over zijn toekomst. Omdat ik toch mijn gedachten wilde verzetten en even niet aan 300 km/u wilde leven, heb ik me daar enthousiast ingesmeten. Het concept waarmee we op de proppen kwamen, en waarin ik nogal een prominente rol had gespeeld, werd zo enthousiast onthaald dat men vroeg of ik het ook wilde uitvoeren. Hoewel dat niet echt in mijn planning stond en ik totaal onderschatte hoeveel werk daar bij kwam kijken, nam ik de uitdaging aan. Ik ben geboren in Kortrijk, dat speelde ook een rol. Bovendien zag ik parallellen met hoe Pininfarina was toen ik daar begon. Beide zijn succesvol geworden op basis van waarden en missies die nog erg actueel zijn, maar die essentie niet meer goed wisten te vertalen naar de nieuwe tijd. Los van de financiële besognes, had ik Pininfarina in de eerste plaats verlaten omdat ik niet mijn hele leven wilde vastzitten aan auto's. Daarom had ik geen nieuwe job binnen een ander autobedrijf aangenomen. Omdat ik honger had naar verbreding, kwam de vraag van Interieur op een perfect moment. Vooral omdat er een plan lag waarin ik zelf keihard geloofde. Ik ben zowel voorzitter als curator, omdat de organisatie beseftte dat Interieur niet zomaar andere accenten

nodig had. Er moest een structurele verandering komen. Om dat voor elkaar te krijgen, moest de curator voldoende ruimte krijgen. Vandaar mijn dubbelrol. Ik zou de job nooit hebben aanvaard als ik voortdurend goedkeuring had moet krijgen van de voorzitter.

Werd daarom een buitenstaander gevraagd?

Ik denk het wel, al is die wereld niet helemaal vreemd voor me. Ik ben zelf ook ontwerper. Inhoudelijk was het erg verrijkend omdat ik mezelf moest inwerken in dat terrein, terwijl ik kon samenwerken met topontwerpers zoals Ross Lovegrove en Greg Lynn en met jonge honden zoals Muller Van Severen of Makkink en Bey. In die wereld zijn dat mensen die meetellen. Het is geweldig om daarmee van ideeën te wisselen, vooral omdat ik zo kon vaststellen dat mijn standpunten ook buiten het kader van auto's geldig zijn. Binnen mijn vakgebied heb ik mijn visies altijd vrij goed kunnen definiëren. Nu leer ik dat ruimer zien. Samen met Ross Lovegrove werk ik nu aan een wild project over een auto van de toekomst. Het is zijn ontwerp, maar wel een beetje een respons op wat ik deed. Dat levert supertoffe ontmoetingen op. Hoewel ons denkpatroon in de basis gelijkloopt, pakt hij de dingen totaal anders aan als ik. Het proces is erg boeiend, al weet ik evenmin wat het resultaat zal zijn.

Wat houdt de verandering binnen Interieur concreet in?

Niettegenstaande Interieur in de jaren '60 is ontstaan als een avantgarde tentoonstelling, groeide het met de jaren uit tot een beurs. Interieur was erg trendsetend én visionair. Het was een designtentoonstelling voordat het woord design is uitgevonden. Interieur is het op één na oudste designevenement ter wereld. Naarmate design steeds belangrijker werd, de laatste vijf jaar, is het aantal designevenements in de wereld verdubbeld, ging Interieur mee in die evolutie. Nu willen we terug aanknopen met die oorspronkelijke rol, door er een ruimer cultureel event van te maken. In plaats van één eregast, wat in de praktijk altijd uitdraait op een soort van pedestaal voor iemand die het sowieso al heeft gemaakt, doen we nu zeven designinstallaties met designers, architecten, kunstenaars en mensen die op de grens balanceren. Dat maakt alles veel scherper, al zal het wellicht ook veel kritiek opleveren. Veel mensen zullen zich afvragen wat het allemaal te betekenen heeft. Interieur is vooral interessant omdat het tegelijk het culturele aspect en het commer- ▶

**‘IK GA ERVAN
UIT DAT ALLES
WAT WE ALS
WAARDEVOL
BESCHOUWEN,
OOK MOOI IS’**

ciële laat zien: precies de tweespalt waar het in design vaak om draait. Als designer wil je vooral een creatieve stempel drukken, terwijl je toch de commerciële context aanvaardt en weet dat je compromissen moet smeden. Een kunstenaar doet dat niet. Ook bij Pininfarina wilden we ons altijd zo creatief mogelijk uitdrukken, terwijl het toch economisch haalbaar moest zijn. In tegenstelling tot gesubsidieerde biënnales als Venetië of puur commerciële beurzen zoals Batibouw is Interieur een unieke hybride. Net zoals ontwerp-bureaus dat zelf ook zijn, trouwens. Die werken ook voor klanten terwijl ze zo veel mogelijk hun eigen ding proberen te doen. Om dat in de verf te zetten, heb ik het programma van Interieur helemaal opgeschud. Er is geen duidelijk onderscheid meer tussen het culturele programma en de gewone exposanten: dat is allemaal gemixt in één overkoepelende scenografie. Daarbij komt er een grote uitbreiding naar het stadscentrum van Kortrijk, waarbij Audi shuttles voorziet die de bezoekers ter plaatse brengt. Om de ervaring niet de onderbreken door die autorit, krijgen die wagens een kleurfolie over de ramen. Daardoor lijkt de hele stad net zo'n kleurbad te nemen als de paviljoenen waarvan men vertrok en de ruimtes in het stadscentrum zelf. Dat moet een stroom van ervaringen opleveren.

Hebt u tijdens het hele proces rond Interieur nooit de reactie gekregen: die auto-ontwerper moet hier niet komen vertellen hoe het in elkaar zit?

Niet letterlijk, al is het wel gebeurd dat men zei: ‘Lowie, het is geen auto hé.’ Ik ben een perfectionist die altijd extreem focust op het visuele. Esthetiek is enorm belangrijk in alles wat ik doe. Dat is een proef van de waarde van je ideeën. Ik ga er vanuit dat alles wat we als waardevol beschouwen, ook mooi is. Daarom leg ik bij Interieur een oog voor detail aan de dag die geen enkele andere curator zich permitteert. Het moet absoluut een mooi evenement worden. Onlangs zei iemand nog dat ik duidelijk een designer ben, omdat ik eigenlijk het hele event aan het ontwerpen ben. Dat was niet ver naast de waarheid.

Wat wilt u dat een bezoeker onthoudt?

Ik weet dat het als een enorm cliché klinkt, maar ik hoop dat hij of zij verrijkende dingen zal hebben meegemaakt. Voor mij draait het niet alleen om informatie, ook om ervaringen. Daarom maken we in de stad een soort bistro die tegelijk een tentoonstelling is van stoelen en tafels die je kan uitproberen. Overdag is het een tentoonstelling en 's avonds is het gewoon een gezellig café. Net zoals met de Audi's verweven we zo verschillende dingen met elkaar om er een heuse beleving van te maken. Zo bouwde Troika in een van de projectrooms een lichtinstallatie samen met Osram, een specialist in autolicht. Met hoogstaande technologie hebben zij een manier gevonden om ruimtelijk dingen te doen met licht die fysiek onmogelijk lijken. Ook daar leer ik weer van. Voor mijn volgende concept car wil ik zeker samenwerken met Osram. Die mensen kennen zoveel van licht. Dat moet boeiende dingen opleveren.

U hebt liever dat bezoekers met een glimlach naar huis gaan, dan met folders.

Ja, én met vragen. Ik hoop dat er een paar haken blijven hangen en dat men zich afvraagt wat deze of gene installatie daar eigenlijk deed.

U haalt nu enorm veel pers met interieur. Wellicht meer dan met de auto's.

Dat frustrereert me niet, al waak ik er over dat ik niet word vereenzelvigd met Interieur. Nu mijn eigen bureau steeds harder draait, ga ik er vanuit dat ik na deze editie de fakkel doorgeef. Al zal ik wellicht voorzitter blijven. Dat is een puur strategische rol, waarbij het dagdagelijkse door anderen wordt bestierd. Het is voor Interieur evenmin goed dat deze vernieuwing puur aan mij zou worden opgehangen. Je moet de dingen communiceren zoals ze zijn. Interieur gaat niet om Lowie Vermeersch. Net zoals destijds bij Pininfarina zit er een heel team achter. ■

open your mind.

EEN UNIEKE RIJERVARING.

>> De nieuwe smart ebike.

In zijn zoektocht naar nieuwe mobiliteitsoplossingen innoveert smart voortdurend. De gloednieuwe ebike van smart is zo'n oplossing. Met zijn lithiumbatterij en een topsnelheid van 25 km/u herontdekt u de stad in alle vrijheid. Inspanning of ontspanning? U beslist in welke mate de ebike u begeleidt. Met een autonomie van 100 kilometer per oplaadbeurt en een ingenieus systeem dat de remenergie recupereert, zit u vast in het zadel voor een volledig nieuwe rijervaring. Een rijervaring eigen aan smart.

Kom een testrit maken bij een smart center in uw buurt en beleef een volledige nieuwe rijervaring!

www.smartbelgium.be

smart – a Daimler brand

De smart ebike is uitgerust met spatborden en geïntegreerde verlichting. Hij voldoet aan alle vereisten voor het verkeer. Design- en technische details kunnen wijzigen naargelang de verkoopdatum.

DE LAATSTE DER MOHIKANEN

Deze Type 101 is de laatste 'echte' Bugatti. Alleen al daarom wilde acteur Nicolas Cage hem dolgraag in zijn collectie.

TEKST: BART LENAERTS # FOTO'S: LIES DE MOL

Hoewel de bittere oorlogstijd wel zo ongeveer verteerd was, was er in de vroege jaren '50 weinig reden tot feesten in Molsheim. Reeds toen opperhoofd Ettore Bugatti in 1947 het vermoeide hoofd na een nij-dige ziekte definitief te rusten had gelegd, was er van het ooit zo majestueuze bedrijf weinig meer over dan een puinhoop. Niet alleen had de oorlogsmachine de fabriek zowat aan gruzelementen geschoten, van de financiële situatie werden boekhouders evenmin vrolijk. Bovendien was de familie in een bittere veldslag verwikkeld geraakt, nadat Ettore het had bestaan twee keer te trouwen en een flinke nest kinderen achter te laten. Met zijn technische genie en zijn supertalent in design was zoon Jean altijd zijn gedoodverfde opvolger geweest, ware het niet dat die zich in 1939 had doodgereden tijdens een testrit met een racewagen. Vier jaar na Ettore's dood, en veel gehakketak, kwam zo alle hoop terecht op de frêle schouders van Ettore's dochters l'Ebé en Lidia. En op die van Roland, de jongste zoon uit zijn eerste huwelijk. Voor de dagelijkse leiding werd echter Ettore's hondstrouwe medewerker Pierre Marco aangesteld. Met de moed der wanhoop begon die in 1950 aan een nieuw model dat een naoorlogs vervolg moest breien aan de fabelachtige geschiedenis van 's werelds mooiste automerk. Het werd echter een totale mislukking en daarmee ook de zwanenzang van het bedrijf.

ANDERE TIJDEN

Omdat Marco tegen de bodem van de schatkist aankeek, had hij geen andere keuze dan diep in de archieven te rommelen naar spullen die konden worden gerecupereerd voor deze dappere, maar tegelijk wanhopige wederopstanding. Toen men in de fabriek op onverkochte motoren en chassis van de Type 57 stuitte, rijpte het plan om die simpelweg op te blinken en lichtjes aan te passen aan de modernere tijdsgeest. ▣

De Bugatti verblindert niet met schitterschone schijn. Het interieur is erg sober.

Helaas was het een pure onderschatting van het clientèle. Zelfs toen de 57 in 1934 werd gelanceerd, kon hij slechts dankzij zijn indrukwekkende stamboom, avant-gardistische koetswerken en de degelijke afwerking verbergen dat hij reeds achter de feiten aanhobbelde. De uit aluminium opgetrokken acht-in-lijn met compressor was weliswaar een begerenswaardige brok technologie die nieuwe standards zette in het interbellum, het stalen ladderchassis, de kabelbediende trommelremmen en de semi-starre assen met bladveren rondom waren dat al lang niet meer. Ter vergelijking, zelfs een modale Citroën Traction Avant pakte vanaf 1934 al uit met een zelfdragend chassis.

Hoewel de autoindustrie tijdens de oorlogsjaren totaal stil had gelegen, lagen de kaarten in 1951 alleen maar moeilijker. Om het nog wat listiger te maken, was de markt totaal veranderd. Auto's werden steeds meer een massaproduct en iedere fabrikant moest zich daaraan aanpassen. Terwijl luxepaarden zoals Mercedes, BMW, Lancia en Alfa Romeo anderen zeeën begonnen te bezeilen met

goedkopere en dus machinaal gefabriceerde auto's, misten merken als Delahaye en Isotta Fraschini helaas de boot. Om kort daarna dan ook ten onder te gaan. Tot hun eigen schaamte moesten ze ervaren dat de wereld en de rijke mensen geen boodschap meer hadden aan auto's die duur waren gewoon omdat ze duur waren.

Dat klanten niet langer naïef waren, heeft ook Molsheim gevoeld. Uiteindelijk wist het gedurende drie jaar slechts zes exemplaren van deze Type 101 aan de man te brengen. Net zoals in de gouden jaren waren dat wel unieke auto's, die door onafhankelijke koetswerkbouwers werden bekleed met een flamboyant huidje. Drie werden getraakteerd op een retourtje naar de ateliers van Gangloff, twee gingen naar Guillore en de allerlaatste van de reeks, chassisnummer 101504, kwam bij Antem terecht. Deze auto, dus.

MENSENSMOKKELAAR

De chronologie verraadt reeds hoe moeizaam de zaken destijds verliepen. Hoewel het chas-

sis in 1951 op wielen werd gezet, duurde het tot 1953 vooraleer Antem er dit koetswerk rond had getimmerd. Het is de auto bovendien aan te zien dat de Parijse hamerkunstenaar de handen vol had om de vreemde mix ietwat elegant voor de dag te laten komen. Het vooroorlogse chassis is immers onwezenlijk lang en behoorlijk smal, omdat men destijds de traditionele aandrijflijn mooi moest laten samengaan met klassieke spatborden en treeplanken. In de jaren '50 overheerste echter al de mode der geïntegreerde pontonkoetswerken, wat Antem in een aartsmoeilijke evenwichtsoefening dwong. Het getuigt van puur vakmanschap dat men er daar niettemin in slaagde deze coupé gracieus over zijn spaakwielen te draperen, al blijft het van de zotte dat zo'n enorme auto slechts plaats biedt aan twee mensen.

Pas als je de andere vijf Type 101's ziet, blijkt wat een huzarenstukje Antem presteerde. Ook al is deze auto misschien geen voor de hand liggende schoonheid, hij groeit wel op het netvlies. De anderen daarentegen

Onwezenlijk lang, heel smal en zeer gracieus: de Antem-Bugatti heeft de lichaamsbouw van een topmodel.

zijn minstens raar en meestal ronduit lelijk. Antem trok zijn hele trukendoos open om de opmerkelijke proporties bevallig te combineren met de wielen pal op de hoeken. Om de enorme lengte te verdoezelen, zitten er welgevormde luchtuitlaten op de zijflanken en kreeg de auto rare beschermplaten onder de dorpels. Niettegenstaande ze van een bazooka lijken gestolen, dienen ze eigenlijk om de uitlaat te camoufleren. Tenslotte werd de auto in tweekleurige lak uitgevoerd, opnieuw om hem visueel wat te doen krimpen. Destijds was dat wellicht donkergroen over lichtgroen, al valt dat lastig op te maken uit de schaarse zwart-witfoto's die van zijn eerste jaren zijn overgebleven.

In zijn latere carrière kreeg de Bugatti in de VS een doorgedreven restauratie én een typisch Amerikaanse jasje in zwart en rood. Toen ook werd de oorspronkelijk verchromde uitlaatbeschermer in matzwart gelakt, alsof het een Mustang of Corvette is. Het is pas onder de kap dat je echt merkt hoe het concept van deze auto een beetje wringt. Daar waar ruim-

te was voorzien voor welvende spatborden, is nu plaats om een stel volwassen mannen mee te smokkelen.

STRIKTE TWEEZITTER

De Bugatti beweegt ietwat houderig op zijn pootjes, zoals een topmodel dat te mager en te lang is om al te zelfverzekerd door het leven te schrijden. Maar toch verleidt hij met geraffineerde details zoals de strakke neus en het uitgewogen profiel. De cabine torent als een geschutskoepel bovenop de auto en de achterkant is heerlijk sober met slechts twee priemende Scintex-achterlichtjes in echt glas. Minstens even ontwapenend mooi zijn de verlichtingsopeningen in de voorste raampjes. Het lijkt wel horlogerietechnologie, zo fijntjes werd alles uitgevoerd. Al kan je je nauwelijks inbeelden dat deze fragiele dingen snelheden boven 100 km/u kunnen verteren.

Binnenin komt deze Type 101 van Antem al even uitgepuurd voor de dag, op het randje van sober. De metalen boordplank is getooid met weinig meer dan enkele klokken en schake-

laars, terwijl de stoeltjes erg rechttoe-rechtaan zijn. Hoewel het formaat van de auto anders doet vermoeden, zit er niet eens een achterbank in. Alles steekt heel mooi in elkaar en lijkt gebouwd voor de eeuwigheid, maar daarmee is het wel zo'n beetje gezegd. De auto staat allerminst bol van franjes of glimmers.

Dat de vloer aan de zijkanten lichtjes afhelt naar beneden, verraadt opnieuw dat de Bugatti nog op een klassiek ladderchassis steunt. De zithouding, erg rechtop achter het enorme houten stuurwiel, verraadt eveneens zijn vooroorlogse wortels. Hoe dicht de Type 101 onderhuids aanschurkt bij de 57 uit de jaren '30, blijkt uit het feit dat minstens enkele Type 57-eigenaars hun auto door de fabriek naar 101-specificatie lieten ombouwen. Veel werk was dat niet: met een aangepaste carburator, een lichtjes herziene ophanging en hydraulische remleidingen die de kabels vervingen, is het wel zo'n beetje samengevat.

DE MOTOR DER DINGEN

Als je gaat rijden, merk je helemaal dat de auto reeds voorbij zijn houdbaarheidsdatum ►

was, toen hij het levenslicht zag. Het onbekrachtigde stuur vergt de kwaliteiten van Popeye om de lange neus telkens in de juiste richting te laveren, terwijl er toch behoorlijk veel speling op de voortrein zit en de auto meer inertie vertoont dan een olietanker in een bad gelei. Tegelijk slaagt de ouderwetse vering er slechts moeizaam in om netjes te communiceren wat er met de vier wielen gebeurt. Niettemin komen er nogal wat klappen door via het onderstel. De overbemetten trommelremmen doen hun best om een nette vertraging te genereren, maar hebben de handen ruim vol met de zware auto.

Gelukkig zorgt de beresterke motor voor spektakel. Net als bij een hedendaagse Veyron belichaamt deze wereldvreemde krachtcentrale zowat het hele bestaansrecht van de auto. Niet wegens de 188 pk die onder het gas zitten, wel dankzij zijn royale, hoogst eigenzinnige karakter en zijn typische soundtrack. De acht-in-lijn roffelt of buldert niet. Hij schuurt en schaaft, met daarbovenop de krijgsende compressor die bij ieder toerental een extra duwtje in de rug verzorgt.

Zelfs al was 188 pk nog steeds een indrukwekkende cavalerie in 1951, het was niet meer van die orde om de concurrentie botweg van tafel te blazen. Vooral niet omdat de Type 101 flink wat kilo's op de bascule gooit. Met een top van zowat 180 km/u mag hij onder de mensen komen, zonder echter in een ander universum te acteren. De sprint van stilstand tot 100 km/u kost een seconde of 10, waarvan de traag schakelende versnellingsbak er minstens eentje opvreet. De koppeling is erg zwaar en voelt haast als een aan- en uitschakelaar, al heb je die slechts nodig om uit stilstand te vertrekken. De Bugatti heeft namelijk een elektrische Cotal-viersnellingsbak, met voorsprong de meest moderne brok techniek aan boord.

Het lijkt vreemd dat je de bak met een piepklein schakelaartje aan het stuur moet bedienen, maar in de praktijk werkt het prima. Je moet slechts het hendeltje in het juiste slot bewegen, daarna doet de mechaniek de rest. Je mag ontkoppelen om eventuele schokken uit de aandrijflijn te masseren, al is het niet noodzakelijk. De grote pook op de vloer dient slechts om de transmissie in neutraal, vooruit of achteruit te zetten. In theorie heb je dus ook vier versnellingen in de omgekeerde richting.

AIRMILES

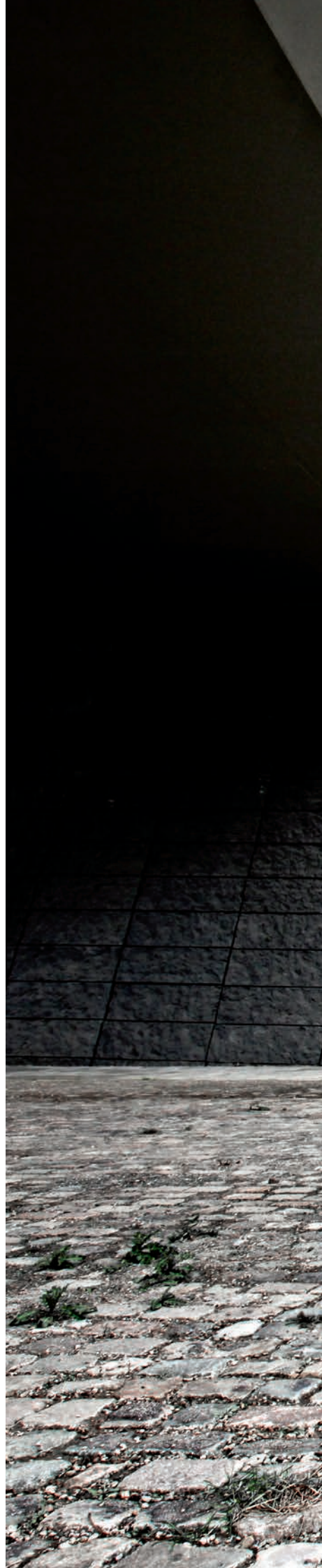
Amper 11.000 kilometer werd er de voorbije 60 jaar op zijn teller gezet, en toch leest de levensloop van deze auto als een roman. Eentje met Belgische wortels bovendien, want volgens de meeste Bugatti-kenners werd de auto nieuw gekocht door de befaamde Belgische dealer en kenner Jean de Dobbeleer. Al

spreken andere bronnen over ene René Bolloré, de tweede man van Ettores vrouw Geneviève Delcuze die met deze auto wilde racen op Le Mans. De waarheid valt nog moeilijk te achterhalen, al is het zeker dat hij zijn ondeugende neus nooit op een circuit liet zien. En al helemaal niet op Le Mans.

Het staat ook vast dat de auto kort daarna naar Noord-Amerika verhuisde, waar hij via verschillende verzamelaars uiteindelijk in de indrukwekkende collectie belandde van de schatrijke casinotycoon Bill Harrah. Daarna werd het pas echt spannend, toen Hollywood-legende Nicolas Cage zijn blauwe hondeoogjes op de moorzwart met rode Bug liet vallen. Cage, toen op het toppunt van zijn roem en trouwe klant van Harrahs casino's, had als autofanaat een uitzonderlijke collectie automobielen bij elkaar gespaard, inclusief een hele rits met de befaamde hoefijzergrille.

'Bugatti's vormden altijd al het hoogtepunt van automobiel design, en ik ben uitzonderlijk geboeid door de Antem', zei hij toen hij de laatste van allemaal op zijn bil sloeg. In 2003 was de liefde echter al over en het geld op, waarna de auto in de verzameling van Gene Ponder terecht kwam, om dan via een zeer grote omweg terug in België te arriveren. Waarmee hij in ieder geval al meer airmiles op zijn conto heeft dan dat er kilometers onder de wielen door rolden. Vandaag is de wagen een van de grote klassiekers in de collectie van Erwin Beerens, van de Antwerpse Beerens Classic Division. Hij hokt daar trouwens samen met enkele Brescia's, een 35 en een 57. Hoewel de Antem-Bug meer aandacht trekt dan Jessica Simpsons decolleté op twitter, is hij altijd een beetje onderschat gebleven. Wellicht vinden Bugatti-aficionado's hem niet helemaal representatief, omdat hij nauwelijks innovatief of baanbrekend was. Al gaat die vlieger net zo goed op voor de alomgeprezen Atlantic. Toen die in 1938 aan de man werd gebracht, was hij evenmin nog state-of-the-art. Daarom valt er wel een lans te breken voor deze unieke Bugatti. Met zijn eigenzinnige aanpak en zijn wereldvreemde elegantie is hij immers het perfecte symbool voor Ettore en La Marque Bugatti, inclus alle passie, drama en goedbedoelde pathetiek die daarbij hoort. ■

**DE AUTO VERZAMELDE
MEER AIRMILES DAN
DAT ER KILOMETERS
ONDER ZIJN SPAAK-
WIELEN DOOR ROLDEN**

TUSSEN MATE EN MATELOOSHEID

Parmigiani is een tophorlogemerkt dat in ons land alleen bij de insiders bekend is. Het is nochtans een Belg, Sébastien Rousseau, die aan het hoofd staat van de afdeling ontwikkeling en complicaties in Fleurier. Wie in ons land een exemplaar wil kopen, kan enkel bij Hall of Time in Brussel terecht. Wij bezochten de Zwitserse hoofdzetel. TEKST: SERGE VANMAERCKE

Drie sleutelmomenten liggen aan de basis van de exclusieve status die Parmigiani Fleurier vandaag geniet. Om te beginnen kiest de jonge horlogebouwer Michel Parmigiani (1950) in 1976 Val-de-Travers als locatie voor zijn eerste atelier, nadat hij zijn geboortedorp Couvet had ingeruild voor Fleurier om er school te lopen aan de Ecole d'Horlogerie. Vier jaar later wordt hij via de Fondation de Famille Sandoz de officiële restaurateur van de collectiehorloges van een rijke familie van Zwitserse industriëlen.

Tweede stap. Twintig jaar na de oprichting van zijn eerste werkplaats, we schrijven 1996, erkent de Fondation de Famille Sandoz het totnogtoe te weinig gelauwerde genie dat in Parmigiani schuilt en beslist ze hem te ondersteunen door zijn werkplaats over te nemen en het merk Parmigiani Fleurier te creëren.

DOORHEEN DE GENERATIES

Derde stap. In 2000 werft Parmigiani Fleurier Jean-Marc Jacot (1949) aan, een *native* van Le Locle in de Zwitserse Jura die zich bekommert over de naambekendheid en de mondialisering van een op erg kleine schaal gebouwd uurwerk: 5.000 stuks per jaar.

Jean-Marc was niet de eerste telg van de Jacot-familie die naam maakte in de *haute horlogerie* en de fijne ambachten. Zijn grootvader was bijvoorbeeld een gerenommeerd graveerder-etser, terwijl zijn vader voorzitter was van het Musée d'Horlogerie van Le Locle in de jaren '70. De jonge Jacot stond in 1975 mee aan de wieg van de horlogeafdeling en de lancering van de collecties Must en Santos bij Cartier. Na een tussenstop bij Omega als inter-

Tonda 1950.

nationaal verkoopdirecteur vervoegde hij in 1981 Ebel als marketingdirecteur, om enkele jaren later door te groeien tot algemeen directeur. Van 1993 tot 1999 nam hij de functie van algemeen directeur waar bij Gerald Genta, het merk dat in 1972 ook de Royal Oak creëerde voor Audemars-Piguet.

TOPKLASSE

De (vooralsnog) laatste etappe van zijn professionele levenswandel vangt aan in 2000, wanneer Jean-Marc Jacot benoemd wordt tot Délégué aux Affaires horlogères bij de Fondation de Famille Sandoz. Zijn rol bestaat erin een ambachtelijk-industrieel centrum te ontwikkelen om een authentieke horlogemanufactuur te creëren. Hij is verantwoordelijk voor verschillende acquisities. Om te beginnen die van Atokalpa, dat sinds 2005 alle elementen die deel uitmaken van het échappement en het regelorgaan produceert (échappementwiel, anker, onrust en spiraal). Vervolgens van Bruno Affolter SA, voor de fabricage van de kasten, gevolgd door Elwin, dat sinds 1912 gespecialiseerd is in het uitfrezen van horlogeonderdelen, en dan vooral onrustassen. In 2003 ziet het bedrijf Vaucher Manufacture Fleurier SA het levenslicht. Concreet betekent dit de opsplitsing van Parmigiani Measure en Art du Temps, dat in 1990 door Michel Parmigiani werd opgericht, in twee afzonderlijke bedrijven: de manufactuur en het merk Parmigiani Fleurier.

Het geheel vormt vandaag de Manufactures Horlogères de la Fondation (MHF), dat vijf eenheden verspreid over vier sites omvat en 550 gekwalificeerde medewerkers tewerkstelt. Sommige van deze ateliers worden regelmatig ingeschakeld door andere topmerken, zoals Corum, Girard-Perregaux, Bulgari, A. Lange & Söhne, Zenith, Groebel-Forsej en Louis Vuitton...

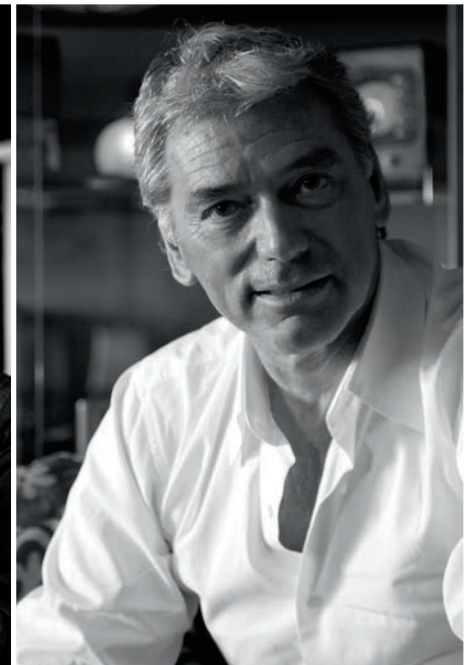
NIEUW VOOR 2012

Tot de nieuwigheden van dit jaar behoren drie meesterstukken. Zo is er de speciale editie Tonda 1950 in titanium, die zoals alle horloges van Parmigiani getooid gaat met een armbandje van Hermès (hier in alligator). Het getal 1950 verwijst naar het geboortjaar van Michel Parmigiani. De wijzerplaat gaat open in concentrische cirkels die een blik gunnen op de mechanische pracht van het raderwerk. Prijs: 14.900 euro.

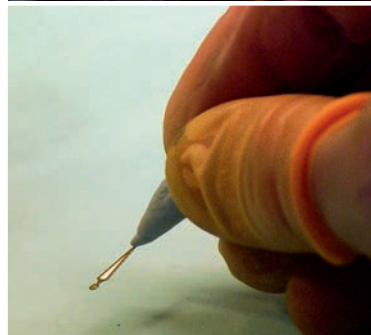
Een andere belangrijke lancering dit jaar: de Tonda Quator (Quantième Annuel Rétrograde) die overeenstemt met het 17de binnenwerk dat door de manufactuur werd ontwikkeld. De Quantième Annuel Rétrograde (terugkerende jaarkalen- ▶

Michel Parmigiani laat zich inspireren door de restauratie van oude horloges om het uurwerk van morgen te creëren.

Jean-Marc Jacot, een horlogefaan die een mondjesmaat verspreid product wereldberoemd wist te maken.

Atelierscènes waar het minuscule het hoge woord voert.

Emmanuel Hankard van Hall of Time in het gezelschap van Michel Parmigiani.

Achter de sobere gevel mixt mate met mateloosheid.

'HET MERK
STAAT OPEN
VOOR ALLE
IDEEËN EN
CULTUREN'

Sébastien Rousseau, de jonge Belg aan het hoofd van het Atelier Développement et Complications bij Parmigiani, met een van zijn creaties: Le Faucon et l'Outarde (de valk en de grote trap) uit de Tempus Fugit-reeks.

DRIE VRAGEN AAN SÉBASTIEN ROUSSEAU

Kunt u kort uw carrière toelichten?

'Op 27-jarige leeftijd mocht ik in Zwitserland aan de slag bij Christophe Claret, een onafhankelijke horlogebouwer. Ik had nood aan ruimte om te creëren en daarom ben ik na een tijdje voor eigen rekening beginnen werken. Dat heb ik 5 jaar gedaan. Ik heb binnenwerken en onderdelen gebouwd voor 18 verschillende horlogemerken. In november 2010 werd ik gecontacteerd door Michel Parmigiani,

waar ik vroeger al mee had samengewerkt. Hij vroeg me of ik zijn team wou vervoegen op de afdeling die de *hautes complications* ontwikkelt bij Parmigiani Fleurier.'

In welk opzicht verschilt Parmigiani Fleurier volgens u van de andere merken?

'Eerst en vooral is er Michel Parmigiani zelf. Hij is als het ware een wandelende encyclopedie van de horlogerie en aan zijn zijde werken is een continu leerproces dat theorie afwisselt met praktijk. Daarnaast is er de kracht van de designafdeling, die geleid wordt door Jean-Marc Jacot. Van de klassieke Tonda 1950 omschakelen naar de revolutionaire Bugatti Super Sport of van een restauratiestuk naar een kunstwerk

zoals de Dragon, en dat alles van de ene dag op de andere, daar steek je als horlogebouwer enorm veel van op. De rijkdom van het werkkader is onvoorstelbaar. Dankzij de creativiteit van de designafdeling en de grote betrokkenheid van Jean-Marc Jacot blijft het merk open voor alle ideeën en culturen.'

Wat onderwijst Michel Parmigiani in het horlogeatelier dat zijn naam draagt?

'Hij brengt vooral een ethiek bij die gebaseerd is op een immens respect voor wat horlogebouwers vóór ons verwezenlijkt hebben. Je leert er op een bepaalde manier te functioneren, te zijn. In zijn ogen is *savoir être* immers belangrijker dan *savoir faire*...'

Tonda Quator. ▶

◀ De Dragon et la Perle du Savoie, het laatste project uit de Tempus Fugit-reeks.

derwijzer) houdt automatisch rekening met de wisselende maandlengte (30 of 31 dagen). Er moet enkel een manuele correctie worden doorgevoerd in februari als het geen schrikkeljaar betreft. Prijs: 28.100 euro.

En dan is er nog de Dragon et la Perle du Savoie. Dankzij een mechanisme dat onder de technische supervisie van Michel Parmigiani werd ontwikkeld door onze landgenoot Sébastien Rousseau voert deze nieuwe creatie in de Tempus Fugit-reeks ('de tijd vliegt') een draak ten tonele die rond zichzelf draait in de tijdspanne van een uur en op een gloeiende parel jaagt, die zelf zes keer per uur aan zijn klauwen ontsnapt. Telkens als de parel zich verplaatst, wordt de drager van het horloge daarvan op de hoogte gesteld door een zachte gong. Prijs op aanvraag...

SOBERHEID EN RIJKDOM

Voor Jean-Marc Jacot 'balanceert de identiteit van Parmigiani vandaag op de grens tussen mate en mateloosheid: het is een constante dialoog tussen orde en vrijgevigheid, soberheid en

barokke rijkdom. Maar er is nog een andere dialoog die ons nauw aan het creatieve hart ligt: die tussen restauratie van antieke stukken en vrijheid van uitdrukking aan de hand van heldere, zuivere en klassieke lijnen. Tussen de beheersing van de horlogekunst van weleer en de vrijheid om er de gekste interpretaties aan te geven, cultiveert Parmigiani trouwens een wil van onafhankelijkheid die op zijn beurt de ultieme generator van zijn vrijheid is.'

Deze vrijheid vertaalt zich ook in een vrij atypisch sponsoringsbeleid. 'De events die we ondersteunen, zoals het Montreux Jazz Festival, het internationale heteluchtballonfestival van Château-d'Oex in Zwitserland en de Braziliaanse voetbalfederatie hebben allemaal twee gemeenschappelijke noemers: kwaliteit en een volks aspect.' Kwaliteit, akkoord, maar over dat volkse valt te discussiëren: een Tonda 1950 moet 14.900 euro opbrengen, een Tonda Quator zelfs 28.100 euro...

'Een groot luxemerken, er zijn er niet zoveel, moet niet alleen worden gerespecteerd, wat

trouwens allesbehalve een sinecure is, het moet in de eerste plaats geliefd zijn. En dat is nog veel moeilijker om te bewerkstelligen. Wil je als merk geliefd zijn, dan moet je een maximum aan mensen weten te verleiden, ook degenen die niet over de middelen beschikken om er de producten van te kopen. Iedereen moet kunnen dromen. Het is ook vooral daarom dat Parmigiani zich tot mensen richt die van het leven houden. We willen het hart van de mensen raken. Bovendien mag je niet vergeten dat er soms meer miljonairs aanwezig zijn op de evenementen die we ondersteunen dan op het even welk golfterrein!' ■

www.parmigiani.ch

GENTLEMEN DRIVERS OP GROTE VOET

Dit jaar kreeg Renaud Paul-Dauphin, baas van het prestigieuze merk van herenschoenen John Lobb, het idee een samenwerking met autofabrikant Aston Martin tot stand te brengen. De ontwerpers van beide merken sloegen de handen in elkaar en het resultaat is Winner Sport. In België zijn deze prestigieuze sneakers exclusief verkrijgbaar bij Degand in Brussel.

TEKST: SERGE VANMAERCKE

Marek Reichman is een eerder vlotte Brit, Andrés Hernandes een erg Britse Venezolaan die meer dan de helft van zijn leven aan de overkant van het Kanaal doorbracht. De ene mag dan de belichaming zijn van *casual chic* en de andere van een formele chique look, toch waren deze hoofddesigners van Aston Martin en John Lobb twee handen op één buik, die samen een lichte, comfortabele schoen ontwierpen, in de eerste plaats bedoeld voor autorijders. Aston Martin was al eerder in zee gegaan met andere merken, zoals Hackett, maar voor John Lobb was dit het eerste co-brandingavontuur. Winner Sport is een luxueuze sneaker uit soepel kalfsleder, met een gumzool en een binnenkant uit lamsleder. De geponste metalen vetergaten weerspiegelen de details van het Aston Martin-design, terwijl het versterkte hielstuk extra comfort biedt. ■

In België zijn de John Lobb-schoenen enkel verkrijgbaar bij Degand in Brussel.

Marek Reichman (*links*) en Andrés Hernandes (*rechts*), hoofddesigners bij respectievelijk Aston Martin en John Lobb, bleken twee handen op één buik.

FRANS OF ENGELS?

In 1976 werd John Lobb overgenomen door de groep Hermès, maar het familiebedrijf bleef met zijn maatwerk doorgaan op één enkele plaats, namelijk in St. James Street in Londen. Is het merk dan Engels of Frans? In feite heeft John Lobb de dubbele nationaliteit: Engels door geboorte en Frans door verwerving. Het merk zag het licht in Londen in 1866 en 110 jaar later werd het overgenomen, waardoor er sinds 1976 dus ook een Franse John Lobb bestaat. Toen het Huis John Lobb aan het begin van de 20ste eeuw al op een mooie reputatie kon bogen, besloot het in 1902 een boetiek te vestigen in de Rue du 29 Juillet in Parijs, om te profiteren van de aanwezigheid van aristocraten, prinses en miljardairs in de Lichtstad. Dat adres werd echter al snel door het merk verlaten en in 1906 ingeruild voor de Rue du Faubourg-Saint-Honoré, niet ver van een befaamde marokijn-zadelmaker die 70 jaar later het lot van het Engelse merk zou bezegelen: Hermès.

De kleuren *graphite grey*, *winter wheat*, *frost white* en *saddle tan* zijn verkrijgbaar met een witte zool (*sporty stratos white*). De kleuren *storm black*, *bitter chocolate*, *Westminster green* en *aurora blue* met een rode zool (*racy fire red*). Bij Winner Sport horen twee paar veters, die bij de zool en bij de schacht passen.

Het leder wordt uitgekozen door de ateliers van Hermès, eigenaar van het merk John Lobb. De afwerking gebeurt dan weer in een Italiaanse fabriek, volgens de Blake-maakwijze.

In tegenstelling tot de Goodyear-manier, die alle andere John Lobb schoenen typeert, kunnen de zolen met de Blake-methode niet worden vervangen...

EXCLUSIEF BIJ DEGAND

We ontmoeten Bruno Bismuth, commercieel directeur van John Lobb, in de winkel annex hôtel de maître Degand in Brussel. Volgens hem gaat het niet om een éénling. De bedoeling is duidelijk deze collectie nog uit te breiden.

Het prijskaartje is navenant het prestige van beide huizen: 620 euro. Uiteindelijk is dat dus niet veel minder dan de bodemprijs van een vergelijkbaar 'courant' John Lobb-model met Goodyear-

naaimethode, dat 800 euro moet kosten. De Winner Sport-sneakers worden exclusief verkocht in één verkooppunt per land en in de 19 John Lobb-winkels verspreid over de wereld. In België is er geen John Lobb-boetiek, maar zijn de schoenen exclusief verkrijgbaar bij Degand in de Louizalaan te Brussel. Deze winkel van elegante herenschoenen uit het hogere segment, is een waar heiligdom. De schoenen van John Lobb prijken er in een specifieke ruimte, aan de zijde van Edward Green, nog een zeer gegeerd klassemerk, onder het waakzame oog van erudiet schoenenkenner en expert in voetcomfort Christophe Sterpin.

Degand is overigens een bijzonder geliefde plek van John Lobb. Het bewijs is dat het schoenmerk er ter gelegenheid van de 30de verjaardag van het Huis Degand en de 60de verjaardag van zijn eigenaar Pierre Degand in 2013, exclusief 30 paar 'verjaardagsschoenen' zal voorstellen. Een unieke gelegenheid voor elke verzamelaar!

OP MAAT

Het neusje van de zalm bij John Lobb blijft het maatwerk, dat tegenwoordig plaatsvindt in de Rue de Mogador 32 in Parijs, niet ver van de Opera. Daar bevindt zich namelijk de nieuwe Parijse hoofdzetel van John Lobb. In het atelier worden alle fases afgehandeld, gaande van de maatopname en de pasbeurten tot de afwerking. Jaarlijks worden er ongeveer 500 paar schoenen op maat gemaakt. En behalve 3.000 beukenhouten pasvormen zijn daar ook de vormen terug te vinden van de voeten van Frank Sinatra, Herbert von Karajan, Winston Churchill, generaal de Gaulle, Gary Cooper, Gregory Peck, Georges Pompidou, Philippe Noiret, enz.

Een vijftiental ambachtslieden uit zes beroepsgroepen legt zich hier toe op zo'n 190 handelingen die gemiddeld nodig zijn om een groot paar schoenen te maken. In totaal kruipt daar 40 tot 50 werkuuren in, verspreid over een periode van twee maanden of soms nog meer.

De *ready-to-wear*-schoenen van John Lobb komen dan weer van een fabriek in Northampton, die maximaal 25.000 tot 30.000 paar per jaar produceert... en er 5.000 herstelt. Bij elk paar John Lobb-schoenen, behalve de nieuwe Winner Sport-sneakers, wordt de schacht (dat is de bovenkant van de schoen) aan de zool bevestigd met de Goodyear-naaimethode. Dat is immers de enige manier die nadien een volledige herstelling mogelijk maakt. ■

www.johnlobb.com
www.degand.be

AZZARO

CHROME

Live to inspire

NA JENEVER OOK BELGISCHE GIN

Al ruim vijf generaties lang staat Filliers voor vakmanschap, versterkt door een intense familieband en een ultiem streven naar de beste jenever. CEO Bernard Filliers (60) ziet de toekomst van het bedrijf dan ook hoopvol tegemoet. Met een jaarproductie van ruim 1,6 miljoen flessen zet Filliers vandaag de toon als grootste jeneverstoker van België, in een familietraditie die teruggaat tot de 19de eeuw. Als klap op de vuurpijl lanceerde het merk recent Dry Gin 28, de eerste in België gestookte gin. Een absolute primeur en een perfect vervolgverhaal in de smaakvolle Filliers-saga. TEKST: PASCAL DEWULF • FOTO'S: FILLIERS

In de buurt van Deinze, temidden de weidse landschappen en uitgestrekte graanvelden van de Leiestreek, ligt jeneverstokerij Filliers. De traditie van dit op en top Belgische familiebedrijf gaat terug tot 1880, toen Kamiel Filliers een vergunning kreeg om een eigen stokerij op te richten in zijn boerderij. Het is in die tijd, net zoals vandaag, gebruikelijk dat boeren zich tijdens de wintermaanden moeten 'bezighouden'. Daarenboven zitten ze vaak met een overschot aan graan dat ze op de een of de andere manier moeten verwerken. Dat brengt Kamiel Filliers op het idee in de winterperiode graanjenever te stoken. In het begin is de productie vooral bedoeld voor eigen gebruik, maar geleidelijk aan komen er ook klanten uit de regio bij die kleine hoeveelheden Filliers afnemen. Al snel begint een alsmaar breder publiek de jenever met zijn intrinsieke aroma's te smaken en wordt de naam Filliers een begrip in de streek en ver daarbuiten. Een jenevermerk is geboren.

VAN KORREL TOT BORREL

De boerderij is vandaag een artisanale productiehub, waar een breed assortiment Filliers-producten nog steeds op ambachtelijke wijze wordt vervaardigd. Bernard Filliers, huidig CEO: 'We zijn ruim een eeuw verder en er is een en ander veranderd bij Filliers, maar toch weer niet zo gek veel. De jeneverstokerij én de daarbij horende familiegeheimen zijn ondertussen in handen van de vijfde generatie Filliers. Het verschil is dat we vandaag met state of the art-installaties werken. Waar ooit één stookketel en een distilleerkolom stonden, staan er vandaag respectievelijk zeven en twee. Samen met Wortegemsen, Van Hoorebeke-jenever en Van Hoo-vodka, die eveneens tot de Filliers-groep behoren, is het bedrijf goed voor een jaarproductie van 1.600.000 flessen en nog eens 1.000.000 liter half-fabriekaat moutwijn voor het business to business-segment. Wij zijn daarmee gelijk ook de enige grootschalige producent in België die het stookproces van graanjenever van A tot Z beheert: van het ongemalen graan tot en met het vullen van de flessen.'

Ook op de internationale markt zet Filliers als merk de toon, zij het met een eerder beperkt afzetgebied. Bernard Filliers: 'Vanuit historisch perspectief is de internationale afzetmarkt voor jenever eerder kleinschalig. Er zijn wereldwijd maar een viertal landen die een echte jenevercultuur hebben. In volgorde van belangrijkheid zijn dat: Nederland, België, Canada, of vooral Québec, en Argentinië. Je moet dan ook nog meerekenen dat we in Argentinië niet op de markt zijn met Filliers. Qua export zijn we dus eerder beperkt.'

SMAAKFILOSOFIE

De man die vandaag de smaken van Filliers bepaalt, is meester-stoker Pedro Saez Del Bourgo. Hij leerde de kneepjes van het vak bij wijlen Jan Filliers. Bernard Filliers: 'Pedro draait ondertussen zowat twintig jaar mee bij Filliers en weet perfect waar die naam voor staat. Hij goochelt met granen en de magie van het omzetten naar suikers en alcohol die wordt gedistilleerd in verschillende minutieuze stappen. Hij weet exact wat wanneer moet gebeuren en vooral ook waarom. Ook waakt hij intensief over de kwaliteit van de jenevers wanneer ze op vat rusten. Voor de oude jenever van Filliers spreken we over periodes van 5 tot 8 jaren. Voor onze Goldlys-whisky is dat 3 jaren (*Filliers stookt ook een eigen grain whisky, Goldlys gerijpt op Amerikaanse bourbonvaten, nvd*). Het voordeel van Pedro is dat hij op jonge leeftijd bij Filliers aan de slag ging en vandaag volledig doordrongen is van de filosofie van het bedrijf. Toen mijn neef Jan in 2008 het leven liet, hadden we de keuze: ofwel iemand extern binnenhalen om de opvolging te verzekeren, ofwel iemand van binnen het bedrijf de fakkel laten overnemen. We kozen voor het laatste, omdat het vak waar wij inzitten er vooral een is van bezieling. Bovendien heeft Pedro altijd aan de zijde van Jan gewerkt en is hij bijgevolg het best geplaatst om de immense knowhow die hij als meester-stoker opbouwde verder te zetten. Jan had op de werkvloer een beperkt aantal mensen dicht bij zich en Pedro was daar ééntje van. Met andere woorden: iemand die als het ware is opgegroeid in het bedrijf en het vak van de beste leerde, kan je onmogelijk vervangen door iemand van buitenaf. Jenever stoken leer je niet op de schoolbanken, maar door *hands-on* ervaring, door iedere dag te worden doordrongen van de filosofie van een merk. Pedro vervult zijn rol als meester-stoker dan ook met verve.'

DE EERSTE BELGISCHE GIN

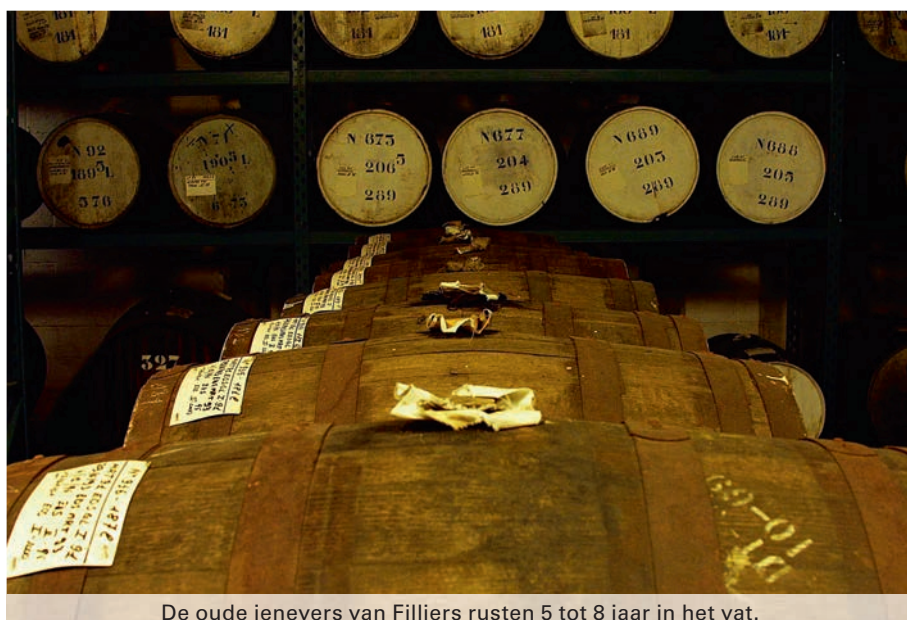
Als er iets is dat een bedrijf als Filliers sterk maakt, dan is het wel die subtiele mix van zorgvuldig bewaarde tradities, een selectieve merken- en productenpolitiek en doorgedreven innovatie. Bernard Filliers: 'Zopas hebben we de eerste Belgische gin gelanceerd, gebaseerd op een aloud recept. Net na de Eerste Wereldoorlog werkte mijn grootvader Firmin, meester-stoker van de derde generatie, een recept uit voor een Belgische gin. Hij maakte een proeffles in de jaren '40, de helft van de inhoud ervan is tot vandaag bewaard. Onze huidige meester-stoker Pedro Saez Del ■

'OPVALLEND VOOR DRY GIN 28 IS DE TOEVOEGING VAN HOP, EEN STEVIGE KNIPOOG NAAR BELGIË ALS BIERLAND'

Filliers staat ondertussen al vijf generaties lang voor vakmanschap.

De oude jeneveren van Filliers rusten 5 tot 8 jaar in het vat.

Bourgo, voortdurend op zoek naar nieuwe smaakervaringen, viste dat recept op en maakte er een eigentijdse gin van: Dry Gin 28. Die 28 in de benaming verwijst trouwens naar het aantal botanicals die in de gin worden verwerkt. Het is dan ook een behoorlijk complexe drank boordevol aroma's, in een fles die qua vormgeving is gebaseerd op een model dat mijn grootvader in de tijd liet ontwerpen en waarvan ik trouwens nog altijd het origineel in mijn bureau heb staan.

INTERNATIONALE UITSTRALING

De stap naar een premium gin was voor Filliers vanuit historisch perspectief dan ook niet zo groot. Bernard Filliers: 'De basis van gin is uiteraard jenever. In de vijftiende en zestiende eeuw was de as Amsterdam-Antwerpen de spil van de jeneverproductie. We lieten de wereld kennismaken met jenever en exporteerden daarbij volop naar Engeland. Toen Willem III de Britse troon besteeg, legde hij torenhoge accijnzen op voor de import van wijn en cognac. Al snel gingen de Engelsen zelf aan het werk om het drankje, dat ze in de lage landen hadden leren kennen tijdens de Dertigjarige oorlog, te verbasteren tot een variant, gin. Sterker nog: etymologisch heeft gin dezelfde betekenis als jenever, het is niet meer dan een afkorting. Voor onze Dry Gin 28 gebruiken

we dan ook de naam gin, omdat die internationaal zo bekend is. Gin 28 is een dry gin, warm gestookt in drie verschillende fases met 28 verschillende kruiden. Vervolgens worden drie distillaten samen gedoseerd tot onze Dry Gin 28, een huzarenstukje. Het heeft dan ook zowat twee jaar geduurd voor het volledig op punt stond qua smaakervaring. Met deze gin gaan we voor absolute verfijning en complexiteit met een internationale uitstraling. Het is een bloemige en tegelijkertijd fruitige gin met subtiele citrustoetsen en kruiden als jeneverbes, koriander, engelwortel, pepers, kaneel en gentiaan. Opvallend is ook de toevoeging van hop, een stevige knipoog naar België als bierland. Wat Dry Gin 28 eveneens een opvallende frisheid geeft.' Het mag duidelijk zijn: de smaakvolle saga van Filliers gaat ondertussen onverdroten verder. ■

HYBRIDE & DIESEL

VERANDER VAN TIJDPERK

CITROËN DS5 HYBRID4

200 PK* - 99G CO₂ - 3,8L/100 KM - VIERWIELAANDRIJVING

De CITROËN DS5 Hybrid4 is een nieuwkomer in de DS-lijn. Een puik staaltje van technologie. U bent de enige meester aan boord. Zijn modus-selectieknop laat u toe uw rijmodus te kiezen: hybride, diesel, 100 % elektrisch of vierwielaandrijving. Zijn verbluffend design wordt ook binnenin consequent voortgezet in de ongewoon ergonomische bestuurdersruimte. Voeg daarbij een extreem laag verbruik en een dito uitstoot en u begrijpt meteen waarom we zeggen dat de CITROËN DS5 Hybrid4 al het beste in zich verzamelt.

NETTOBIJDRAGE OP VAA VANAF **74€/MAAND** ⁽¹⁾

CRÉATIVE TECHNOLOGIE

3,8 - 4,1 L/100 KM 99 - 107G CO₂/KM

CITROËN verkiest TOTAL GEEF VOORRANG AAN VEILIGHEID. Milieu-informatie (KB 19/03/2004): citroen.be

*Samengevoegd vermogen, en met een snelheid onder de 120 km/u. Afgebeeld voertuig: CITROËN DS5 Hybrid4 Sport Chic (opties: koetswerkkleur 'Parelmoer' wit en aluminium velgen). (1) Schatting van de netto maandelijkse bijdrage die de werknemer werkelijk zal betalen voor het voordeel van alle aard op basis van de maximale aanslagvoet van 53,5% (berekend op een CITROËN DS5 Hybrid4 Business GPS). Aanbieding geldig in oktober 2012.

HET BETERE VOETENWERK

In tegenstelling tot wat de naam doet vermoeden, is J.M. Weston een op en top Franse fabrikant van kwaliteitsschoenen, voornamelijk voor mannen. Sinds 2001 staat ontwerper Michel Perry in voor het design, dat een magistrale combinatie is van traditioneel en eigentijds. Deze atypische *dandy gentleman* creëerde voor het negentigjare merk recent een schitterende collectie grote en kleine lederwaren onder de noemer Grand Angle. Een gesprek. TEKST: ANDRE GLORIEUX

Terwijl de fabriek van J.M. Weston in Limoges ligt, bevindt de Parijse zetel zich naast het laatste paleis van de hoofdstad, het Shangri-La aan de Avenue d'Iéna. Michel Perry toont ons enkele van zijn nieuwe creaties op de hoogste verdieping van een herenhuis dat volledig werd gerestaureerd en een erg sobere interieurarchitectuur meekreeg. 'Het spijt me, maar het zijn de eerste exemplaren. En sommige ervan zijn meegenomen voor een fotoshoot...'

Uw product heeft een feilloze afwerking en lijn. Waarom je toeleggen op een nieuwe metier als je reeds een succesvol schoenenmerk bent?

'Omdat we van mening waren dat het mogelijk was het aanbod aan J.M. Weston-producten uit te breiden in de geest van wat we doen voor de schoenen. De architecturale dimensie, de precisie van de lijnen en hoeken en de liefde voor mooi leder zijn onweerlegbare troeven. Bepaalde details van de grote lederwaren herinneren trouwens aan onze smaak en meesterschap als schoenmaker. Kijk maar naar de aanwezigheid van opgestikte hoeken in licht, plantaardig geloooid leder, die afsteken tegen het zwart van het zwarte boxkalfsleder. Dit detail herinnert aan de lichte boord van de zwarte laarzen van de Republikeinse Garde, eveneens van de hand van J.M. Weston.'

FRANS-ITALIAANSE EXPERTISE

J.M. Weston weet natuurlijk welk leder geschikt is om schoenen of lederwaren te maken en hoe je dat doet, maar heeft het merk ook de nodige expertise in huis om kleine en grote lederwaren te fabriceren?

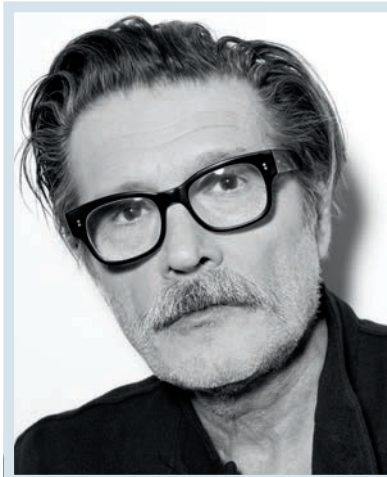
'Nee, en daarom werken we samen met een Italiaanse fabrikant die onze modellen maakt. Het ontwerp, de conceptie en het onderzoek worden echter integraal door mensen bij J.M. Weston gedaan. Zo heb ik in onze tassen, van valiesjes, diplomatenkoffers tot reistassen, heel brede harmonica-openingen voorzien om aan weerskanten een goede steun en toegankelijkheid te verzekeren.'

Het dikke en goudgele zoollleder dat door de tijd wordt gekleurd en gepatineerd, rijpt lang in de

DE GRAND ANGLE-COLLECTIE

De huidige collectie kleine lederwaren omvat een kredietkaartenhouder, een visitekaartjeshouder, een geldbeugel met rits, een portefeuille, een portefeuille met rits, een organiser voor meerdere types van kaarten, briefjes en documenten, een sleuteltasje met rits, een alles-in-één voor alle soorten kaarten, paspoorten of andere documenten, een digital tablet-cover en een Porte Yens bedoeld om veel briefjes en kredietkaarten te bewaren. De prijzen van de kleine lederwaren variëren van 150 tot 460 euro.

De collectie grote lederwaren bestaat uit een diplomatenkoffer, een handtas voor mannen in textiel of leder, een documentenhouder in Beau livre-formaat, een 48-urentas in textiel, een boekentas en een tas met draagband. De tarieven van deze waren variëren van 850 tot 1.800 euro.

EEN ATYPISCHE ONTWERPER

Michel Perry werd geboren in 1952. Deze Fransman pur sang kent België echter goed: 'Mijn ouders hadden een schoenwinkel in Valenciennes en aangezien ik gek was op kunst, heb ik me ingeschreven aan het instituut voor Schone Kunsten in Bergen, aan de andere kant van de grens. Jammer genoeg ben ik met die studies gestopt.' Perry is een bewonderaar van de schilder Lucian Freud, de schrijver Oscar Wilde en... van de Sex Pistols. Hij zag zich dus eerder als schilder dan als de zoon die de familiezaak zou overnemen. 'Gelukkig heb ik in de wereld van de schoenen onvermoede creatiekansen ontdekt. Ik heb het merk Michel Perry in Parijs gelanceerd in 1987 met drie modellen. Tegen alle verwachtingen in werd het onmiddellijk een wereldwijd succes. En sinds 2001 ontwerp ik de schoenen van J.M. Weston. Prachtig toch!'

leerlooierij van J.M. Weston in Saint-Léonard de Noblat, waar het traditionele behandelingen ondergaat. Het wordt bijvoorbeeld met de hand gehamerd en gedurende liefst een jaar bewaard onder grond bestrooid met eikenschaafsel. Het zwarte boxkalfsleder komt dan weer van de beroemde Tanneries du Puy-leerlooierijen en geeft dit natuurlijk schitterende en resistente leder een sensuele textuur.

VAN VOET TOT HAND

'Terwijl de eerste collectie lederwaren in zwart en natuurlider is uitgevoerd, met enkele modellen in geharst linnen om een zo ruim mogelijk prijs-gamma aan te bieden, zullen in de toekomst alle mogelijke varianten verkrijgbaar zijn, met gekorrelt leder, boxkalfsleder in andere tinten en zelfs exotische huiden.'

Momenteel worden twee modellen in speciaal voor het huis J.M. Weston gecreëerd geharst linnen voorgesteld, met details in kalfsleder op de zijkanten en voor de draagriemen. Ook opmerkelijk zijn de verbindingstukjes aan de basis van de handvatten, met de hand gestikt met een discrete

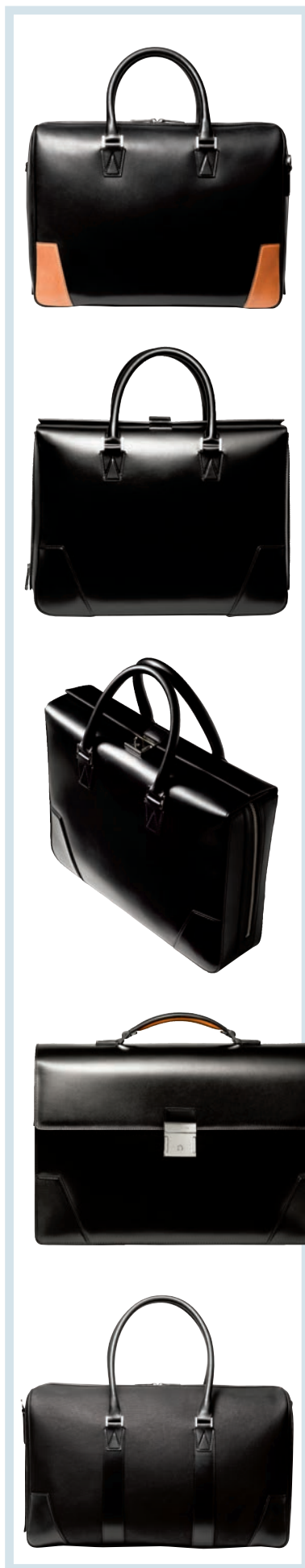
steek in W-vorm, de enige duidelijke knipoog van het label. De hoek in zoollider is ook zo'n herkenbaar element, al is het minder expliciet.

Voor de grote lederwaren bestaat de binnenvoering uit donkerkleurig gekeperd katoen, voorzien van accenten in helder plantaardig geloooid leder. De voeringen van de kleine lederwaren zijn van natuurlijk kalfsleder, zoals de binnenkant van de schoenen.

Dit leder blijkt goed bestand tegen de scherpe randen van krediet- en identiteitskaarten, maar ook tegen het geschuur van muntstukken. Het zijn vooral deze details die deze creaties onderscheiden van het reeds bestaande aanbod aan kwaliteitsproducten...

'Dat spreekt voor zich. En die details hebben vaak te maken met onze hoofdmeter. Een andere knipoog naar onze ambacht: we hebben ervoor gekozen onze tassen op kleine, uit zoollider uitgesneden ronde lederen voetjes te zetten. De stevigheid van dit leder behoeft al lang geen betoog meer en de Grand Angle-collectie kan dan ook niet anders dan in de voetsporen treden van de schoenen van ons merk.' ■

www.jmweston.com

DE GROTE COMEBACK

Het moet van de glorie-dagen van het interbellum en de fifties en sixties geleden zijn dat cocktails nog zo in de smaak vielen. Vandaag is het gin dat het leeuwenaandeel wegkaapt als hoofdingrediënt. Het voorbije halve decennium zijn er circa 70 nieuwe ginmerken op de markt gekomen, zelfs in België. De grote wereldsteden volgen elkaars voorbeeld. Een van de klassiekers in het gamma van de premium gins, Bombay Sapphire, nam Miles mee naar de meest exclusiefste cocktailbars van Londen anno 2012.

TEKST: SERGE VANMAERCKE # FOTO'S: JOHAN VAN DROOGENBROECK

Dankzij het vernieuwde succes van traditionele cocktails als de Dry Martini en de Gin Tonic eigent gin zich weer een ereplaats toe in bars en huiskamers. De geestrijke drank vindt zijn oorsprong in Nederland, waar zijn stamvader, de jenever, het levenslicht zag. Het waren de Britse soldaten die boven de Moerdijk gestationeerd waren die de naam van dit Bataafse brouwsel in de 16de eeuw afkortten tot gin. Onder de indruk van de effecten van deze Dutch Courage, een benaming die tot op vandaag nog steeds gangbaar is aan de andere kant van het Kanaal, importeerden de sluwe Britten deze

WHAT'S IN A NAME...

De naam Bombay Sapphire komt van de Ster van Bombay, een stersaffier van 182,5 karaat die werd ontdekt in Sri Lanka en die Douglas Fairbanks destijds schonk aan zijn echtgenote Mary Pickford. Je kunt deze kostbare steen vandaag bewonderen in het Smithsonian Institution te Washington. Het is de derde grootste stersaffier ter wereld.

drank naar hun thuisland, waar hij zeer populair werd. In het Londen van de 18de eeuw werd de gin zelfs een echte volksdrank. De productie werd aan banden gelegd door het Britse parlement in 1751, tien jaar voor het eerste recept van de Bombay Dry Gin werd uitgedokterd.

In de 19de eeuw wordt gin een van de populairste alcoholische dranken ter wereld. De Engelsen exporteren het distillaat naar India, waar de gin tonic het drankje bij uitstek van de kolonisten wordt. Zij drinken tonic en de kinine die het bevat om malaria te bestrijden en voegen er gin aan toe om de smaak te verbeteren...

In de jaren '20 van vorige eeuw, tijdens de drooglegging in de Verenigde Staten, begon gin aan zijn succesronde aan de andere kant van de Atlantische oceaan, vooral door zijn gelijkenis met water. Vervolgens maakten beroemdheden als Winston Churchill en Ian Fleming-creatie James Bond er een legendarisch drankje van met de Dry Martini (zie recept in het kader).

DRIE KWALITEITEN

Zoals elke gin moet Bombay Sapphire zich houden aan de definitie van deze alcoholhoudende drank: 'Alle gins worden bereid op basis van neutrale graanalcohol (tarwe, spelt...) en worden geparfumeerd met jeneverbessen of andere aroma's. De gebruikte alcohol moet worden gedistilleerd volgens de door de EU bepaalde minimumnormen inzake sterke drank. Ongeacht het type gin, moet de smaak van de jeneverbes steeds overheersen en moet het alcoholpercentage minimum 37,5% bedragen. Er bestaan drie kwaliteiten van gin: Gin, Distilled Gin en London Dry Gin. ▶

De legendarische American Bar van het Savoy-hotel in Londen.

BOTANISCHE INGREDIENTEN

BOMBAY DRY GIN EN
BOMBAY SAPPHIRE

Elk ingrediënt wordt geselecteerd door Ivano Tonutti, meester-herborist van de Bacardi-groep, waartoe Bombay behoort. Samen met de meester-distillateur is Tonutti de enige persoon ter wereld die het exacte recept van de Bombay-gins kent.

(*enkel voor Bombay Sapphire)

VIJF EXCLUSIEVE BARS IN LONDEN

THE AMERICAN BAR

Een instituut in het prachtige kader van het Savoy Hotel. Het wereldvermaarde The Savoy Cocktail Book stamt uit 1930 en blijft een referentie onder de cocktailreceptenboeken.

90-91 Strand, London WC2R 0EU

www.fairmont.com

ARTESIAN

De bar van het prestigieuze hotel The Langham, waar je de meest spectaculaire cocktails van Londen ziet voorbijkomen. Chic en trendy.

1c Portland Place, Regent Street, London W1B 1JA

www.artesian-bar.co.uk

PORTOBELLO STAR

Een hippe bar in de gelijknamige straat. Jong publiek en relaxter van sfeer, maar daarom niet minder fabulous.

171 Portobello Road, Notting Hill, London W11 2DY

www.portobellostarbar.co.uk

MONTGOMERY PLACE

Een aangenaam serene, klassevolle bar zonder pretentie.

31 Kensington Park Road, Notting Hill, London W11 2EU

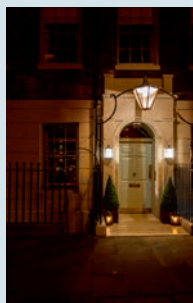
www.montgomeryplace.co.uk

THE ZETTER TOWNHOUSE

Eerder een salon dan een bar. Rustige plek op een rustig pleintje.

49-50 St. John's Square, London EC1V 4RF

www.thezettertownhouse.com

De 'gewone' Gin wordt verkregen door aromaten te laten trekken in zuivere alcohol, zonder distillatie. De Distilled Gin ondergaat wel een herdistillatie van de alcohol met bepaalde kruiden. Nadat deze gin wordt versneden met water, kan ze worden verrijkt met kleurstoffen, essences of aroma's. De Schotse gin Hendrick's, die vandaag met zijn aromaten van komkommer en roos erg in trek is, behoort tot deze categorie.

De London Dry Gin is een Distilled Gin waaraan niets wordt toegevoegd na de herdistillatie, hij bevat maximaal 5 gram methanol per liter. Zijn aroma's zijn altijd van natuurlijke oorsprong. Tanqueray, Beefeater en Bombay zijn allemaal vertegenwoordigers van de London Dry Gin.

KWALITEIT VRAAGT TIJD

Er bestaan drie methodes om gin te maken: koude menging, maceratie of infusie met stoom. De laatste levert de hoogste kwaliteit op, maar vergt ook twee maal zoveel tijd. Tijdens de infusie nemen de graanalcohol dampen de aroma's op van de kruidenmengeling, die zich in een soort mand bevindt.

Bij Bombay omvat de productie vijf fases. Er worden acht kruiden en planten gebruikt voor de bereiding van Bombay Dry Gin, en zelfs tien voor Bombay Sapphire.

Tijdens de eerste fase wordt het graandistillaat aan de kook gebracht in distilleerkolommen. Dan volgt

de infusie, waarbij de stoom doorheen een koperen mand met de botanische ingrediënten omhoog stijgt. Tijdens de condensatie verandert de stoom weer in vloeistof. De Spirit Safe Check is de fase waarin het product na acht uren van distilleren wordt gecontroleerd. Tot slot wordt het distillaat aangelengd met zuiver water (60%), dat uit het Welshe Vrynwy-meer wordt geput. Waarna de gin klaar is om te worden gebotteld.

BEPERKTE TOEGANG

Aan het einde van de jaren '50 ontmoeten twee vrienden elkaar in de Gaslight Club in New York: Burton Browne, de eigenaar van de club, en Alan Subin, een drankverkoper. Met zijn befaamde Gaslight Clubs, eentje in Chicago en eentje in New York, had Browne een exclusief clubconcept gelanceerd waar enkel het beste van het beste werd geserveerd in een sfeer die deed denken aan de klassieke jazzclubs en de *speakeasy bars* van het begin van de eeuw. De toegang was voorbehouden voor de clubleden, die elk over een genummerde gouden sleutel beschikten.

Geïnspireerd door de luxe en de exclusiviteit van de Gaslight Club gaat Subin op zoek naar een topgin voor de Verenigde Staten. Hij trekt naar Engeland, waar hij in een distilleerderij in Warrington een recept vindt dat uit 1761 dateert. Hij koopt de distilleerderij in 1959 en wekt het eeuwenoude recept tot leven, waarbij hij de melasse- door tarwealcohol vervangt. In 1960 is de Bombay Dry Gin klaar, maar hij wordt enkel naar Amerika uitgevoerd. Het Europese vasteland moet wachten tot 1962 om het nieuwe brouwsel te kunnen proeven.

BLAUWE FLES

De eerste fles Bombay Sapphire verschijnt in 1987, maar naar de Belgische markt komt de gin pas eind jaren '90. Het productieproces is hetzelfde als dat van de Bombay Dry Gin, op twee ingrediënten na: staartpeperbessen en paradijskorrels. De verhouding tussen de diverse aromaten is ook anders dan bij Bombay Dry Gin. Het levert Bombay Sapphire een wat floraler, kruidiger karakter op.

Toen Bombay Sapphire op de markt kwam, werden de meeste andere gins in groene of transparante flessen verkocht. De vierkante, blauw doorschijnende fles was dan ook meteen herkenbaar. De kruiden en planten die worden gebruikt, zijn in de fles gegraveerd, terwijl het etiket melding maakt van het originele recept van 1761 en van het bijzondere productieprocedé.

Bombay Dry Gin is een klassieke London Dry Gin, maar is van superieure kwaliteit en onderscheidt zich door uitgesproken citrus- en jeneverbesteren. Bij Bombay Sapphire domineert geen van de tien kruiden of planten. Zijn delicate evenwicht maakt er het ideale ingrediënt van voor de meeste op gin gebaseerde cocktails. Dat is overduidelijk als je het aantal barmannen ziet die ermee jongleren in de meest exclusieve bars van Englands hoofdstad. Jaarlijks slijt Bombay 27,6 miljoen flessen, waarvan de meeste het Bombay Sapphire-etiket dragen. ■

BOMBAY CLASSICS...

GIN TONIC

Wrijf een citroenschijfje over de rand van een longdrinkglas en doe het daarna in het glas. Vul het glas met ijsblokjes, zo blijft de cocktail langer fris doordat de ijsblokjes langzamer smelten en de cocktail veel minder snel doen verwateren. Voeg een maat Bombay Dry Gin en een dubbele maat Schweppes Indian Tonic toe.

5 cl Bombay Dry Gin
10 cl Schweppes Indian Tonic

DRY MARTINI

Vul een mengglas met ijsblokjes en vermout. Meng met een cocktaillepel tot de blokjes doordrongen zijn met de vermout. Verwijder het teveel aan vermout met een cocktailzeefje. Giet de gin in het mengglas en roer gedurende tien seconden. Giet in een gekoeld martiniglas. Werk af met citroenzeste of enkele olijfjes.

6 cl gin Bombay Sapphire
1 cl vermout Noilly Prat

BRAMBLE

Giet de gin, het citroensap en de suikersiroop in een shortdrinkglas en voeg het gecrushte ijs toe. Meng het geheel. Giet de braambessensiroop over het ijs zodat het langzaam mengt. Werk af met enkele verse braambessen en serveer met een rietje.

4 cl Bombay Sapphire
2,5 cl vers citroensap
1 cl suikersiroop
1 cl braambessensiroop
Gecrusht ijs
Verse braambessen

COLLINS

(VARIANT OP GIN FIZZ)

Giet de gin, het citroensap en de riet-suikersiroop in een Collins-glas. Vul aan met ijsblokjes en meng. Voeg bruiswater toe en versier met een citroenschijfje en een rietje.

5 cl Bombay Sapphire
3 cl vers citroensap
2 cl riet-suikersiroop
6 cl bruiswater
Ijsblokjes
1 citroenschijfje

‘IK DOE GEWOON MIJN

Frédéric Bertrand is de man achter Krugger Motorcycles, hij bouwt unieke motorfietsen die schitteren van de Ardennen tot in Hollywood.

TEKST: KLAAS JANSSENS

FOTO'S: FRIEDA VANHAUWAERT

Geen bloed, maar motorolie stroomt er door de aders van Frédéric Bertrand. Als jonge knaap vond hij een uitlaatklep in de motorsport, waar hij zijn competitiedrang stilde met Belgische titels in de motorcross en de enduroraces. Zodra hij meerderjarig was, schakelde hij over van twee naar vier wielen. Aanvankelijk kroop hij nog zelf achter het stuur, maar een gebrek aan budget en de liefde voor de techniek duwden Bertrand steeds vaker naar de rol van mécanicien. In 1999 verandert alles. ‘Ik werd vader’, vertelt de stoere Ardennees. ‘Ik had niet langer de behoefte om elke weekend langs het circuit door te brengen, weg van mijn familie. De overwinning in de 24 Uren van de Nürburgring met een mede door mij geprepareerde BMW M3 was het orgelpunt, dus keerde ik de autosport de rug toe en zocht ik naar een nieuwe uitdaging.’

ZWEEM VAN KWALITEIT

Racewagens en oldtimers, voortaan zou hij auto's prepareren en restaureren. Dat blijkt minder evident dan hij dacht, want dergelijke werken vereisen een aangepaste structuur met dure toestellen en veel ruimte. ‘Mijn garage was eigenlijk te klein om groots te kunnen uitpakken. Intussen sleutelde ik wat aan mijn eigen Ducati Mostro, vooral om de verveling te bestrijden en iets om handen te hebben. Naarmate de werken vorderen, zag ik opportuniteiten. Hier zou ik gerust mijn beroep van willen maken.’ Van het een komt al gauw het ander en in 2002 houdt hij Krugger Motorcycles boven het doopvont. Frédéric Bertrand wordt Fred Krugger, zoals in het hoofdpersonage van de ‘A Nightmare On Elm Street’-horrorsage. Al is dat een toevallige link, want zelfleent hij de naam van ene Emil Kroëger, een ingenieur die Bill Harley en de Davidson-broers nog geholpen heeft bij de ontwikkeling van hun eerste, intussen legendarische V-twin. En dergelijke historische associaties komen van pas als je het wil waarmaken aan de

EIGEN GOESTING'

andere kant van de Oceaan. 'Die naam heeft niets dan voordelen, inderdaad. Krugger klinkt kort maar krachtig. Al deed ik het eigenlijk vooral voor de Duitse bijklank, wat in de Verenigde Staten sowieso een zweem van kwaliteit oproept.' Een neus voor zaken helpt altijd. Commercieel weet Fred van wanten, maar het zijn de creaties waarop hij zijn naam en faam bouwt. Met zijn eerste motorfiets is het meteen raak. Hij wordt derde in het wereldkampioenschap voor custom bikes, een bronzen medaille die deuren opent en orderboekjes vult.

TWEE JAAR WACHTTIJD

Dit jaar mag Krugger Motorcycles al tien kaarsjes doen branden, een decennium waarin Krugger zich opwerkte tot autoriteit in het hippe customwereldje. Wie vandaag een motorfiets bestelt, moet minstens twee jaar geduld uitoefenen. 'De planning zit nokvol. Bovendien doe ik niet zomaar wat, mijn naam staat voor exclusief maatwerk op topniveau. Ik heb de luxe te doen wat ik wil. Zodra het project me niet boeit of de wederzijdse verstandhouding met de koper te stroef loopt, gooi ik de handdoek in de ring.' Hij heeft zich een positie veroverd waarin niets meer echt moet. Had de Speedshop een wachtzaal, het was er koppenlopen. 'Voor sommige klanten moet het gewoon een Krugger zijn. Het doet er zelfs niet toe hoe het ding eruitziet of welke motor er in het frame hangt, zolang mijn naam er maar opstaat. Ze bekijken mijn creaties niet als motorfietsen, maar als kunstwerken. Als iets moois om naar te kijken en als iets waarin ze beleggen.' En met die waarde zit het momenteel wel snor. De Krugger-motorfietsen gaan vlot tot het dubbele van de originele verkoopswaarde. 'Ik voel trends goed aan. Wie bij mij aanklopt, weet dat hij mee is. Misschien zelfs dat hij de krijtlijnen voor een volgende hype helpt uitzetten. Zoals de door de motorsport geïnspireerde stijl waarvan ik een van de vaandeldragers ben. Anderen zijn net heel veeleisend, willen een zegje hebben op elk detail. Ze hebben een specifieke look voor ogen, weten exact wat ze willen. Dan is het aan mij om ze subtiel in de door mij gewenste richting te sturen. En dat lukt aardig, tot dusver. Vragen ze echt dingen waar ik niet kan achter staan, dan kan enkel het aantal euro's of dollars me overtuigen. Maar dan weiger ik mijn naam op de brandstoftank te zetten. Zover is het gelukkig nog nooit hoeven komen.'

VOOR DE GROTE JONGENS

De bouw van een machine vraagt makkelijk 800 tot 1.000 werkuren, het equivalent van 4 tot 6 maanden handarbeid. Niet onlogisch wanneer je weet dat een Krugger makkelijk 50.000 euro kost.

Maar dan krijg je wel een juweeltje voorgeschoteld. Kunstwerkjes waarnaar je urenlang kan kijken, maar waarmee het ook lekker raggen is. 'Ik ben begonnen als piloot, die drang naar snelheid zit er nog steeds in. Ik maak er dan ook een erezaak van dat elke motor fatsoenlijk door de bocht geraakt. Een Krugger dient om te rijden, het liefst zo vaak en zo stevig mogelijk. Ook het onderhoud en de bedrijfszekerheid zijn factoren die ik in rekening breng. Als iemand 100.000 euro neertelt voor een motorfiets, dan mag die niet voortdurend in panne vallen of halsbrekende toeren vragen om de olie te verversen. Ermee rijden mag geen opgave worden, maar moet een voorrecht zijn.'

Natuurlijk rijden die custom bikes net iets minder gesofistikeerd dan de modernste machines die lichter zijn en propvol elektronica zitten. Binnen het custommilieu staat Krugger wel bekend om het prestatiepotentieel en het weggedrag van zijn machines, mooi in de verf gezet door de Bonneville die hij met waanzinnige snelheden over de gelijknamige zoutvlaktes jaagde. 'Bij mij gaan innovatie en design inderdaad hand in hand. Het is niet omdat de looks geïnspireerd zijn door een lang vervlogen tijdvak, dat het ding ouderwets hoeft te rijden.' Bertrand neemt ons mee naar de garage naast de werkplaats, waar Fred de Veon vanonder de beschermende dekens haalt. Deze fiets beschouwt hij als zijn technologische meesterstuk. 'Ik heb ge-

**'KLANTEN
BEKIJKEN
MIJN CREATIES
BLIJKBAAR
NIET ALS
MOTORFIETSEN,
MAAR ALS
KUNSTWERKEN'**

tracht de kwaliteiten van een cruiser te verzoenen met die van een onvervalste stuurmachine. De Veon heeft een chassis met een variabele geometrie die de wielbasis aanpast. Langer voor comfort, korter voor extra agiliteit.' En hij heeft nog meer van die ideeën, maar nu heeft hij daar niet de tijd voor. Eerst moet hij de lopende projecten tot een goed einde brengen. Momenteel heeft Krugger Motorcycles een 15-tal modellen gemaakt, bijna stuk voor stuk prijswinnaars met een ronkende naam en een gestoffeerd palmares. En dat is de grote motorconstructeurs buiten het enigszins besloten customwereldje niet ontgaan. Zo is hij bezig aan een showmotorfiets in opdracht van een grote speler uit Europa. De naam geeft hij liever niet prijs.

CRISIS IN DE VS

De naam en faam die van zijn creaties uitgaat, staat in schril contrast met de plaats waar ze worden gemaakt. We ontmoeten Fred in Basse-Bodeux, een vredig gehuchtje in onze Ardennen. Maar binnen in zijn workshop verricht hij wonderen. 'Van de eerste bout tot de laatste vijs, alles is op maat gemaakt. Enkel de motoren, de transmissies en de remmen koop ik aan, al wil dat niet zeggen dat ik ze onveranderd gebruik. Alles moet tot in de puntjes kloppen.' Aanvankelijk werkte hij vooral met Harley-Davidson-motorblokken, maar intussen gaat hij net zo makkelijk met Japanse of Europese motoren aan de slag. 'Ook al omdat de Amerikaanse crisis brokken maakt. Tot voor kort was de VS nochtans mijn belangrijkste afzetmarkt. Natuurlijk is er nog voldoende geld en natuurlijk is er nog voldoende interesse van de andere kant van de Oceaan, maar momenteel kan de Amerikaan het niet maken geld te geven aan een buitenlands product. Dat wordt op dit moment als verraad beschouwd.' Al zal Fred daar geen halve boterham minder om eten. Werk genoeg. En de grote vis heeft hij in Hollywood reeds aan de haak geslagen. 'Ik heb een vertrouwelijkheidscontract afgesloten ter waarde van 100.000 euro, waarin de klant heeft opgelegd zijn identiteit geheim te houden. Maar wie een beetje weet welke superster een voorliefde heeft voor zware motoren, vermoedt allicht over wie het gaat.'

GEKKE VADER

Hoewel hij met verschillende partners werkt, heeft Bertrand nog niet aan opvolging gedacht. Daarvoor brandt de ambitie nog steeds te fel, zijn er nog te veel doelen die hij wil bereiken. Bovendien beseft hij maar al te goed dat het geen cadeau is in zijn voetstappen te gaan staan. 'Ik ben een beetje

gek, sleutelen is mijn lust en mijn leven.' Maxene, intussen twaalf jaar oud, is de zoon van zijn vader. De geur van benzine is hem bekend, hij rijdt zelf met een brommer en is niet vies er zelf aan te werken. Maar die gekheid van vaderlief is hem vreemd. 'Maar goed ook', knipoogt Fred. 'Bij mij moest het altijd sneller en sneller, het deed er niet toe waar en wanneer. Zo liep ik op mijn zestiende tegen mijn eerste proces-verbaal aan, nadat de politie me van de weg had geplukt voor overdreven snelheid. Met 120 km/u door de dorpskern, dat zou mijn zoon nooit doen. Hij heeft meer verantwoordelijkheid, denkt wel aan de gevolgen. Hij heeft niet de behoefte zich te bewijzen in de een of andere competitietak en ik push hem zeker niet in die richting. Hij doet wat hij wil.' Net zoals zijn pa, eigenlijk. ■

www.krugger.net

‘EEN GEUR IS EEN WOORD, EEN PARFUM LITERATUUR’

Eind 2004 bracht de Parijse lederwarenfabrikant Hermès vier exclusieve parfums op de markt, gecreëerd door zijn nieuwe ‘neus’, Jean-Claude Ellena. Intussen heeft de befaamde parfumeur tien creaties voor mannen en vrouwen op zijn palmares staan. Deze collectie van intense en minimalistische parfums draagt de naam Hermessence. De ontwerper zelf noemt ze zijn literaire meesterwerk.

TEKST: SERGE VANMAERCKE

Met Rose Ikebana, Ambre Narguilé, Vétiver Tonka en Poivre Samarcande zette Jean-Claude Ellena (1947), artistiek Directeur voor de Parfums bij het huis Hermès, meteen de toon in 2004: zeldzame eenvoud. De atypische en excentrieke parfumeur, die exclusief verbonden is aan het Parijse luxemerik, vergelijkt zijn ontwerpproces met literatuur. 'Als ik een parfum schrijf, zijn de woorden geuren. Maar ik gebruik ook verbindingswoorden, stiltemomenten, net als in een zin', aldus de 'auteur'.

Terwijl Jean-Claude Ellena zijn werk graag associeert met woorden en verhalen, is hij minder te vinden voor een vergelijking met muziek, composities, noten, enzovoort.

PARFUMS EN MUZIEK

'Ik ben een componist, dat wel, maar niet zoals bij muziek. In de literaire klassieker 'A Rebours' ('Tegen de keer') uit 1884 portretteert de in Parijs zeer gewaardeerde Belg Joris-Karl Huysmans de neurotische edelman Jean des Esseintes. Deze excentrieke, door het esthetische geobsedeerde antiheld hanteert parfums en muziek om zijn romantische en decadente kijk op de wereld te beschrijven. Een visie die parfumeurs meteen hebben overgenomen en die sommigen nog steeds volgen om hun verhaal te vertellen. Voor mij leunt het werk van een parfumeur dus dichterbij dat van een schrijver dan bij dat van een componist. Een parfum heeft meer gemeenschappelijk met literatuur dan met muziek: de geuren zijn woorden en het parfum literatuur. Een natuurlijk of synthetisch ingrediënt is heel nauwkeurig en vervult de functie van een woord. Elke molecule heeft een betekenis en kan met andere moleculen worden gecombineerd, net als woorden die samengevoegd tot een zin een boodschap overbrengen.

Bij muziek is de speelruimte beperkter, met in essentie zeven noten, vijf kruisen en toonladders. Chemie telt daarentegen zo'n 10.000 producten. Als dat allemaal woorden zouden zijn, zouden die al een mooi woordenboek vormen! Omwille van esthetische redenen heb ik mijn eigen 'woordenboek' echter beperkt tot 200 eenheden. En met die 200 'woorden' vertel ik mijn verhaal.'

TUSSEN EMOTIE EN NOSTALGIE

Kunst of ambacht, hoe dan ook wordt een parfum vaak geschapen om een tijdelijke emotie of een herinnering te laten voortduren. 'Zo is Poivre Samarcande ontstaan toen we op een dag, na lang aarzelen, een grote eik in onze tuin hebben ge-

DE 10 VAN HERMESSENCE

Jean-Claude Ellena: 'Ooit heb ik gezegd dat de Hermessence-parfums net haiku's zijn. Japanse gedichten die men in één adem leest en die de aandacht van de lezer vragen, een onverwachte verrukking. Toen ik later in Japan aanwezig was bij een bijeenkomst van haikumeesters, leek die vergelijking me gerechtvaardigd. In parfums, en meer bepaald in die van Hermessence, zit een constante die eigen is aan deze geuren, en die ik vertaal door kortstondigheid, broosheid, vluchtigheid. De Hermessence-geuren hebben maar één bedoeling: parfums zijn.'

Ambre Narguilé

Honing en amber, met exotische geuren uit het Oosten, waar de nargileh, een waterpijp, wordt gerookt met tabak geurend naar fruit, honing en kruiden.

Poivre Samarcande

Scherpe peper, verzacht door tedere houttonen. Samarcande is een eerbetoon aan deze stad die de kruidenkaravananen aandeden tijdens hun tocht van het oosten naar het westen.

Iris Ukiyoé

Een interpretatie van de irisbloem.

Brin de Régilisse

Een intense lavendelgeur, gehuld in mat zwart zoethout, met een vleugje van hooi en oranjeblaesem.

Rose Ikebana

Een contrast van rozenblaadjes en knapperige rabarber.

Santal Massoia

De samensmelting van twee melkachtige houtsoorten, sandelhout en massoia, met scherpe en uitheemse geuren van hars, gedroogde vruchten, *confiture de lait* en bloemen.

Paprika Brasil

De verwoestende kracht van paprika en houtskool, verzacht door irissen.

Vanille Galante

Een sensuele vanillegeur met nuances van cognac en gerookt hout, ergens tussen de geur van bloemblaadjes en sigaren, van leder en cacao.

Vétiver Tonka

De kracht van vetiver, verzacht door zoete hazelnoot, met de geur van karamel, praline en lichte tabak om de houtachtige noten van vetiver te omhullen en te verzachten.

Osmanthe Yunnan

De geur van thee, bloemen en vruchten met een zweem van abrikoos en fresia.

Jean-Claude Ellena is exclusief parfumeur voor Hermès: een luxe die nog maar weinig huizen zich kunnen veroorloven.

'PARFUM MAG NIET WORDEN HERLEID TOT EEN SIMPEL PRODUCT, TOT KOOPWAAR'

kapt, omdat hij ziek was en de lucht zich vulde met een unieke gepeperde geur... Osmanthe Yunnan is dan weer voortgevloeid uit het gevoel dat ik had toen ik in Peking rondwandelde in de Verboden Stad. Een zijdezachte en tedere geur leidde me naar het paviljoen van de Sereniteit, waar grote osmanthussen groeiden. Deze bloemetjes verspreidden een sterke geur van thee, abrikoos en fresia, en hebben zo tot de creatie van dit parfum geleid.'

Diep in zijn hart is Jean-Claude Ellena ervan overtuigd dat een parfum 'voor een band zorgt'. Dat kan trouwens zowel een goede als een slechte band zijn. 'Als twee mensen elkaar ontmoeten, zou het ideaal zijn wanneer maar een van hen een parfum draagt. Een parfum is namelijk een non-verbale vorm van communicatie, die zowel een invloed heeft op wie hem draagt als op wie hem ruikt. Door een simpel wolkje parfum blijft iemand subtiel aanwezig, zelfs als hij of zij er niet meer is. Louter en alleen door de geur kunnen we die persoon als het ware weer voelen...'

SUBTIELE AANWEZIGHEID

Volgens Jean-Claude Ellena wil een parfum iemands aanwezigheid benadrukken, zij het op een heel subtiele manier. 'Ik wil dat men het parfum kan ruiken, zonder dat het stoort, want anders wordt het opdringerig en lokt het afkeer uit. Daarom ben ik ook zo gekant tegen overweldigende

de parfums, die elke esthetische expressie fnuiken.' De topparfumeur neemt nooit de woorden markt, doelgroep of concept in de mond: 'ik zet in de eerste plaats in op de vorm, de eigenheid, de verbeelding, de volheid, de sensualiteit en het verrassende karakter om ervoor te zorgen dat geen enkel parfum herleid wordt tot een simpel product, een voorwerp, koopwaar.'

RIJKE ERVARING

Vanaf 1963 drukte Jean-Claude Ellena zijn persoonlijke stempel op verschillende huizen (Cartier, Cardin, Lacroix, Rochas, Yves Saint Laurent...). Daarna wijdde hij zich aan de nicheparfums van l'Artisan Parfumeur, de Editions de Parfums Frédéric Malle, Different Company en momenteel Hermès.

Terwijl First, het parfum dat hij in 1976 als 28-jarige samenstelde voor Van Cleef & Arpels, nog uit ruim 160 ingrediënten bestond, bevatte Thé Vert, dat eerst werd geweigerd door Yves Saint Laurent en daarna aanvaard werd door Bulgari, er nog geen 20. 'Vroeger liet ik mij leiden door de markt,' zo zegt hij. 'First, Eau de Campagne de Sisley en andere waren mooie voorbereidingen op wat later zou volgen. Als een parfumontwikkelaar vertrekt vanuit de markt, raakt hij echter in een complete impasse. Marketingstrategieën doen niets anders dan de consument kneden of conditioneren. Wanneer ik vandaag een parfum samenstel, denk ik niet aan een bepaald type van man of vrouw, maar aan de geur die ik wil creëren. Wat voor mij telt, is dat men vindt dat het lekker ruikt. Het pad dat ik echt wil bewandelen en dat het tweede hoofdstuk in mijn carrière kenmerkt, is een intellectuele oefening in het zoeken naar eenvoud. Maar eenvoud kan een hoge prijs hebben...'

EXCLUSIEF

In juni 2004 vertrouwde Hermès zijn olfactieve erfgoed en de creatie van nieuwe parfums dus toe aan Jean-Claude Ellena. 'Het idee was om nicheparfums te creëren voor Hermès, wat leidde tot de Hermessence- en de Jardin-collectie. En Méditerranée, sur le Nil, Après la Mousson, sur le Toit... Dat idee werd intussen door tal van grote huizen overgenomen. Voor het succes van die nicheparfums rekende ik weliswaar op het feit dat Hermès destijds al over meer dan 200 wereldwijde boetieks beschikte. Zo ontstond onze samenwerking. In dit vermaarde huis, dat vakmanschap hoog in het vaandel draagt, kan ik een prachtige droom waarmaken: mijn passie botvieren met evenveel vrijheid als creatieve eisen.' ■

DROOMSAFARI

Joseph had de auto van zijn dromen en ging gehuld in seizoenskledij die hem als gegoten zat. Restte hem enkel nog de ideale reisbestemming te vinden... Overal waar hij keek, verwachtte hij haar, in het stedelijke landschap dat het gouden licht van een droom camouflerde. Zou Marie terugkomen?

PRODUCTIE EN STYLING: PEDRO DIAS @ TOUCH

FOTO'S: GAETAN CAPUTO

AUTO: JEEP

TEKST: SERGE VANMAERCKE

ZIJN DEUR BLIJFT OPEN

Pilotenjack *Louis Vuitton* # Pull in kasjmier
Hermès # Hemd in katoen *Hugo Boss*
Riem *Ralph Lauren* # Tas *Tod's* # Bril
Santos *Cartier* # Horloge Military Vintage
WW2/Heritage Automatic *Bell & Ross*

ZOU ZIJ HET ZIJN?

Blazer in fluweel *Tod's* # Pull in kasjmier *Z Zegna*
Tas *Hogan* # Jeans in katoen Black Label
Ralph Lauren # Horloge Ballon Bleu Chrono *Cartier*

WAAR IS ZE DAN TOCH?

Jasje *Hermès* # Pull *Hermès* #

Broek *Tommy Hilfiger* #

Horloge Speedmaster

Racing Co-Axial *Omega*

DE TIJD TIKT VOORBIJ

Mantel in leder *Canali* # Pull in kasjmier *Canali* # Schoenen *Scabal* #
Broek *Scabal* # Horloge in keramiek D-Star Automatic *Rado*

RUSTIG MAAR, DAAR IS ZE!

Broek in wol *Salvatore Ferragamo* # Jasje in kasjmier *Salvatore Ferragamo* #
Pull in kasjmier *Hermès* # Schoenen *Hermès* # Bril *Tom Ford* #
Horloge Portugese Chronographe *IWC*

ZACHTJES NADERT HIJ

Pull in kasjmier *Tommy Hilfiger* # Jeans Black Label
Ralph Lauren # Jasje in leder *Ralph Lauren* # Gilet in wol
Hackett # Horloge Nautilus 5726A-001 *Patek Philippe*

ZE VERDWIJNT, HET WAS MAAR EEN DROOM...

Jasje in ponyhuid **Boss Selection** # Hemd Black Label
Ralph Lauren # Zijden sjaal **Hermès** # Broek in fluweel
Canali # Tas **Tod's** # Horloge Twenty-Four hours **Longines**

Assistent styling: Merel Blom
Assistent foto's: Ludo Haton
Hair and make-up: Elke
Biedermans voor
Ellis Faas @ Touch
Studio: Studios202

**Dank ook aan Jeep
voor het uitlenen van
de Grand Cherokee**

INFO VERKOOPPUNTEN
KLEDIJ

Louis Vuitton
02/289.28.28
www.louisvuitton.com

Hugo Boss
02/534.27.52
www.hugoboss.com

Ralph Lauren
03/511.82.08
www.ralphlauren.com

Tod's
02/513.30.05
www.tods.com

Z Zegna
02/511.41.57
www.zegna.com

Hogan
02/513.30.05
www.hogan.com

Hermès
02/511.20.62
www.hermes.com
Tommy Hilfiger
02/513.67.87
www.be.tommy.com

Canali
www.canali.it
Scabal
02/217.98.49
www.scabal.com
Salvatore Ferragamo
02/511.46.25
www.ferragamo.com

Hackett
02/502.73.24
www.hackett.com

VOOR DE HORLOGES

Bell and Ross
www.bellross.com

Cartier
www.cartier.com

Patek Philippe - bij De Greef
02/511.47.48
www.patek.com

IWC
www.iwc.com

Rado
www.rado.com

Omega
www.omegawatches.com
Longines
www.longines.com

REIZEN MET SMAAK

De Miles Collection schotel je een aantal internationale hotels en restaurants voor waar het smaakvol logeren of tafelen is. Stuk voor stuk bijzondere plaatsen om even bij weg te dromen of op een mooie dag zelf te ontdekken. TEKST: JULES GEVAERT

Sinds **Soho House** in 1995 zijn deuren opende in Londen, is de privéclub voor artiesten en creatieve geesten een internationale referentie. De Berlijnse vestiging herbergt sinds kort ook 20 appartementen, badend in de glamour van de jaren '30.

www.sohohouseberlin.com

Niet als zijn legendarische stadsgenoot Noma is het meer betaalbare restaurant **Radio** in Kopenhagen een streling voor het oog en de tong, met een strak, typisch Scandinavisch interieur en gerechten die zowel visueel als inhoudelijk weten te verleiden.

www.restaurantradio.dk

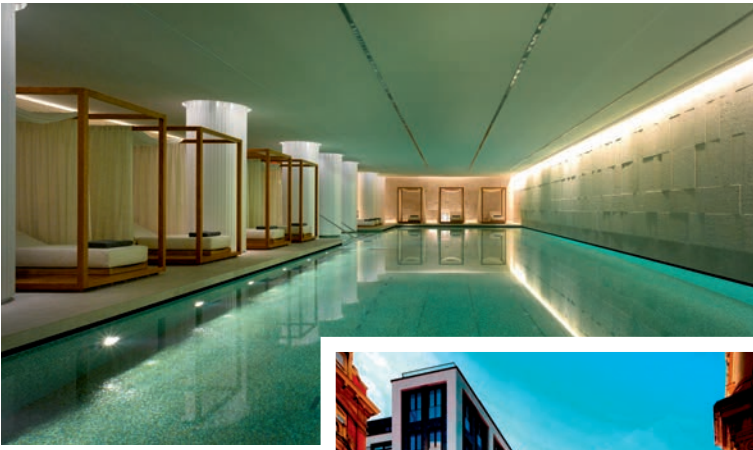
Manhattan krijgt concurrentie, want tegenwoordig is Brooklyn met zijn hippe wijk Williamsburg de place to be in NYC. Het is niet voor niets dat de beau monde de deur platloopt bij het **Wythe Hotel** en zijn restaurant **Reynards**, dat hoge ogen gooit met op houtvuur bereide gerechten en streekproducten.

www.wythehotel.com

Van Moskou via Parijs naar New York: sinds kort heeft de Big Apple ook zijn **Brasserie Pushkin**, waar je in het weelderige interieur geniet van de Franse keuken met typisch Russische toetsen en gebak van de wereldvermaarde Franse patissier Emmanuel Ryon.

www.brasseriepushkin.com

Mode en accessoires kunnen het al enige tijd prima vinden met de hotelbusiness. Zo opende de beroemdste Italiaanse juwelier in Londen het **Bulgari Hotel & Residences**, ontworpen door de gereputeerde Antonio Citterio en zijn architectenteam. Il Ristorante serveert er de meest verfijnde Italiaanse lekkernijen.
www.bulgarihotels.com

Na de uitstekende restauratie van La Mamounia in Marrakech ontfermde de beroemde decorateur Jacques Garcia zich over de weelderige vertrekken van **Hotel Selman**. Een ode aan de Arabische volbloed en de rijke Marokkaanse geschiedenis, met een spa die je in luxe laat baden.
www.selman-marrakech.com

Er valt geen geurtje meer te bespeuren van het voormalige tankstation in dit Zuid-Amerikaanse zeevruchtenrestaurant: **Shrimpy's** is helemaal hot en lang op voorhand reserveren is dus de boodschap.
www.shimpys.co.uk

Deze keer drukt Philippe Starck zijn iets minder uitgesproken maar daarom niet minder knappe stempel op de vestiging van het Parijse hotel **Mama Shelter** in Marseille. Dit is niet zomaar een hotel, maar een ontdekking voor alle zintuigen.
www.mamashelter.com

Ter ere van David Lynch richtte hotel **Lutetia** in Parijs een suite in met lithografieën die de filmregisseur in de Lichtstad ontwierp en die in Montparnasse werden gedrukt, in het atelier waar ook Picasso, Matisse, Giacometti en Miro geen onbekenden waren.
www.lutetia-paris.com

Als Peru je nog wat ver lijkt, kun je alvast de sfeer gaan opsnuiven aan de andere kant van het Kanaal. In het nieuwe Londense **Ceviche** (een nationale lekkernij) waan je je in een restaurantje in Lima. In het interieur met veel hout proef je de authentieke Latijns-Amerikaanse keuken. Vergeet zeker ook de cocktails niet.
www.cevicheuk.com

Ten westen van Rotterdam ligt Oostvoorne, waar restaurant **Aan Zee** zich toelegt op verse producten en de natuur. Tegelijk geniet je er een adembenemend uitzicht over de Nederlandse duinen. Wil je graag al eens een kijkje nemen, dan kan dat via de webcam.
www.aanzeeoostvoorne.nl

Behalve regisseur en wijnbouwer is Francis Ford Coppola ook eigenaar van **Palazzo Margherita** in Bernalda, een vergeten plaatsje in zijn geboorteland Italië, meer bepaald in de regio Basilicata. Eens de restauratiewerken achter de rug waren, mocht hij hier zijn dochter ten huwelijk geven. Een prachtig paleisje voor een sprookjesachtig verblijf.
www.palazzomargherita.com

Ontdek de vallei van de Emme en haar onnavolgbare Emmentaler AOC!

 EMMENTALER
SWITZERLAND
De originele Zwitser

Speel mee en win misschien wel een schitterende reis door de landschappen van de vallei van de Emme. Of win één van de Emmentaler AOC plooi-fietsen. Fiets langs de bochtige wegen van de Emme-vallei en ontdek er alle geheimen van op www.emmentaler.be

Zwitsers. Natuurlijk.

Kaas uit Zwitserland.

www.kaasuitzwitserland.be

Vroeg op zondagmorgen waren twee koeien aangekomen. Een Holsteiner (de kleinste) en een West-Vlaams Rood. Ze stonden vredig te herkauwen op de parking, waar een bed van stro was gelegd. Het was nog zomer en om het begin van zijn vakantie te vieren had Pieter Lonneville van Tête Pressée in Brugge een afspraak gemaakt met slager Hendrik Dierendonck. Ze zouden samen een volledig menu maken van rund, op verschillende manieren gerijpt, gesneden en geroosterd. Om de vrolijkheid van het evenement te ondersteunen waren de diensers is geestige roze en witgeblokte shorts gestoken, als van slagerspapier. Met roze sokjes en witte gympen zagen ze er uit... om op te eten.

Zes uur hebben we gekeken, geproefd, gedronken, gelachen en vol bewondering gekeken naar de gedrevenheid van de mensen achter de toog. Voor wie Tête Pressée niet kent: het is een eenvoudige eetgelegenheden annex traiteurwinkel, waar je elke middag op een kruk aan de toog kunt toekijken hoe Lonneville en zijn rechterhand een kwaliteitsvolle lunch bereiden.

Voor deze editie was er een extra paar handen aangerukt. De koks en de slager hakten het vlees rauw, rolden de dunne plakjes op met broccoli en bakten het klassiek. De

HET LEVEN IS MOOI

Naast smaak, kwaliteit en service is ook de sensuele en emotionele ervaring bij lekker tafelen belangrijk geworden. Nu, we moeten daar ook niet pathetisch over doen. Eenvoud siert nog steeds. Voor haar eerste Carte Blanche in Miles gooit Agnes Goyvaerts een zuivere blik op drie culinaire ervaringen, van West-Vlaanderen tot het Baskenland. En waar het past, met aangepaste wijn of een oog voor een getatoeëerde chef.

FOTO'S: AGNES GOYVAERTS & BELGA

meisjes in roze en witte ruitjes vulden de glazen en de gasten knoopten gesprekken aan met de burens. Hier ontstond een soort van spontane bonding, in de hand gewerkt door het enthousiasme van de koks. Zelfs de laatste framboos die schuin op de pudding moest liggen, werd met overgave en toewijding geplaatst. Tête Pressée mocht met een goed gevoel op vakantie gaan, en wij met een goed gevulde maag en een vrolijk hart naar huis. Niets zo mooi als mensen die hun werk met liefde doen.

BEETJE FANATIEK

Een ander geval van culinaire bonding mocht ik even later beleven in Spaans Baskenland, zij het in een totaal andere context. San Sebastian, Donostia in Baskentaal, is met voorsprong de 'lekkerste' stad van Spanje (al zullen sommigen zweren bij Barcelona, maar ik ben een beetje fanatiek in die dingen). Op een kwartier rijden van Donostia ligt Mugaritz, momenteel het derde beste restaurant van de wereld, toch volgens de jury van de San Pellegrino 50 Best of the World. Bovendien werd chef Andoni Luis Aduriz daarin ook beloond met de speciale titel van 'The chef's chef'.

Onder oude, lommerrijke bomen in de tuin van een groot Baskisch landhuis begint het feestje. Bij een glas txakoli, plaatselijke fonkelwijn, worden we voorbereid op wat komen zal. Een keurig gesnoeide kelner hurkt naast ons neer en steekt van wal: twintig gangen komen er, niet te kiezen, tenzij we allergieën hebben of bepaalde dingen echt

niet lusten. Brood zullen we niet krijgen, dat vult te veel, tenzij we er op een bepaald moment om vragen. Binnen staan de tafels niet gedekt, er ligt enkel een wit laken op en in het midden staat een half gebroken bord. Het is een voorteken: hier is niets wat het lijkt. Je krijgt een envelop met een brief in, die eetbaar blijkt. Iets wat er uitziet als een steen is zacht als een lichtgekookt eitje, ook een pakketje van cellofaan met bloempjes erin is eetbaar. Iemand noemde dit Disneyland op je bord, en daar heeft het wel wat van.

Maar om terug te komen op de bonding: halverwege de maaltijd krijgt iedereen een vijzel en een mortier. In de vijzel zitten geroosterde zaden en specerijen. Die moeten we 'met draaiende bewegingen' vermalen, niet stampen. Het effect van dit intermezzo is dat iedereen wat lacherig naar elkaar zit te kijken, plots zijn we terug in de kleuterschool. Het ijs van de twee sterren is meteen gebroken. Daarna krijgen we een kommetje groentebouillon en een stukje zoute vis en maken we onze eigen soep. Zelfwerkzaamheid, heet dat. Dan is het weer aan de koks en volgt opnieuw de ene kleine gang na de andere. Speels, lekker, maar we vallen niet van onze stoelen van verrassende smaken.

Wanneer ik me later verdiep in de levensloop van Andoni Luis Aduriz, leer ik dat hij niet deugde op school, er was met hem geen land te bezeilen. Zijn moeder stuurde hem naar de koksschool onder het motto 'als je dan later geen stiel kent, kun je tenminste je eigen potje koken'. Hij kwam terecht

bij Ferran Adrià van El Bulli en de vonk sloeg over. Aduriz is van dezelfde creatieve school, die altijd blijft zoeken hoe ver hij kan gaan. De laatste verrassing die hij voor ons in petto had, was een chocolademacaron met room. Maar wat bleek: de macaron was gemaakt van varkensbloed en de vulling van schimmelkaas. *Disney was here!*

GASTRONOMISCHE UFO

Een eenvoudigere aanrader voor wie in de buurt is en alle tapabars van de stad heeft verkend (hiervoor zijn enkele weken nodig) is Azurmendi, nabij Bilbao. Hier wordt van de beste txakoli gemaakt, en de wijnmakerij kan op afspraak ook worden bezocht. Als een gelande UFO ligt het gastronomische restaurant van Eneko Atxa tegen een groene helling. Iets lager ligt de wijnkelder met het eenvoudigere restaurant Prêt à Porter. Hier serveerde cheffin Edurne Martin ons een prachtig lunchmenu dat begon met verrukkelijke risotto met ham, gevolgd door een spectaculair fluwelige pompoensoep en een saignant gebakken stukje rund. Daarna

mochten we naar de glazen kast waarin de nagerechten als precieze beeldjes stonden uitgesteld en kiezen wat we wilden, dat alles voor 36 euro. Ons geluk was compleet toen bleek dat de fles uitstekende txakoli slechts 13 euro kostte. Dit kun je terecht een koopje met uitzicht noemen.

PELLE ALL'ARRABBIATA

Chefs onder elkaar doen ook aan bonding, vooral de jonge generatie rock-'n-rollkoks. Wat hen bindt, behalve hun nieuwe aanpak van de keuken en de muziekfestivals waar ze koken, zijn nu hun tattoos. Bij Davy Schellemans van Veranda in Antwerpen heb ik lekker gegeten en gedronken, maar zat ik toch vooral te gluren naar de artistiek bewerkte arm van zijn sommelier. Kobe Desramaults van In De Wulf bekende onlangs in een interview dat hij ook is bezwiken. En toen deze zomer in Milaan de derde editie van Le Grand Fooding werd gehouden, was het thema pelle all'arrabbiata of kwade huid (en woordspeling op penne all'arrabbiata natuurlijk). De reden hiervoor is duidelijk: de jeugdige deelnemers waren allemaal royaal getatoeëerd. ■

DE ADRESSEN

TÊTE PRESSÉE

Eettafel en eetwinkel, Koningin Astridlaan 100, 8200 Brugge.
Tel. 0470/21.26.27
www.tetepresse.be

RESTAURANT MUGARITZ

Op ca. 15 km van San Sebastian.
Ortizazueta Baserria, Aldura Aldea 20, 20100, Errenteria.
Gipuzkoa Spanje
Tel. +34/943.52.24.55
www.mugaritz.com

AZURMENDI

Het restaurant ligt vlak naast de snelweg, op 7 km van Bilbao. Een bezoek aan de wijnkelder (op afspraak) met proeven van twee soorten txakoli en twee tapas kost 10 euro. Gecombineerd met een menu in Prêt à Porter betaal je 45 euro.

Barrio Leguina 48195
Larrabetzu - Spanje.
Tel. +34/944.55.88.66
www.azurmendi.biz

() Agnes Goyvaerts is restaurantcolumniste bij De Morgen.*

Disneyland op uw bord bij Mugaritz.

Art@Europarl

Parlementarium – Brussel

Nog tot 31 oktober

www.europa.eu

Wist u dat het Europees Parlement al 30 jaar aan een mooie collectie moderne kunst uit alle 27 lidstaten bouwt? Een bloemlezing uit de ruim 550 werken is uitzonderlijk te zien in het Parlementarium, het bezoekerscentrum van het Europees Parlement in Brussel.

Fotofever

Tour & Taxis – Brussel

Van 4 tot 7 oktober

www.fotofeverartfair.com

Fotofever kan je nog het best vergelijken met The Affordable Art Fair: een kunstbeurs voor beginnende verzamelaars met kleinere budgetten. De beurs voor hedendaagse fotografie met 70 standhouders debuteerde in Parijs, maar komt in oktober al naar Brussel.

Frederic Fontenoy, Sans titre no1350, © Galerie Libertine

Newtopia

Op diverse locaties in Mechelen

Nog tot 10 december

www.newtopia.be

Mensenrechten zijn niet bepaald een evident thema in de hedendaagse kunst. En toch koos curator Katarina Gregos werken van 70 kunstenaars, afkomstig uit landen waar de mensenrechten in gevaar zijn. De kunstwerken zijn opgesteld op verschillende locaties in Mechelen.

Andy Warhol, Electric Chair (1971), collectie Karel & Martine Hooft © Dirk Pauwels

Madame Grès: sculpturale mode

Modemuseum – Antwerpen

Nog tot 10 februari

www.momu.be

Wie de tentoonstelling van Madame Grès (1903-1993) in Musée Bourdelle zag, weet hoe invloedrijk haar sculpturale modecreaties waren. De expo waait dit najaar over naar het Antwerpse Modemuseum. Niet te missen.

Madame Grès, Avondjapon, Lente/Zomer 1975 © Stéphane Piera/Quidam de Revel/Roger-Viollet

Edouard et Cléopâtre. Egyptomanies sinds de 19de eeuw.

Villa Empain – Brussel

Nog tot 10 februari

www.villaempain.com

In Villa Empain, de gerestoreerde art-decowoning van Louis Empain, lopen regelmatig thematentoonstellingen over de raakvlakken tussen Oosterse en Westerse cultuur. Momenteel kan je er terecht voor Egyptomanies, een luchtige expo rond de 19de eeuwse obsessie voor Egypte.

Claudette Colbert in de rol van Cleopatra, in de gelijknamige film uit 1934 van Cecil B. De Mille. © Paramount Pictures Corporation

Aristide Maillol, La Montagne, 1937, privécollectie.

Maillol

Kunsthal – Rotterdam

Nog tot 10 februari

www.kunsthal.nl

Precies een eeuw na de eerste buitenlandse tentoonstelling van Aristide Maillol (1861-1944) krijgt de Franse beeldhouwer opnieuw een expo in Rotterdam. De Kunsthal bloemleest met beelden, tekeningen, schetsen én brieven.

Richard Hamilton: The Late Works

National Gallery – Londen

Van 10 oktober tot 13 januari

www.nationalgallery.org.uk

In de laatste jaren van zijn leven bereidde Richard Hamilton (1922-2011) zorgvuldig een retrospectieve tentoonstelling voor in National Gallery. Helaas stierf hij vóór hij alle voorziene schilderijen en collages kon afmaken. De expo toont zijn laatste voltooide en ook onvoltooide meesterwerken.

Courtesy of the Estate of Richard Hamilton

Peter Downsbrough, Saint Ghislain, 2004, © Peter Downsbrough

Le Miroir et les chemins

MAC's - Grand-Hornu

Nog tot 14 oktober

www.mac-s.be

Om de 10de verjaardag van het MAC's te vieren, cureerde Laurent Busine een tentoonstelling rond drie artiesten uit de vaste collectie: Peter Downsbrough, Jacqueline Mesmaker en Philippe Durand. Ze werken alledrie op hun eigen manier rond de 'subjectiviteit van de realiteit'.

Constant Permeke, De Sjees 1926 Collection MuZEE, Oostende, AD-ART Sint-Amandsberg © SABAM 2012

Constant Permeke

Paleis voor

Schone Kunsten – Brussel

Van 11 oktober

tot 20 januari

www.bozar.be

Nu de Vlaamse expressionist Constant Permeke 60 jaar dood is, worden twee tentoonstellingen aan hem gewijd. De grootste, in BOZAR, is een retrospectieve. Curator Willy Van den Bussche vult de Permekes aan met verwante werken van Thierry De Cordier en Marlene Dumas.

Het atelier van Claude Aiello

Grand-Hornu Images – Grand-Hornu

Nog tot 16 december

www.grand-hornu-images.com

Net naast het MAC's ligt Grand-Hornu Images, het belangrijkste Waalse designmuseum. Momenteel loopt daar een interessante expo rond het atelier van de Franse keramist Claude Aiello, die samenwerkte met de top van het hedendaagse design.

Claude Aiello, jarre d'Iran © Sophie Zénon voor de Bettencourt Stichting

The Body as Protest

Albertina – Wenen

Van 5 september tot 2 december

www.albertina.at

Een fototentoonstelling in het Albertina-museum in Wenen zoomt in op de uiteenlopende fotografische representaties van het menselijke lichaam. Op de foto's van onder meer Robert Mapplethorpe, Bruce Nauman en John Coplans wordt het gefotografeerde lichaam een middel van sociopolitiek protest.

John Coplans, Interlocking Fingers No. 17, 2000, © John Coplans / Albertina

'Night Cabin', Karlsplatz, Wenen, tentoonstelling "Un coup de dés", Generali Foundation, Wenen, 2008.

Joëlle Tuerlinckx

Wiels – Brussel

Nog tot 6 januari

www.wiels.org

Vreemd dat er in België nog nooit eerder een solotentoonstelling rond het hermetische werk van de Belgische Joëlle Tuerlinckx was. Kunstencentrum Wiels heeft dit najaar alvast de primeur te pakken.

Eric De Ville, La Tour de Bruxelles, Collection de l'artiste © Eric de Ville / DR

Babel

Palais des Beaux-Arts – Rijsel

Nog tot 14 januari

www.pba-lille.fr

Als voorbode voor de grote tentoonstelling De Fabels van het Vlaamse landschap, met een op 5 oktober voorziene opening, brengt het Musée des Beaux-Arts in Lille een expositie met hedendaagse kunstwerken rond het thema Babel.

3 x Collectie

MSK - Gent

Van 29 september tot 16 december

www.mskgent.be

Het MSK focust dit najaar op zijn vaste collectie met drie aparte tentoonstellingen: een over Théo van Rysselberghe, eentje over Abraham Grapheus en een derde over de vele legaten waaruit de collectie van het MSK is ontstaan.

Théo van Rysselberghe, De lezing door Emile Verhaeren, 1903, © MSK Gent

Bohèmes

Grand Palais – Parijs

Van 26 september tot 14 januari

www.grandpalais.fr

Veel mensen associëren kunstenaars met een bohémienleven. En veel artiesten cultiveren dat cliché zelf ook in hun doeken, denk maar aan Van Gogh, Matisse, Turner of Courbet. Het Grand Palais maakt er een zware tentoonstelling over met werken die drie eeuwen overspannen.

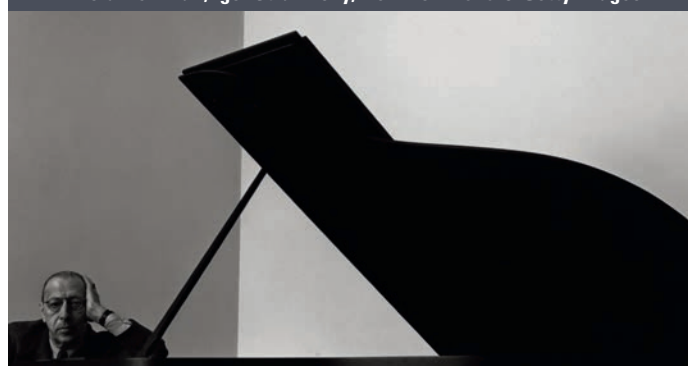

Jean-Baptiste Camille Corot (1796 – 1875), Zingara au tambour de basque, rond 1865, Musée du Louvre, département des peintures © RMN (Musée du Louvre) / René-Gabriel Ojéda

Canaletto, Le Palais des Doges et la rive degli Schiavoni, 1730, Knutsford. © NTPL / John Bethell

Arnold Newman, Igor Stravinsky, New York 1946 © Getty Images

Arnold Newman: masterclass

Fotomuseum – Den Haag

Van 13 oktober tot 13 januari

www.fotomuseumdenhaag.nl

Een van de grootste portretfotografen van de 20ste eeuw krijgt postuum een retrospectieve in Den Haag. Arnold Newman schoot iconische portretten van Picasso, Stravinsky, Piaf, Capote, Calder, Kennedy, Warhol en zovele andere iconen. Niet te missen.

Canaletto à Venise

Musée Maillol – Parijs

Nog tot 10 februari

www.museemaillol.com

Canaletto werd wereldberoemd met zijn prachtig geschilderde zichten op Venetië. In het Parijse Musée Maillol kan u zich vergapen aan zijn 18de eeuwse 'postkaarten op groot formaat'. Wedden dat dankzij deze tentoonstelling weer meer Canaletto's zullen opduiken op veilingen en beurzen?

Jordaens en de antieken

Koninklijke Musea voor Schone Kunsten – Brussel

Van 12 oktober tot 27 januari

www.fine-arts-museum.be

Jordaens gaat de kunstgeschiedenis in als de schilder van de volkse taferelen en het Bourgondische leven. Maar een prestigieuze expo in Brussel over de 'ernstige' Jordaens wil dat beeld bijsturen aan de hand van 80 doeken, tapijten, schetsen en beelden.

Jacob Jordaens, Pan en Syrinx, rond 1620, © Brussels, KMSKB-MRBAB.

Schoolbureau en bureaustoel, extract uit de catalogus van de XIIe Triennale in Milaan 'Op school leven zoals thuis', 1960. © Gian Sinigaglia, Milan. ADAGP, Paris, 2011

Jules Wabbes: retrospectieve

Paleis voor Schone Kunsten – Brussel

Van 17 oktober tot 6 januari

www.bozar.be

Onder impuls van Marie Wabbes, kunsthistorica en dochter van Jules, komt er dit najaar een grote tentoonstelling rond de meubelontwerpen van haar vader. De vele originele stukken, eerste edities én persoonlijke documenten maken deze expositie essentieel voer voor designliefhebbers én -verzamelaars.

Fabulous Fifties – Fabulous Fashion

Gemeentemuseum – Den Haag

Van 6 oktober tot 3 februari

www.gemeentemuseum.nl

Waarom zijn de fifties zo in op gebied van mode, design en kunst? Wat hebben onze bange crisistijden en de optimistische tijdsgeest van toen met elkaar te maken? Het Gemeentemuseum in Den Haag spit dat dilemma uit aan de hand van haute couture én straatmode uit de jaren '50.

Hoed, Max Heymans, begin jaren '50, Amsterdam. Collectie Gemeentemuseum Den Haag

Antica Namur

Namur Expo

Van 10 tot 18 november

www.antica.be

Dé Waalse koopbeurs voor antiek is intussen aan zijn 36ste jaargang toe. Het centrale thema voor deze editie is 'goud'. Al kan u er uiteraard ook terecht voor klassieke antiek, vintage design en andere trouvailles waar geen goud aan te pas komt.

Antica Namur, © Antica Namur

Het Belgische magazine voor woonplezier

Interieur- en lifestyleblad Actief Wonen: elke maand goed voor inspirerende woonreportages, actuele trenddossiers en het nieuwste op vlak van design.

SLECHTS EEN STIJL: DE JUISTE!

Enkele jaren geleden publiceerde Eau Sauvage van Dior het 'Petit Manuel du Gentleman Sauvage' met geraffineerde teksten van Louis de Mailly en prachtige illustraties van de hand van Bertrand de Miollis. Het ondertussen heel zeldzame én gegeerde werkje telt zestig pagina's met eenvoudige tips over goede smaak. Drie Miles-nummers na elkaar doen we u de meest relevante ervan uit de doeken. TEKST: JULES GEVAERT

Een gentleman sauvage heeft maar één stijl. Zijn elegantie is persoonlijk en constant. Hij volgt de mode niet, maar maakt haar zich eigen. Niets is vergezocht of excessief bij hem. Zonder zijn stijl te veranderen weet hij zich te kleden naargelang van de tijd van het jaar, *conditio sine qua non* voor elegantie.

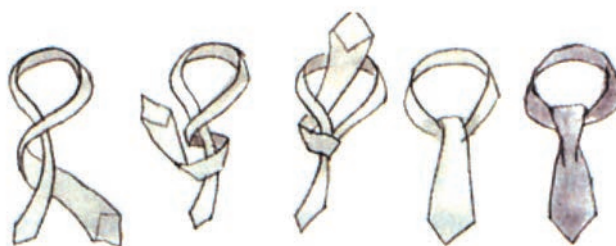

II. DE BOVENZIJDJE - DE DAS

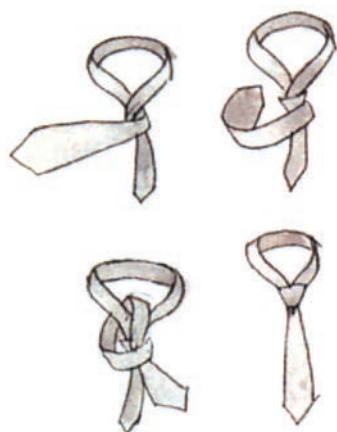
Een gentleman sauvage moet meer kunnen dan gewoon zijn das knopen. De meer geklede Windsor-knoop is imposanter en heel stevig. Omdat hij volumineus is, leent hij zich vooral voor dunne dassen in combinatie met een wijde Italiaanse kraag.

De Onassis-knoop is gekleed en eenvoudig te realiseren dankzij een klem die eronder wordt geschoven om er meer volume aan te geven.

De Prince Albert-knoop is origineel, maar daarom niet excentriek. Hij is uitermate geschikt voor een fijne das, waaraan hij meer body verleent, en kan worden gecombineerd met elk type kraag.

Als hij een tricodas in dikke zijde kiest, draagt de gentleman deze in een eenvoudige, maar weinig gebruikte knoop: de *school boy*, die nog fijner is dan de enkelvoudige knoop. Het hemdje moet in dat geval een geknoopte, strakke kraag of een klassieke Franse kraag hebben.

De gentleman zorgt ervoor dat de das tot het midden van zijn riem reikt en dat de mouwen van zijn hemd 2 centimeter onder de mouwen van zijn jasje uitkomen.

a location for every occasion

events - venues - seminars - catering - banquets

LE PALAIS DE PLUME

Rue haute 8 - 1460 Ittre
T +32 (0)2 503.42.12
www.lepalaisdeplume.com
info@lepalaisdeplume.com

Herman Teirlinckplein 4 - 1650 Beersel
T +32 (0)2 377.71.74
www.legrandsalon.com
info@legrandsalon.com

THE CLASSIC DOMAIN

Ast 26 - 1653 Dworp
T +32 (0)2 514.16.01
www.theclassicdomain.com
info@theclassicdomain.com

www.gardensofaramates.com

The pilot always has the best view.

IWC
SCHAFFHAUSEN
SINCE 1868

I can see you.

Spitfire Chronograph. Ref. 3878: Ten tijde van de eerste luchtgevechten was er geen technologie die het vliegen voor je deed. Een piloot die het maximale uit zijn Spitfire wilde halen, moest oog hebben voor elk detail. Niet toevallig geldt hetzelfde vandaag de dag voor een IWC Spitfire Chronograph: de grote secondewijzer in het midden samen met de datumweergave en de op propellers geïnspireerde uur- en minuutwijzers vallen allemaal binnen het blikveld van de piloot. En dat kán bijna niet aantrekkelijker. **IWC. Engineered for men.**

Mechanisch chronograafuurwerk | Automatisch opwindsysteem | Gangreserve van 68 uur bij volledige opwinding | Datumweergave | Stopwatchfunctie in minuten en seconden | Flybackfunctie | Kleine secondewijzer | Dubbelzijdig opwindsysteem (afbeelding) | Schroefkroon | Saffierglazen, gewelfde randen, dubbel ontspiegeld | Waterdicht 6 bar | Stalen kast

Gilson Hilton Hotel, Antwerpen, +32 3 226 74 33 • **Horloges Slaets** Antwerpen, +32 3 213 50 80 • **Ginotti** Antwerpen, +32 3 231 56 92 •
De Greef Brussel, +32 2 511 95 98 • **Gilson** Brussel The Hotel, Brussel, +32 2 512 86 99 • **Hall of Time** Brussel, +32 2 539 34 50 • **Heursel** Gent, +32 9 264 29 29 •
Gilson Hasselt, +32 11 23 10 91, **Gilson** Knokke, +32 50 60 19 72 • **George** Leuven, +32 16 22 28 16 • **Piron Joaillerie** Luik, +32 42 23 41 78 •
Juwelier Haesevoets Waregem, +32 56 61 07 36 • **Belgian Sky Shops** Brussels National Airport, Zaventem, +32 2 715 10 26 •
J Molitor Horloger Luxemburg, +352 22 44 90 • **Windeshausen** Luxemburg, +352 27 44 95 91